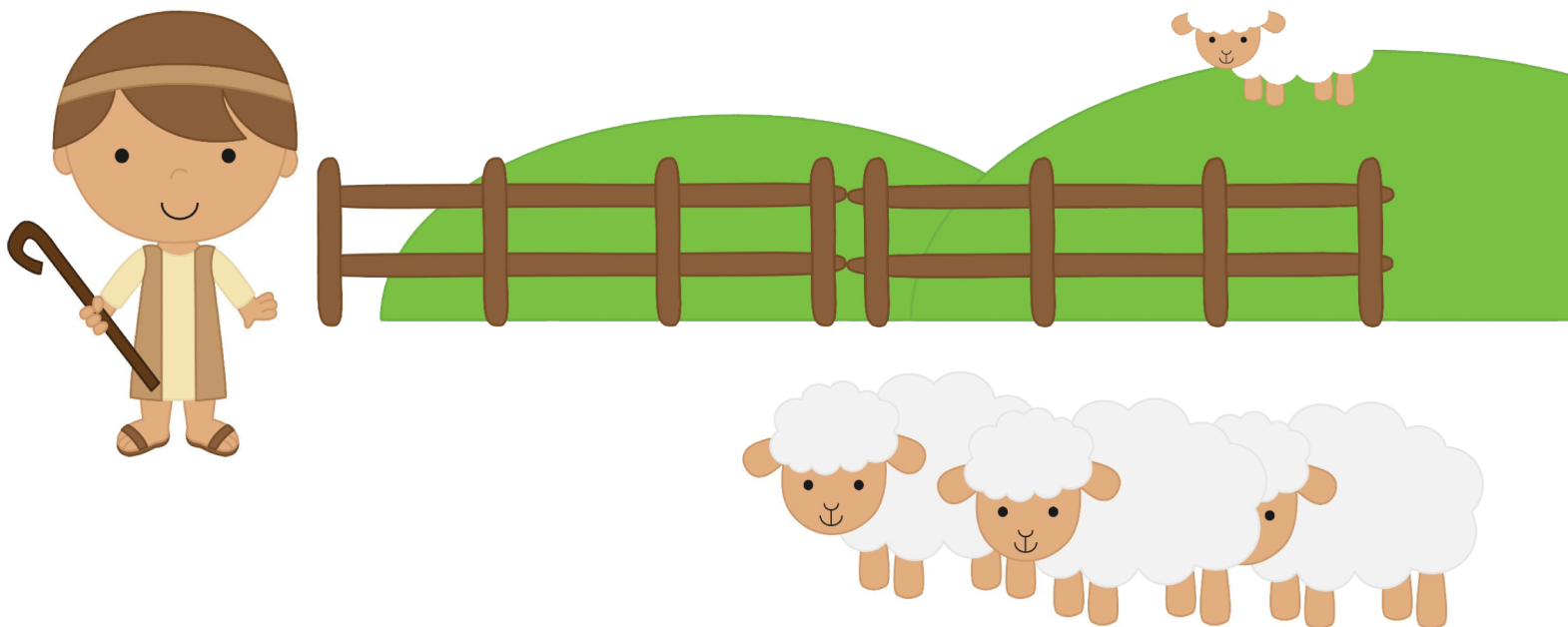

กาซัตริย์

ผู้นำคนของพระเจ้า

สารบัญ

แนะแนวการสอน

บทที่ 1	ซาอูลไม่เชื่อฟังพระเจ้า	หน้า	5
บทที่ 2	ดาวิดได้รับเลือกเป็นกษัตริย์	หน้า	13
บทที่ 3	ดาวิดฆ่ายักษ์	หน้า	21
บทที่ 4	ซาอูลอิจฉา	หน้า	30
บทที่ 5	ดาวิดกับโยนาธาน	หน้า	38
บทที่ 6	พระเจ้าทรงคุ้มครองดาวิด	หน้า	46
บทที่ 7	ดาวิดช่วยชีวิตซาอูล	หน้า	54
บทที่ 8	ดาวิดมีใจเมตตา	หน้า	63
บทที่ 9	ดาวิดนำหีบพันธสัญญากลับมา	หน้า	71
บทที่ 10	ลูกคิดกบฏ	หน้า	79
บทที่ 11	ซาโลมอนสร้างพระนิเวศของพระเจ้า	หน้า	86
บทที่ 12	กษัตริย์อายุน้อย	หน้า	94
บทที่ 13	โยอาชซ่อมแซมพระวิหาร	หน้า	102
การนำรับเชื่อ			

แนวทางการสอน

ทำอย่างไร จึงจะทำให้เด็ก ๆ อยากรเรียนวิชา

ทำอย่างไร จึงจะทำให้เด็ก ๆ รู้สึกสนุกสนานกับการเรียนพระวอพระจนะของพระเจ้า

ทำอย่างไร พระวอพระจนะจึงจะมีความสำคัญสำหรับเขา

มีหลายวิธีที่จะช่วยกระตุ้นให้เด็ก ๆ อยากรเรียน แต่สิ่งที่สำคัญก็คือครูต้องเอาใจใส่คอยดูว่าเขาต้องการอะไร ควรสนใจเด็ก และประเมินการสอนของท่าน ควรถามตัวเองอยู่เสมอว่า “เด็ก ๆ ชอบทำอะไรมากที่สุด? อะไรคือสิ่งที่เด็ก ๆ สนใจ? เรากระตุ้นให้เด็ก ๆ อยากรเรียนรู้เต็มທີ່หรือยัง? เราช่วยให้เด็ก ๆ เห็นคุณค่าของการเรียนพระวอพระจนะของพระเจ้าว่ามีประโยชน์ สำหรับชีวิตเด็ก ๆ หรือไม่?

ผู้เรียนจะเรียนได้ดีที่สุดเมื่อเขาได้รับการกระตุ้นและหากเขาได้เรียนในสิ่งที่เขาชอบเขาจะเรียนรู้ได้ อย่างรวดเร็วและมีผลกระทบ ที่ดีต่อชีวิตเขามากที่สุด

การเรียนรู้จะเกิดผลมากเมื่อผู้เรียนมีแรงบันดาลใจในการเรียนซึ่งแรงจูงใจหรือแรงกระตุ้นมี 2 แบบคือ

1. แรงกระตุ้นมาจากภายนอก

อาจเป็นในแง่บวก เช่น การให้รางวัล คำชมเชย รู้จักเขา และเห็นด้วยกับเขา หรือในแง่ลบ เช่น การลงวินัย

2. แรงกระตุ้นมาจากภายใน

ถือเป็นการกระตุ้นที่สำคัญเพราะรวมไปถึงความปรารถนาและสิ่งที่เด็กให้ความสนใจเป็นพิเศษ เมื่อครูกระตุ้นให้เด็กเห็นว่าพระ คำของพระเจ้าจะตอบสนองต่อชีวิตและความปรารถนาของเด็ก ๆ ได้อย่างไร จากนั้นก็ช่วยแนะนำแนวทางที่เขาจะนำพระคำ ของพระเจ้าไปปฏิบัติได้

เด็ก ๆ จะสนุกกับการเรียนพระคัมภีร์ได้อย่างไร

1. ต้องได้รับการเจิมจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

ไม่ว่าครูจะมีความรู้ในพระคัมภีร์ดีมากเพียงใดหรือสอนดีสักแค่ไหนก็ไม่สามารถเทียบได้กับการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่ เหนือการสอนได้ เมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าอยู่กับเราการสอนของเรา ก็จะสนุกและเด็กได้รับประโยชน์ ขอพระวิญญาณ บริสุทธิ์ช่วยให้เราไวต่อการทรงนำของพระวิญญาณและความต้องการของเด็ก ๆ เพื่อเราจะไปถึงชีวิตและจิตใจของเด็ก ๆ ได้

2. ค้นหาวิธีการสอนแบบใหม่ๆ

เมื่อครูได้รับการเจิมจากพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วก็ต้องหาวิธีการสอนที่น่าสนใจ สนุกสนานด้วย เพราะการสอนแบบเดิมๆ ทุกครั้งจะทำให้เด็กหมดความตื่นเต้นและกระหายที่จะอยากเรียน ในฐานะครูเราต้องทำให้เด็กๆ สนุกกับการเรียนพระคำของพระเจ้า

3. ส่งเสริมให้เด็กตอบสนองต่อบทเรียน

เปิดโอกาสให้เด็กได้ถามและแสดงความคิดเห็น อาจจะต้องใช้เวลาสักหน่อยในการทำหายให้เด็กกล้าที่จะถาม ที่สำคัญคือ **ครูจะต้องสนใจฟังในสิ่งที่เด็ก ๆ พูด** เพราะเมื่อเราฟังเราจะรู้ว่าเด็กสนใจอะไร ต้องการอะไร กลัวหรือกังวลกับเรื่องใด จากนั้นครูจะได้พูดคุยหรือให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือเพื่อให้เด็กผ่านพ้นสิ่งที่เขากำลังเผชิญอยู่ได้ ที่สำคัญคือนำให้เขาฟังพระเจ้าเมื่อเจอปัญหา

4. การกระตุ้นให้สนใจโดยการให้รางวัล

รางวัลไม่จำเป็นต้องเป็นของชิ้นใหญ่ๆ แต่แค่คำชมเชยก็เป็นรางวัลสำหรับเด็กๆ ได้แล้ว แต่การให้รางวัลอาจไม่ใช่คำตอบเสมอไป ครูควรสังเกตเด็กเพื่อจะรู้ว่าช่วงใดควรให้รางวัลหรือช่วงใดควรทำสิ่งใดจึงจะเหมาะกับเด็กๆ ในเวลานั้น งานของครูคือเป็นผู้ร่วมงานกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงชีวิตของเด็กๆ

1

ซาอูลไม่เชื่อฟังพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์

1 ซามูเอล 10:1-8, 13:5-14, 15:1-35

ข้อท่องจำ

“การเชื่อฟังก็ดีกว่าเครื่องสัตวบูชา” 1 ซามูเอล 15:22

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็ก ๆ เห็นว่าซาอูลไม่เชื่อฟังพระเจ้าอย่างไร และชี้ให้เห็นว่าจะเกิดอะไรเมื่อไม่เชื่อฟังพระเจ้า หนุนใจให้เด็ก ๆ เชื่อฟังสิ่งที่พระเจ้าสั่งอย่างจริงจัง

ข้อคิดสำหรับครู

การเชื่อฟังเป็นบทเรียนที่มีค่ามากที่สุด เด็กที่เชื่อฟังบิดามารดาและครูตั้งแต่อายุยังน้อยจะเชื่อฟังพระเจ้าได้ง่ายเมื่อเขาเติบโตขึ้น บางครั้งเราก็เรียนรู้จากความผิดพลาดของผู้อื่น บทเรียนในสัปดาห์นี้จะเห็นว่าซาอูลลงใจไม่เชื่อฟังพระเจ้าสองครั้ง ในที่สุดเขาก็ได้รับผลของการไม่เชื่อฟัง เมื่อคุณครูสอนและส่งเสริมให้เด็ก ๆ เชื่อฟังพระเจ้าอย่างสิ้นสุดใจของเขา เน้นให้เด็ก ๆ เห็นความสำคัญของการเชื่อฟังที่ให้ผลดีในชีวิต

เวลาอธิษฐาน

นำเด็ก ๆ อธิษฐานขอพระเจ้าช่วยให้เขาเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างหมดใจ

วิธีสอนข้อท่องจำ

ให้เด็ก ๆ ท่องข้อท่องจำด้วยกัน

ให้เด็ก ๆ ยืนเป็นวงกลมให้ชิดกันไม่มีช่องว่าง แล้วเล่นเกมสื่ “ลมเพลมพัด” ให้ทุกคนร้องด้วยกัน

“ลมเพลมพัด โบกสะบัดพัดมาไวๆ ลมเพลมพัดอะไร ลมเพลมพัดอะไร ฉันจะบอกให้”

จากนั้นให้ผู้หนึ่งเป็นคนบอกหัวข้อว่าพัดอะไร เช่น พัดคนใส่เสื้อสีขาว คนที่ใส่เสื้อสีขาวจะต้องวิ่งเปลี่ยนที่กับคนที่ใส่เสื้อสีขาวด้วยกัน ในขณะที่เดียวกันผู้นำก็จะเข้าไปแย่งที่ด้วย ใครที่ไม่มีที่จะต้องออกมาเป็นผู้นำคนต่อไป แต่ก่อนที่จะนำเกมส์ต้องให้ผู้นำท่องข้อท่องจำก่อน

บทเรียนจากพระคัมภีร์

(ก่อนที่เด็ก ๆ จะเข้าห้องเรียนให้ตัดกระดาษ 4 ชิ้น แล้วเขียนชื่อซาอูลใส่กระดาษ แผ่นหนึ่งเขียนพยัญชนะ 1 ตัว แล้วนำไปซ่อนในห้อง ให้เด็ก ๆ ค้นหา จากนั้นนำมาเรียงให้เป็นชื่อ)

คำถาม เด็ก ๆ รู้ไหมใครคือกษัตริย์องค์แรกของชาวอิสราเอล? (ให้เด็กตอบ)

กระดาษที่เด็ก ๆ หามาได้รวม กันแล้วเป็นชื่ออะไร? ซาอูลคือกษัตริย์องค์แรกที่ปกครองอิสราเอล กษัตริย์ซาอูลมาจากการเลือกของชนอิสราเอลเพราะพวกเขาอยากมีกษัตริย์เหมือนชาติอื่นๆ ชนชาติอิสราเอลดีใจมากที่เขามีกษัตริย์เพราะจะได้มีคนนำเขาทำสงครามและออกกฎหมายเพื่อปกป้องพวกเขา

กษัตริย์ซาอูลต้องการจะเป็นกษัตริย์ที่ดีเพื่อปกป้องประชาชนของพระองค์ แต่งานของกษัตริย์มีมากมายและงานส่วนใหญ่ก็ยากมาก ๆ เสียด้วย เด็ก ๆ คิดว่างานอะไรคืองานที่ยากสำหรับกษัตริย์ซาอูล (ให้เด็กตอบ)

ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าคนหนึ่งชื่อ ซามูเอล (ผู้เผยพระวจนะก็เหมือนกับนักเทศน์ที่เดินทางไปในที่ต่างๆ เพื่อกล่าวถ้อยคำของพระเจ้า) ได้กำชับกษัตริย์ซาอูลเป็นพิเศษให้เขาไปคอยที่กิลกาล (เขียนคำว่า “กิลกาล” บนกระดาษ) และคอยอยู่ที่นั่น 7 วัน รอให้ซามูเอลตามมาสมทบก่อน

ขณะที่ซาอูลคอยอยู่ที่กิลกาล โยนาธานโอรสของซาอูลเข้าใจเจตนาและทำลายป้อมของชาวฟิลิเตียที่อยู่ใกล้ๆ นั้น (ชาวฟิลิเตียเป็นศัตรูของอิสราเอล) เมื่อป้อมถูกทำลายชาวฟิลิเตียโกรธมากรีบรวบรวมกองทัพใหญ่จะเข้ามารบกับชาวอิสราเอล เมื่อซาอูลได้ยินข่าวกองทัพฟิลิเตียพระองค์ก็รวบรวมทหารเพื่อต่อสู้แต่ติดอยู่ตรงที่กองทัพฟิลิเตียใหญ่กว่ากองทัพของซาอูลมาก ฟิลิเตียมีทั้งรถศึกเป็นพันๆ คันและทหารหลายพันคน อิสราเอลมีทหารเพียงไม่กี่ร้อยคน ทหารของซาอูลหลายคนกลัวหนีไปซ่อนตัวเพราะไม่ยอมถูกฆ่าตาย

ซาอูลคิดว่าจะต้องทำอะไรสักอย่างและรู้ว่าจะต้องคอยผู้เผยพระวจนะซามูเอลมาถวายเครื่องบูชาแต่พระเจ้า แต่นี่ก็เป็นวันที่ 7 แล้วซามูเอลยังไม่มา กองทหารของซามูเอลก็เหลือน้อยลงทุกที เด็ก ๆ รู้ไหมว่าซาอูลทำอะไร? ซาอูลไปถวายเครื่องบูชาเอง (แสดงภาพ 1-1) เพราะเกรงว่าถ้าไม่ถวาย เครื่องบูชาพระเจ้าจะทรงพระพิโรธแล้วไม่ช่วยให้กองทัพชนะพวกฟิลิเตีย ซาอูลยังไม่ทันถวายเครื่องบูชาเสร็จ ซามูเอลก็เดินมา !!!

เมื่อซามูเอลเห็นกษัตริย์ซาอูลถวายเครื่องบูชาก็ถามว่า “นั่นพระองค์ทำอะไร?” (หน้าที่ในการถวายเครื่องบูชาเป็นของผู้เผยพระวจนะซามูเอล ไม่ใช่กษัตริย์ซาอูล)

ซาอูลแก้ตัวไปว่า “เราคิดว่าพวกฟิลิเตียจะโจมตีเราในเวลาใดก็ได้ พวกทหารของฉันทันทีกลัวหนีไปและท่านก็มาช้า” ซาอูลโทษซามูเอลแทนที่จะยอมรับว่าตนทำผิด

“พระองค์ไม่ฉลาดเลยที่ไม่เชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า ถ้าพระองค์เชื่อฟังพระเจ้า พระเจ้าก็จะให้เชื้อพระวงศ์ของพระองค์เป็น

กษัตริย์ปกครองอิสราเอลตลอดไป พระเจ้าจะทรงเอาอาณาจักรไปจากพระองค์เนื่องจากพระองค์ไม่เชื่อฟัง พระเจ้าจะมอบอาณาจักรนี้ให้กับผู้อื่น” ซามูเอลตำหนิซาอูล

ต่อมาพระเจ้าทรงให้ซามูเอลมาหากษัตริย์ซาอูลอีก พร้อมกับสั่งมาเป็นพิเศษว่ามีอีกพวกหนึ่งชื่ออามาเลหเป็นศัตรูของอิสราเอล “พระเจ้าทรงต้องการให้พระองค์ทำลายคนพวกนี้พร้อมกับทุกสิ่งที่เป็นของเขาให้หมด” ซามูเอลก็บอกซาอูลว่า “พวกอามาเลหทำให้พระเจ้าไม่พอพระทัย พระองค์ทรงประสงค์ให้ลงโทษอามาเลหที่ทำชั่ว”

ดังนั้น ซาอูลก็รวบรวมทหารเข้าทำสงคราม (แสดงภาพ 1-2) ซาอูลขณะแต่แทนที่จะทำลายทุกสิ่งซาอูลปล่อยให้คนของพระเจ้าเก็บสัตว์ที่อ่อนที่สุดและดีที่สุดไว้ กษัตริย์ซาอูลยังนำกษัตริย์อามาเลหมาด้วย

ในกลางคืนพระเจ้าตรัสแก่ผู้เผยพระวจนะว่า (แสดงภาพ 1-3) “เราเสียใจที่ตั้งซาอูลเป็นกษัตริย์ เขาหันไปจากเราและไม่เชื่อฟังคำเรา” เมื่อซามูเอลไปพบซาอูลในเช้าวันรุ่งขึ้น ซาอูลออกมาต้อนรับซาอูลด้วยความชื่นชมยินดี พร้อมทั้งตรัสว่า “ขอพระเจ้าอวยพรท่านเถิด เราได้ทำตามที่พระเจ้ารับสั่งให้ทำแล้ว”

ซามูเอล : “ถ้าเช่นนั้นทำไมเรายังได้ยินเสียงแคะและว้าวร้องเล่า?”

ซาอูล : “อ้อ นั่นพวกทหารเอามาเป็นเครื่องบูชาถวายพระเจ้า นอกนั้นเราทำลายหมด”

ซามูเอล : “ทำไมไม่เชื่อฟังพระเจ้าเล่า?”

ซาอูล : “แต่เราก็ได้ทำตามที่พระเจ้าสั่งแล้วนี่” ซาอูลยืนยัน “เราทำตามที่พระเจ้าสั่งไว้ พวกทหารเก็บของที่ดีที่สุดไว้เป็นเครื่องถวายบูชา” กษัตริย์ซาอูลพยายามจะหาข้อแก้ตัวและโทษผู้อื่นในความผิด ที่ตนกระทำ

ซามูเอล : “พระองค์ไม่เชื่อฟังพระเจ้า พระเจ้าทรงต้องการให้พระองค์เชื่อฟังมากยิ่งขึ้นกว่าให้พระองค์ถวายเครื่องบูชา”

นี่คือความหมายของข้อท่องจำของเราในสัปดาห์นี้ สิ่งที่พระเจ้าปรารถนาจากเราคือให้เรา เชื่อฟังพระวจนะของพระองค์ พระองค์ไม่ต้องการสิ่งของหรือสิ่งอื่นใดนอกจากการเชื่อฟัง

พระเจ้าทรงต้องการให้เราทำตามพระบัญชาของพระองค์เสมอ ไม่ได้หมายความว่าทำเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง แต่ต้องทำตามทั้งหมด

การนำไปประยุกต์ใช้

น้องเล็ก เป็นเด็กหญิงน่ารัก กระตือรือร้น แต่บางครั้งก็ซุกซนตามประสาเด็ก แม่ของน้องเล็กเจ้าระเบียบมาก ทุกวันหลังจากกลับจากโรงเรียนน้องเล็กจะต้องรีบทำการบ้านให้เสร็จเรียบร้อยไม่อย่างนั้นก็จะโดนคุณแม่ดุ วันเสาร์คุณแม่จะอยู่บ้านกับน้องเล็กหรือไม่ก็ไปว่ายน้ำด้วยกัน

มีอยู่ครั้งหนึ่งคุณแม่บอกกับน้องเล็กว่า อาทิตย์นี้ที่โบสถ์จะมีรายการพิเศษตอนบ่าย ถ้าน้องเล็กอยากอยู่ร่วมรายการก็ต้องงดออกจากบ้านในวันเสาร์ เด็กๆ ทราบดีไหมน้องเล็กทำอะไร เธอแอบออกไปว่ายน้ำในวันเสาร์ พอถึงบ่ายวันอาทิตย์น้องเล็กก็ไปอ้อนแม่ขออยู่ร่วมรายการของโบสถ์ แต่คุณแม่บอกน้องเล็กว่า ไม่ได้ เพราะน้องเล็กไม่ทำตามที่คุณแม่บอกไว้แต่น้องเล็กก็ยอมกลับบ้านกับคุณแม่และอดเล่นสนุกกับเพื่อนๆ ที่โบสถ์ต่อ

กิจกรรมท้ายบท

เลือกมุมหนึ่งของห้องเพื่อทำ “มุมเตือนใจ” ทำกิจกรรมทีละหนึ่งชิ้นจากแต่ละบท เมื่อรวมทั้ง 13 บทแล้วจะเห็นภาพทั้งหมด

บทนี้ให้ใช้ดินน้ำมันปั้นเป็นก้อนหินใหญ่ๆ เพื่อทำแท่นบูชา มีพืชนางรอบๆ แท่นบูชา มีวัว ให้เด็กๆ ช่วยกันทำ

คำถามทบทวน

1. ใครเป็นกษัตริย์องค์แรกของชนชาติอิสราเอล? (ซาอูล)
2. ใครเป็นผู้เผยพระวจนะที่น่าถ้อยคำของพระเจ้ามาบอกซาอูล? (ซามูเอล)
3. ซาอูลไม่เชื่อฟังพระเจ้าอย่างไร? (ถวายเป็นเครื่องบูชา)
4. ทำไมซาอูลจึงถวายเป็นเครื่องบูชาโดยไม่รอซามูเอล? (ทหารในกองทัพหนีไปเพราะกลัว กองทัพฟิลิสเตีย ซาอูลไม่ยอมรับซามูเอลมา)
5. เมื่อซาอูลทำสงครามกับพวกอามาเลซ ซาอูลไม่เชื่อฟังพระเจ้าอย่างไร? (ไม่ทำลายทุกสิ่ง ตามที่พระเจ้าสั่ง)

เพลง “เชื่อและฟังคำ”

เชื่อและฟังคำ ไม่มีทางอื่นเที่ยงธรรม

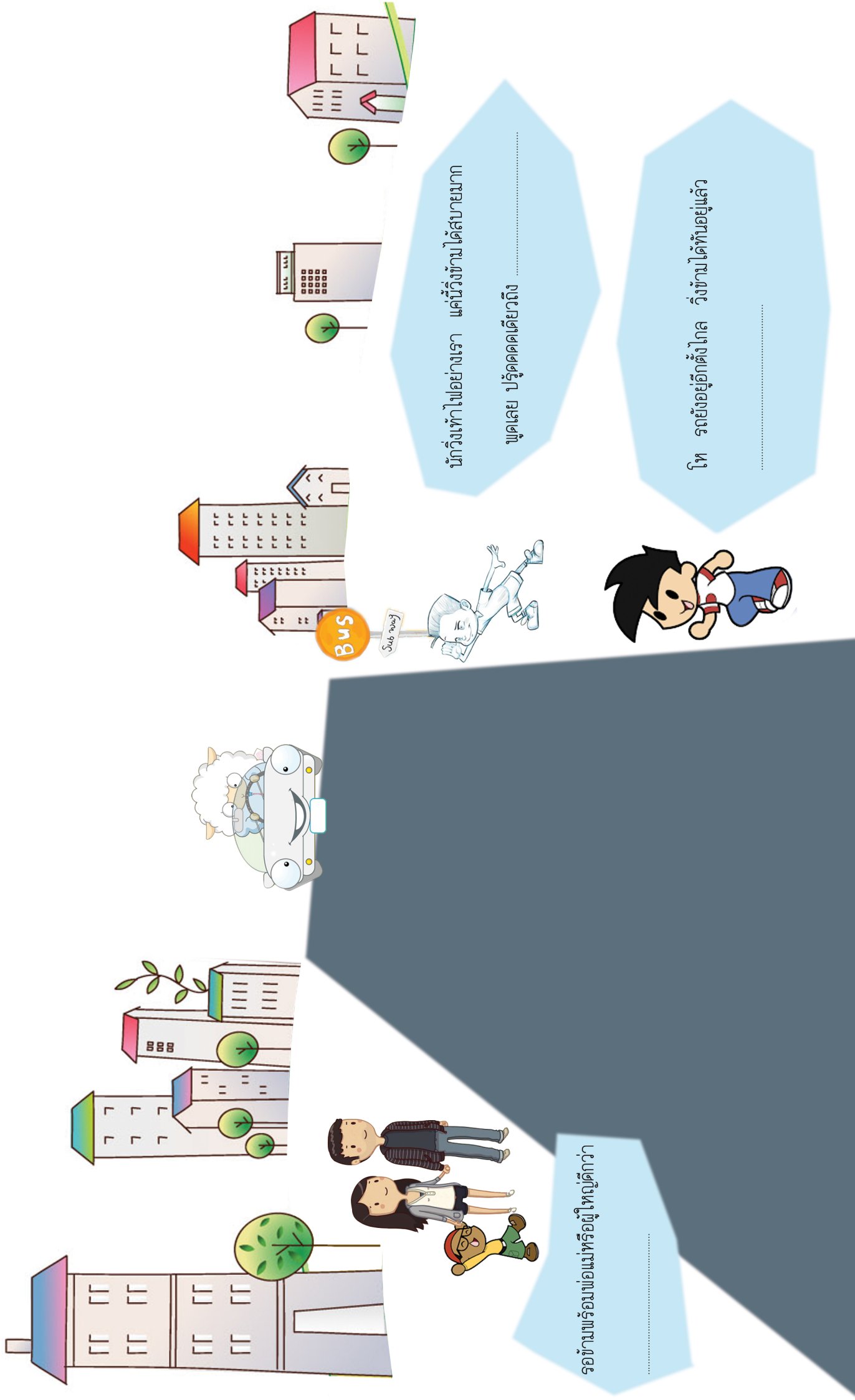
พระเยซูโปรดให้ความสุข แก่ผู้เชื่อและฟังคำ

บทที่ 1 เมื่อเด็กๆ ต้องข้ามถนน วิธีใดคือการข้ามถนนอย่างถูกต้องและปลอดภัย? ให้เด็กๆ ดูภาพด้านล่างแล้วเขียนในช่องว่างว่าอาการข้ามถนนตามภาพนั้น “ถูกต้อง” หรือ “ไม่ถูกต้อง”

รอข้ามพร้อมพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ดีกว่า
.....

นั่งวิ่งเท้าไปอย่างเรา แค่วิ่งข้ามได้สบายมาก

พูดเลย ปลอดภัยคนเดียวถึง

โห รวยยิ่งอยู่อีกตั้งไกล วิ่งข้ามได้ทันอยู่แล้ว
.....

2

ดาวได้รับเลือกเป็นกษัตริย์

บ่อพระคัมภีร์

1 ซามูเอล 16:7

บ่อท่องจำ

“พระเจ้าเห็นจิตใจของฉัน” 1 ซามูเอล 16:7

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็ก ๆ รู้ว่า พระเจ้าทรงรู้จักดาวดีว่าเป็นใครมีนิสัยอย่างไร พระเจ้าทรงรู้ว่าเด็ก ๆ เป็นใคร มีนิสัยอย่างไรเช่นกัน หนุ่ใจให้เด็ก ๆ มีลักษณะนิสัยเหมือนดังที่พระเจ้าต้องการให้เด็ก ๆ เป็น

บ่อคิดสำหรับครู

สังคมปัจจุบันให้ความสำคัญกับรูปลักษณ์ภายนอกเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการโฆษณาหรือรายการโทรทัศน์ที่พยายามหาคนสวยคนหล่อมาเป็นแบบเพื่อดึงดูดใจ เด็ก ๆ ในช่วงวัยประถมต้นจะรู้สึกได้ว่าเขาจะเป็นที่ยอมรับของสังคมได้ก็ต่อเมื่อเขาเก่ง สวย หล่อ แข็งแรง สุขภาพดี

เด็ก ๆ จำเป็นต้องรู้ว่าพระเจ้าไม่ได้มองเขาตามมาตรฐานของโลกนี้ พระเจ้าทอดพระเนตรดูภายในใจของเราและพระองค์ทรงทราบว่าเราสามารถเป็นอะไรได้ ถ้าเด็ก ๆ มอบถวายชีวิตให้พระองค์ อาทิตยนี้หนุ่ใจให้เด็ก ๆ แสวงหาแผนการของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของเด็ก ๆ

เวลาอธิษฐาน

ถามเด็ก ๆ ว่าคิดอย่างไรกับคำถามเหล่านี้ “พระเจ้าทอดพระเนตรเห็นอะไรในดวงใจของฉัน” “พระองค์มองเห็นความรัก ความบริสุทธิ์ในใจดวงนี้หรือไม่” อธิษฐานขอพระเจ้าช่วยให้หัวใจของเด็ก ๆ เต็มไปด้วยความรักและความบริสุทธิ์ที่มาจากพระเจ้า

วิธีสอนบ่อท่องจำ

เตรียมตัดกระดาษสีแดงเป็นรูปหัวใจหลายๆ ดวง เขียนข้อท่องจำใส่หัวใจแต่ละ 1 แผ่น บางแผ่นไม่ต้องเขียน จากนั้นนำไปซ่อนตามจุดต่างๆ ของห้อง (บอกจำนวนหัวใจทั้งหมดที่จะให้เด็กหา)

สอนเด็ก ๆ ท่องจำจนจำได้ จากนั้นให้เด็ก ๆ หาหัวใจ เมื่อหาได้ให้นำไปติดที่ผนังห้อง โดยต้องเรียงข้อท่องจำต่อกันให้ถูกต้องด้วย แผ่นที่เหลือที่ไม่มีข้อความก็ให้ติดรอบๆ

ปาสุบกาเรียบ

หารูปผู้ชาย ผู้หญิง หลายๆ ภาพ หลากหลายอาชีพติดที่บอร์ด แล้วถามเด็ก ๆ ถ้าให้เลือกว่าจะเป็นใครในภาพเหล่านี้ เด็ก ๆ จะเลือกภาพไหน? เพราะอะไร? (ให้เด็กตอบ)

บกาเรียบจากพระคัมภีร์

คำถาม ถ้าเด็ก ๆ จะเลือกใครสักคนเป็นหัวหน้า คน ๆ นั้นควรมีลักษณะแบบไหน? เขาควรจะเก่ง หน้าตาดี แข็งแรงไหม? แล้วเขาควรมีลักษณะอย่างไรอีก? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)

การเป็นกษัตริย์หรือผู้ปกครองประเทศเป็นหน้าที่ ๆ สำคัญ ผู้ที่ทำหน้าที่นี้ได้ต้องเป็นคนที่พิเศษ บางครั้งแม้แต่คนที่แข็งแรง หน้าตาดี เก่ง ก็ไม่สามารถเป็นผู้นำที่ดีได้

เด็ก ๆ จำได้ไหมใครเป็นกษัตริย์องค์แรกของอิสราเอล? (ให้เด็กตอบ) กษัตริย์ซาอูลเป็นคนอย่างไร? (ให้เด็กช่วยกันตอบ) พระคัมภีร์บอกว่า กษัตริย์ซาอูลมีรูปร่างสูง หล่อ เป็นกษัตริย์ที่มีอำนาจ เมื่อคนเห็นกษัตริย์ซาอูลครั้งแรกทุกคนจะชอบพระองค์แน่ ๆ แต่อะไรคือปัญหาใหญ่ของซาอูล (ให้เด็กตอบ) กษัตริย์ซาอูลไม่เชื่อฟังพระเจ้า เขามักทำตามที่ใจตนชอบมากกว่าทำตามพระเจ้าบอก ซามูเอลผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าจึงต้องส่งข่าวให้กษัตริย์ซาอูลทราบ จำได้ไหมว่าซามูเอลบอกอะไรกับซาอูล? (ให้เด็กตอบ) ซามูเอลบอกว่าวันหนึ่งพระเจ้าจะเอาอาณาจักรไปจากเขา ซาอูลจะได้เป็นกษัตริย์ของชาวอิสราเอลอีกต่อไป ซามูเอลเสียใจมากที่กษัตริย์ซาอูลไม่เชื่อฟัง ท่านชอบซาอูลมากและหวังว่ากษัตริย์จะเรียนรู้ในการเชื่อฟัง แต่มาบัดนี้ซามูเอลรู้ว่าพระเจ้าจะไม่ยอมให้ซาอูลเป็นกษัตริย์อีกต่อไป

วันหนึ่งพระเจ้าตรัสกับซามูเอลอีกว่า “เจ้าเสียใจ เรื่องซาอูลมานานพอแล้ว หยิบเขาสัตว์และน้ำมันขึ้นมา ไปเบธเลเฮมที่บ้านของเจสซี เราได้เลือกลูกชายคนหนึ่งของเจสซีขึ้นเป็นกษัตริย์องค์ใหม่” “แล้วกษัตริย์ซาอูลเล่า?” ซามูเอลทูลถาม “ถ้าเขาทราบเรื่องนี้เขาคงฆ่าพระองค์แน่”

(แสดงภาพ 2-1) พระเจ้าบอกให้ซามูเอลเอาลูกวัวไปถวายเป็นเครื่องบูชาที่เบธเลเฮม “ให้เจสซีกับลูกของเขามาถวายเครื่องบูชา แล้วเราจะบอกให้ว่าต้องทำอะไรบ้าง เจ้าจะเจิมคนที่เราบอกให้เจ้าเลือก” (การเจิมคือการเทน้ำมันใส่ศีรษะ เป็นเครื่องหมายว่าพระเจ้าทรงอวยพรให้เป็นพิเศษ)

ซามูเอลจึงไปถวายเครื่องบูชาที่เบธเลเฮม เมื่อไปถึงท่านเรียกเจสซีกับลูก ๆ ให้มาที่เครื่องบูชา (แสดงภาพ 2-2) เจสซีพาลูกชายเจ็ดคนของเขามาพบซามูเอล เมื่อซามูเอลเห็นลูกชายคนแรกของเจสซีชื่อ เอลีอับ ก็คิดว่าพระเจ้าจะทรงเลือกชายหนุ่มคนนี้นั่นเอง เพราะเขามีท่าทางสง่าผ่าเผยเหมือนกับกษัตริย์

แต่เอลีอับไม่ใช่ผู้ที่พระเจ้าเลือก พระเจ้าตรัสกับซามูเอลว่า “อย่าดูที่รูปร่างหน้าตา หรือว่าเขาสูงเพียงใด มนุษย์ดูกันแต่ภายนอก” แล้วพระเจ้าตรัสต่อว่า “พระเจ้าทอดพระเนตรจิตใจ” เหมือนกับข้อท่องจำของเราในสัปดาห์นี้

เด็ก ๆ คิดว่าพระเจ้าทรงหมายความว่าอะไร? คิดว่าพระเจ้ามองดูหัวใจที่ทำหน้าที่สูบฉีดโลหิตไปเลี้ยงส่วนต่างๆ ของร่างกาย ใช่หรือไม่? ไม่ใช่เลย พระเจ้ามองดูจิตใจของเราว่าเป็นคนอย่างไร

ถ้าเรามองคนเพียงภายนอก เราสามารถบอกได้ไหมว่าคนๆ นั้นเป็นคนดี ซื่อสัตย์ หรือมีน้ำใจหรือไม่ เราไม่สามารถบอกได้ว่าคนๆ นั้นเป็นคนแบบไหนจากการมองแค่เพียงภายนอก

พระเจ้าสามารถมองเห็นถึงนิสัยจริงๆ ของเราว่าเป็นคนอย่างไร เด็ก ๆ คิดว่าพระเจ้าจะรู้ไหมหากเราพูดโกหกหรือแอบขโมยของเล็กๆ น้อยๆ แม้เราจะสามารถปิดบังมนุษย์ได้ แต่เราไม่สามารถปิดบังพระเจ้าได้เลย พระเจ้าทรงรู้ ทรงเห็นทุกสิ่งที่เราทำ

หลังจากเอลีอับผ่านไป ซามูเอลก็เห็นลูกชายคนต่อมาของเจสซี นั่นคือ อาบินาดับ คนนี้หน้าตาดีด้วย แต่พระเจ้าบอกว่า “ไม่ใช่ผู้นี้” เจสซีก็พา ซัมมาห์ เข้ามาพบซามูเอลต่อ แต่ท่านก็กล่าวว่า “พระเจ้าไม่ได้เลือกคนนี้ด้วย” แล้วเจสซีให้บุตรทั้งเจ็ดมาอยู่ต่อหน้าซามูเอล และซามูเอลก็บอกกับเจสซีว่าพระเจ้าไม่ได้เลือกคนเหล่านี้และท่านถามเจสซีว่า “บุตรชายทั้งหมดของท่านมีอยู่เท่านี้หรือ?”

เจสซีตอบว่า “ยังมีอีกหนึ่งคน เป็นบุตรคนสุดท้าย เขาออกไปเลี้ยงแกะในทุ่งหญ้า”

“ให้คนไปตามเขามาเถอะ เราจะคอย” เจสซีก็ให้คนไปตามดาวิดมาพบซามูเอลทันที (แสดงภาพ 2-3) ดาวิดทำงาน ฝูงแกะอยู่อย่างซื่อสัตย์

ดาวิดอาจจะแปลกใจที่มีคนไปบอกว่าผู้เผยพระวจนะซามูเอลอยากจะพบเขา เพราะซามูเอลเป็นบุคคลสำคัญของชนชาติอิสราเอล ที่ซามูเอลเป็นคนสำคัญเพราะเขาเป็นคนที่พระเจ้าทรงใช้ให้ทำงานของพระองค์

เมื่อดาวิดอยู่ต่อหน้าซามูเอล ท่านรู้ทันทีว่า ดาวิดคือผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกให้เป็นกษัตริย์ของชนชาติอิสราเอล พระเจ้าบอกซามูเอลว่า “คนนี้แหละ จงเจิมเขาด้วยน้ำมันเถิด” ซามูเอลทำตามที่พระเจ้าบอกทันที เมื่อดาวิดยืนอยู่กับพวกพี่ๆ ซามูเอลก็เทน้ำมันใส่จนเต็มเขาสัตว์แล้วเทใส่ศีรษะของดาวิด นี่เป็นเครื่องหมายว่าพระเจ้าทรงเลือกดาวิดเป็นกษัตริย์

เมื่อพระเจ้าทอดพระเนตรดูจิตใจของดาวิด พระองค์เห็นว่าดาวิดจะเป็นกษัตริย์ที่ดีและยุติธรรม เขาจะเป็นผู้ที่เชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า แทนที่จะทำตามความพอใจของตนเอง

พระเจ้าทรงรู้ความเป็นมาของเด็กๆ แต่ละคนดี ทรงรู้ว่าเราอายุเท่าไร ตาสีอะไร ผมหairsอะไร ชอบทำอะไร ชอบเล่นอะไร พระเจ้ารู้ด้วยว่าเด็กๆ มีนิสัยแบบไหน พระเจ้าทรงรู้จักเรามากกว่าที่พ่อแม่ของเรารู้จักเราเสียอีก เพราะพระองค์คือผู้ที่สร้างเราขึ้นมา

การนำไปประยุกต์ใช้

เมื่อหลายสิบปีก่อนมีเด็กชายคนหนึ่งเกิดมา คุณพ่อเขาชอบดื่มเหล้า ส่วนคุณแม่ของเขาเสียชีวิตไปแล้ว เขาต้องอยู่กับปู่และย่า เขาก็มีนิสัยเกเรโตขึ้นมาทีเป็นนักเลง แต่เขาได้มีโอกาสรู้จักกับพระเจ้า ชีวิตของเขาเริ่มเปลี่ยนแปลงจนถึงวันหนึ่งพระเจ้าเรียกเขาให้เป็นผู้รับใช้พระเจ้า พระเจ้าไม่ได้มองดูว่าอดีตของเขาเป็นอย่างไรหรือเขาเคยเป็นคนแบบไหนมาก่อน แต่พระเจ้าดูหัวใจของเขาว่าเป็นอย่างไร ตอนนี้ใจของเขาพร้อมที่จะมอบให้พระเจ้าแล้ว ปัจจุบันนี้เขาเป็นผู้รับใช้พระเจ้าที่เดินทางไปประกาศในที่ต่างๆ มากมายทั้งในประเทศและต่างประเทศ

คำถามกบแก้ว

1. พระเจ้าทรงสั่งให้ใครเดินทางไปเบรเบแฮมเพื่อเจิมตั้งกษัตริย์องค์ใหม่? (ซามูเอล)
2. ซามูเอลไปพบบุตรชายของใคร? (เอลี)
3. ดาวิดอยู่ที่ไหนตอนที่ซามูเอลให้คนไปตาม? (เลี้ยงแกะอยู่ที่ทุ่งหญ้า)
4. พระเจ้ามองดูคนที่ร่างกายภายนอกหรือภายในจิตใจ? (ภายในจิตใจ)

กิจกรรมท้ายบท

“ไม้เท้าดาวิด”

แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม จากนั้นแจกหนังสือพิมพ์เก่าหรือกระดาษสีน้ำตาล หรือนิตยสารเก่าก็ได้, เทปใส

จากนั้นให้แต่ละกลุ่มช่วยกันทำไม้เท้าของดาวิด โดยการม้วนกระดาษที่มีแล้วพันด้วยเทปใส โดยให้ด้านบนโค้งงอเพื่อจะจับได้ (หรือให้ทำคนละอันก็ได้ แต่ใช้อุปกรณ์ร่วมกัน)

เพลง “เปิดประตูใจ”

เปิดประตูใจ ต้อนรับพระเยซู
พระองค์ทรงเรียก ด้วยความเอ็นดู
ไม่ได้ยินหรือ พระองค์ทรงเรียก
จงเร่งเปิด ประตูรับท่าน

บทที่ 2 ให้เด็กๆ ระบายสีข้อความด้านล่างนี้ พร้อมทั้งวาดภาพของเด็กๆ ใส่ในกล่องด้านซ้ายมือด้วย แล้วเด็กๆ จะได้ว่าพระเจ้าทรงเลือกใครให้
รับใช้พระองค์

พระเจ้าเลือกใคร

เพื่อรับใช้
พระเจ้า

3

ดาวิดนำยักบ

บ่อพระคัมภีร์

1 ซามูเอล 17:1-54

บ่อท่องจำ

“ข้าพเจ้าเผชิญทุกสิ่งได้โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า” ฟิลิปปี 4:13

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็ก ๆ รู้ว่า พระเจ้าทรงช่วยดาวิดให้ปราบโกลิอัทได้อย่างไร หนุนใจให้เด็ก ๆ วางใจในพระเจ้าเพราะพระองค์สามารถช่วยเหลือเขาเมื่อเจอปัญหาได้

บ่อคือสำครึบครุ

บทเรียนวันนี้เป็นเรื่องที่ทุกคนจะคุ้นเคยมาก เป็นเรื่องที่ทำให้เราเห็นว่าโดยพระเจ้าเราสามารถต่อสู้กับสิ่งที่ดูเหมือนใหญ่และยากที่เอาชนะได้ เด็กในวัยประถมต้นอาจจะยังไม่เข้าใจความหมายจริงๆ ของเรื่องนี้แต่เขาจะจดจำการต่อสู้ของเด็กหนุ่มที่มีความกล้าหาญเผชิญกับยักษ์ใหญ่ได้ แต่วันหนึ่งเมื่อเขาโตขึ้นเขาจะเข้าใจความหมายว่าพระเจ้าสามารถช่วยคนที่พึ่งพาพระเจ้า แม้สิ่งที่เราเผชิญอยู่จะไม่ใช่มัจจุราชจริงๆ แต่บางทีสิ่งนั้นก็น่ากลัวพอๆ กับยักษ์ ปัญหาที่ใหญ่โตอาจทำให้ใจของเราไม่สงบแต่เมื่อเราวางใจในพระเจ้าพระองค์จะช่วยให้เอาชนะปัญหาต่างๆ ไปได้

เวลาอธิบาย

เมื่อเด็ก ๆ เจอปัญหาหรือรู้สึกกลัวให้เด็ก ๆ ขอพระเจ้าช่วยให้เด็ก ๆ ไว้วางใจในพระองค์และประทานความกล้าหาญให้กับเรา

วิธีสอบบ่อท่องจำ

เขียนข้อท่องจำบนกระดานให้เด็ก ๆ อ่านพร้อมกัน จากนั้นเล่นเกมส “เขย่งไปข้างหน้า” วางก้อนหินเรียงกันเป็นเส้นตรง จากนั้นให้เด็กเข้าแถวเรียงหนึ่ง ให้คนแรกเขย่งข้ามก้อนหินแต่ละก้อนไปจนถึงก้อนที่อยู่หน้าห้อง จากนั้นให้อ่านหรือท่องข้อท่องจำ จากนั้นเขย่งกลับไปต่อท้ายแถว สลับให้คนถัดมาเล่นจนกระทั่งหมด (หากมีเด็กเยอะให้แบ่งเป็นสองทีมหรือให้เขาไปเขย่งด้วยขา ขากลับเขย่งด้วยขาซ้าย)

บ่อสู้บทเรียน

“สลิงของดาวิด” ใช้กระดาษเป็นก้อนกลมๆ จากนั้นใช้เชือกฟางมามัดติดกับกระดาษ (อาจใช้เทปใสเพื่อความแน่น) จากนั้นติดภาพยักษ์ที่ผนัง จากนั้นให้เด็ก ๆ ลองขว้างลวดสลิงให้โดนที่หัวยักษ์ สลับกันเล่น

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม เด็ก ๆ เคยเห็นยักษ์ไหม? เด็ก ๆ จะรู้สึกอย่างไรถ้ามียักษ์มาทำให้เราออกไปต่อสู้กับมัน?
เด็ก ๆ จะทำ อย่างไร? (ให้เด็กตอบ)

จริงๆ แล้วไม่มีใครเคยเห็นยักษ์หรือต้องเผชิญหน้ากับยักษ์จริงๆ แต่ในสมัยของดาวิดมีคนๆ หนึ่งที่ตัวสูงใหญ่มากเมื่อเทียบกับคนปกติ เค้าทั้งตัวสูงและตัวใหญ่เหมือนยักษ์ เค้าได้มาสร้างปัญหาให้กับชนชาติอิสราเอลจนวนวายไปหมด เดียววันนี้เราจะมาเรียนด้วยกันว่าเกิดอะไรขึ้น

สัปดาห์ที่แล้วเราเรียนเรื่องการเจิมตั้งดาวิดเป็นกษัตริย์ของชนชาติอิสราเอล หลังจากพระเจ้าเจิมแล้วดาวิดยังไม่ขึ้นปกครองอิสราเอลทันที ซาอูลยังคงเป็นกษัตริย์อยู่ ช่วงที่ซาอูลยังครองราชย์พวกฟีลิสเตียคิดจามารบกับอิสราเอล พวกเขาไม่ชอบคนของพระเจ้าเขาต้องการจะปกครองเหนืออิสราเอลจึงได้รวบรวมกองทัพใหญ่เพื่อมารบกับคนของพระเจ้า

กองทัพของซาอูลตั้งค่ายอยู่บนภูเขาสูงหนึ่ง ส่วนกองทัพฟีลิสเตียตั้งค่ายอยู่บนภูเขาอีกสูงหนึ่ง มีหุบเขาคั่นกลางระหว่างสองกองทัพ กองทัพทั้งสองฝ่ายต่างมองดูกันเป็นเวลา 40 วัน ชาวอิสราเอลไม่กล้าทำอะไรเพราะรู้สึกกลัว สาเหตุที่อิสราเอลกลัวเพราะฝั่งฟีลิสเตียมีทหารคนหนึ่งที่สูงใหญ่มากเหมือนกับยักษ์

คนๆ นั้นคือ (แสดงภาพ 3-1) โกลิอัท ซึ่งมีความสูงกว่า 9 ฟุต (สูงมากกว่า 270 เซนติเมตร) เขาสวมหมวกทองเหลืองใบใหญ่ สวมเสื้อเกราะทองเหลืองที่หนักมากกว่า 125 ปอนด์ (ประมาณ 57 กิโลกรัม) และยังใส่สนับแข้งอีกด้วย เฉพาะปลายหอกที่โกลิอัทถือมีน้ำหนักเกือบ 7 กิโลกรัม ทุกสิ่งที่โกลิอัทใช้มีขนาดใหญ่โตมาก ผู้คนที่พบเห็นก็จะรู้สึกกลัว โกลิอัท และทุกๆ วันโกลิอัทจะเดินออกมาที่สนามรบเพื่อท้าทายกองทัพของซาอูล

“เลือกคนออกมารบกับเราสิ ถ้าฆ่าเราให้ตายได้เราจะยอมเป็นทาสพวกแก แต่ถ้าเราชนะพวกแกต้องไปเป็นทาสเรา” แต่ไม่มีใครในกองทัพอิสราเอลที่กล้าออกไปท้ารบของโกลิอัท เพราะโกลิอัทตัวใหญ่และมีกำลังมากด้วย

พี่ชายทั้งสามคนของดาวิดเป็นทหารอยู่ในกองทัพของซาอูล วันหนึ่งเจสซีเรียกดาวิดมาแล้วบอกว่า “เอาอาหารไปให้พี่ชายของลูกเถิด ดูสิว่าเขาเป็นอย่างไรกันบ้าง” เข้าตรูวันนั้น ดาวิดจึงจัดแจงห่ออาหารที่บิดาให้มาแล้วเตรียมตัวออกเดินทางไปที่หุบเขาเอลาห์ซึ่งกองทัพของอิสราเอลตั้งค่ายอยู่ ขณะที่ดาวิดนำอาหารไปให้พี่ชายดาวิดก็ได้อินค้าท้าทายที่โกลิอัทพูดมาอย่างหยาบหยวมต่อพระเจ้า แต่ดาวิดเห็นว่าไม่มีใครในกองทัพอิสราเอลที่อาสาจะไปรบกับยักษ์นั้นเลย ดาวิดจึงพูดว่า “เจ้าฟีลิสเตียคนนั้นเป็นใครกัน ทำไมจึงมากล่าวลบลูกกองทัพของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์เช่นนี้”

มีทหารบางคนได้อินสิ่งที่ดาวิดพูดจึงนำไปกราบทุกกษัตริย์ กษัตริย์จึงสั่งให้นำตัวเข้าเฝ้า “นำตัวเขา มานี่สิ” เมื่อดาวิดมาที่พลับพลาของกษัตริย์ เขาทูลกษัตริย์ว่า

“พระองค์อย่างห่วงไปเลย ข้าพระองค์จะออกไปรบกับเจ้ายักษ์นั้นเอง”

“แต่เจ้าเป็นเพียงเด็กหนุ่มเท่านั้น จะไปรบกับโกลิอัทซึ่งเป็นทหารชำนาญศึกได้อย่างไร” กษัตริย์ซาอูลรับสั่ง

ดาวิดทูลกษัตริย์ซาอูลว่า “พระเจ้าทรงช่วยข้าพระองค์ฆ่าสิงโตและฆ่าหมี ในขณะที่ข้าพระองค์เฝ้าฝูงแกะให้บิดาชายฟิลิสเตียผู้นี้ก็เป็นเหมือนสัตว์เหล่านั้น พระเจ้าจะทรงช่วยข้าพระองค์ให้ปราบเขา”

ในที่สุดกษัตริย์ซาอูลก็ยอมให้อาวิดไปรบกับโกลิอัท ที่แรกพระองค์ให้ดาวิดสวมเกราะของพระองค์ แต่เมื่อดาวิดสวมเกราะแล้วก็รู้สึกว่าเกราะหนักเกินไปจึงได้ถอดออก ดาวิดจึงเดินไปหาโกลิอัทพร้อมกับไม้เท้า ลวดสลิง และก้อนหินเกลี้ยงห้าก้อนเท่านั้น

(แสดงภาพ 3-2) เมื่อโกลิอัทเห็นดาวิดเดินตรงมาหาตนก็รู้สึกโกรธ พร้อมทั้งตะโกนว่า “ข้าเป็นหมาหรือจึงได้ถือ ไม้เท้ามาหาข้า เข้ามาเถิดข้าจะทำให้เจ้าเป็นอาหารของนกและสัตว์ป่า”

ดาวิดตอบโกลิอัทไปว่า “ท่านมาหาข้าพเจ้าด้วยดาบ แต่ข้าพเจ้ามาหาท่านในพระนามแห่งพระเจ้า จอมโยธาผู้ซึ่งท่านได้ทำทายนัน วันนีพระเจ้าจะทรงมอบท่านไว้ในมือข้าพเจ้า” ดาวิดมีความกล้าหาญเพราะดาวิดรู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่กับเขา

(แสดงภาพ 3-3) เมื่อโกลิอัทเดินเข้ามาหาดาวิด ดาวิดก็หยิบหินออกมาจากย่ามแล้วใส่เข้าไปในลวดสลิง (ครุฑยิบ สลิงที่ทำขึ้นมา) แล้วแกว่งสลิงขึ้นไปเหนือศีรษะ แล้วขว้างลวดสลิงไปด้านหน้า ก้อนหินก็พุ่งไปโดนกลางหน้าผากของโกลิอัทเข้าอย่างจัง (แสดงภาพ 3-4) จนโกลิอัทล้มลงและเสียชีวิตในทันที กองทัพอิสราเอลชนะ!!!

เด็กๆ อาจจะได้ต่อสู้กับสิงโต หรือหมี หรือยักษ์ใหญ่ แต่บางครั้งปัญหาที่เราเจอก็อาจจะดูน่ากลัวเป็นเหมือนสิงโตหรือยักษ์ใหญ่ได้เหมือนกัน

คำถาม มีเรื่องไหนที่เด็กๆ คิดว่าเป็นเหมือนยักษ์ใหญ่ในชีวิต เรา? (ให้เด็กตอบ ครูควรสังเกต ตั้งใจฟังสิ่งที่เด็กพูดและไวต่อการทำงานของพระเจ้า) นำเด็กๆ อธิษฐานเพื่อเด็กๆ จะมีความกล้าหาญและเอาชนะยักษ์ใหญ่ในชีวิตให้ได้

การนำไปประยุกต์ใช้

ก๊วงเป็นเด็กในชั้นเรียนรวี ทุกวันอาทิตย์ก๊วงต้องเดินมาโบสถ์เวลาไปโรงเรียนก็ต้องเดินไปเช่นกัน เมื่ออยู่ในชั้นเรียนรวีครูสังเกตเห็นก๊วงไม่สนุกเท่าที่ควรจึงได้ถามก๊วงและสังเกตเห็นว่าก๊วงมีความกลัวอะไรบางอย่าง ก๊วงเล่าให้ครูฟังว่า รู้สึกกลัวเวลาที่ต้องเดินมาโบสถ์หรือเดินไปโรงเรียน บางทีก็กลัวเพื่อนไม่ยอมรับ ครูจึงได้หนุนใจก๊วงว่าพระเจ้าทรงอยู่กับก๊วง ทรงรู้จักก๊วง เมื่อใดที่ก๊วงรู้สึกกลัวให้ก๊วงร้องเรียกหาพระเจ้าแล้วพระองค์จะช่วยก๊วงให้เอาชนะสิ่งที่กลัวอยู่ได้ ครูต้องหนุนใจก๊วงหลายต่อหลายครั้งกว่าก๊วงจะเอาชนะความกลัวในใจเรื่องนี้ไปได้ แต่ในที่สุดก๊วงก็เอาชนะความกลัวได้นั้นเป็นเพราะก๊วงรู้ว่าพระเจ้าอยู่กับก๊วงและพระเจ้าของก๊วงยิ่งใหญ่กว่าความกลัวที่ก๊วงเผชิญอยู่

กิจกรรมท้ายบท

เตรียม ปูนปลาสเตอร์, ถ้วยพลาสติกคนละ 2 ถ้วย, ตะเกียบคนละ 1 อัน, ปากกาเมจิก

ผสมปูนปลาสเตอร์ จากนั้นให้เด็กเทปูนปลาสเตอร์ใส่ถ้วยใบที่ 1 นำตะเกียบใส่ตรงกลางแก้ว จากนั้นรอให้ปูนแข็งตัว เทปูนปลาสเตอร์ใส่ถ้วยที่ 2 รอไว้ เมื่อปูนถ้วยที่ 1 เริ่มแห้งให้นำปลายตะเกียบอีกข้างเสียบเข้าไปที่ถ้วยใบที่ 2 รอให้ปูนแห้ง จากนั้นให้นำปากกามาเขียน “พระเจ้าประทานกำลังให้แก่ (ใส่ชื่อเด็ก)” ที่ตะเกียบ

คำถามทบทวน

1. ดาวิดรบกับยักษ์ที่ชื่ออะไร? (โกลิอัท)
2. ทำไมดาวิดจึงกล้ารบกับคนที่เก่งกว่ามากๆ? (เพราะดาวิดรู้ว่าพระเจ้าอยู่กับเขา)
3. เมื่อเราเจอปัญหาที่เป็นเหมือนยักษ์ใหญ่เราควรทำอย่างไร? (ให้เด็กๆ ตอบ)

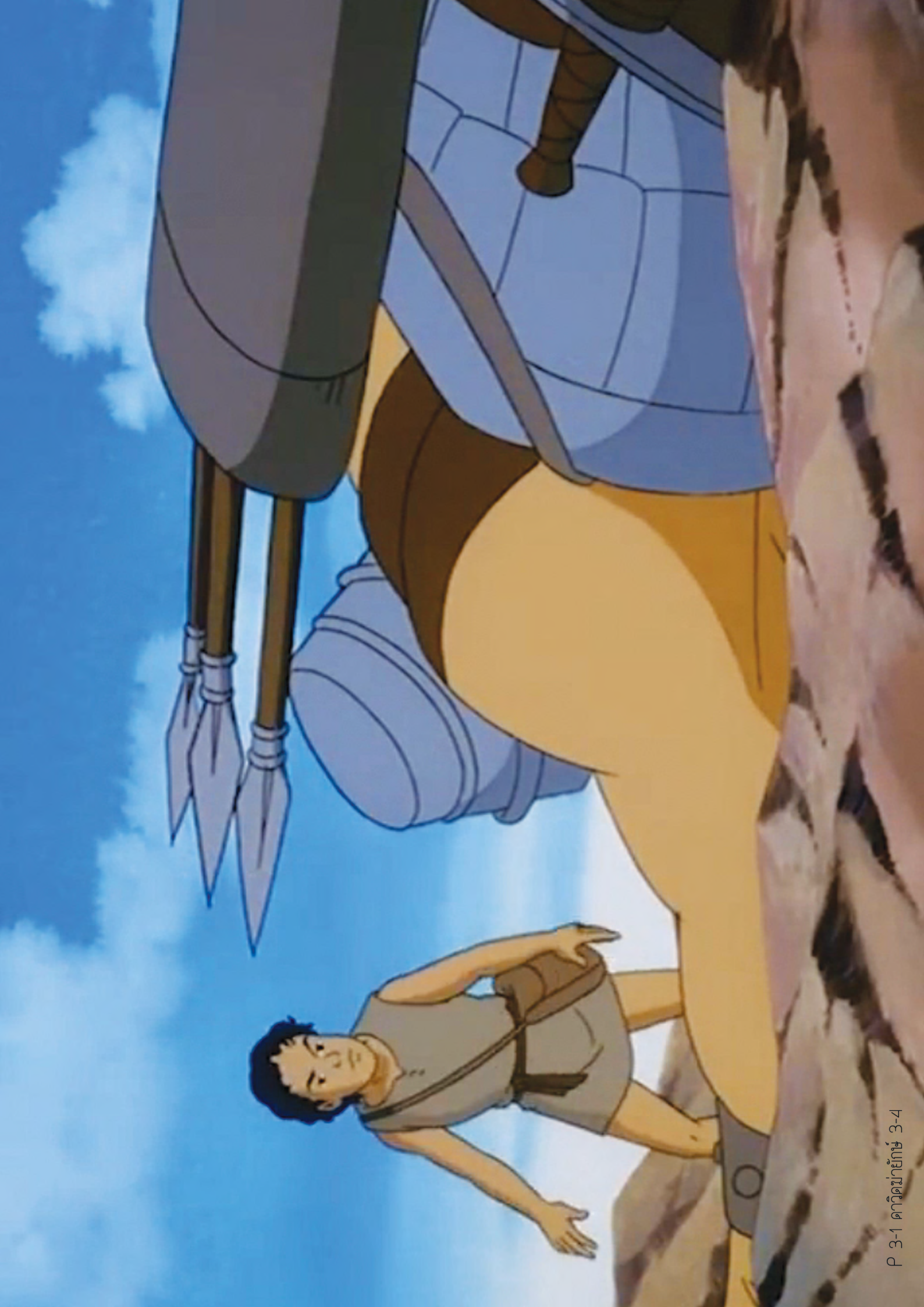
เพลง “ดาวิดผู้กล้าหาญ”

เด็กคนหนึ่งชื่อดาวิด ใส่ก้อนหินที่ป่วง
เด็กคนหนึ่งชื่อดาวิด สรรเสริญและภาวนา
มีเด็กคนหนึ่งชื่อดาวิด อยู่ที่ริมลำธาร
ดาวิดนำก้อนหินมา ใส่ลงตรงลวดสลิง
เหวี่ยงหวีดหวีดหวีดหวีดหวีดหวีดหวีด
หินนั้นกระเด็นออกไป ด้วยเร็วแรงกำลังคะนอง
เหวี่ยงเหวี่ยงก่อนปล่อยออกไป
ก้อนหนึ่งลอยไป ก้อนสองตามไป
ก็ถูกเขาที่ตัวยักษ์ ยักษ์ร้ายยี่นง
สุดฝันจะทน จึงล้มลงสิ้นชีวา

4

ซาอูลอิจจา

บัพระคัมกับกัร

1 ซามูเอล 18:1-30

บ็อทอ้งจ่า

“เพราะความริษยาทำให้คนเกรี้ยวกราด” สุภาษิต 6:34

เป้าคบายบองบกรียบ

เพื่อให้เด็ก ๆ รู้ถึงความอิจจาที่กษัตริย์ซาอูลมีต่อดาวิดและอันตรายของความอิจจาที่ทำร้ายเราทุกคนได้ หนุนใจให้เด็ก ๆ ฟัง และขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าหากเริ่มมีใจอิจจา

บ็อค็อสำกรึบครุ

แม้ว่าความอิจจาจะเป็นคำที่เด็กในช่วงวัยนี้จะไม่คุ้นเคยนักแต่เขาก็เข้าใจได้เมื่อเห็นคน ๆ หนึ่งชอบคนอื่นมากๆ เป็นอย่างไร หรือความรู้สึกที่เห็นเพื่อนมีบางสิ่งที่เขาอยากมีนั้นเป็นอย่างไร

ความรู้สึกที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเรื่องธรรมดาแต่หากมีมากเกินไปจนทำให้เด็กรู้สึกเกลียดหรือไม่พอใจคนอื่นนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ดี บทเรียนในสัปดาห์นี้จะชี้ให้เห็นผลของความอิจจาว่าเมื่อเกิดขึ้นแล้วน่ากลัวเพียงใด และพระเจ้าสามารถช่วยเมื่อเกิดความรู้สึกเหล่านี้ได้อย่างไร

เวลาอธิษฐาน

นำเด็ก ๆ อธิษฐานขอพระเจ้าช่วยเมื่อรู้สึกอิจจาเพื่อน ๆ ขอขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงเข้าใจและห่วงใยเมื่อเด็ก ๆ รู้สึกเช่นนั้น

วิธีสอบบ็อทอ้งจ่า

ให้เด็กท่องข้อท่องจำจนท่องได้ แบ่งเด็กเป็นสองกลุ่ม ตัดกระดาษแผ่นใหญ่บนผนัง จากนั้นให้เด็กยืนเข้าแถวเรียงหนึ่ง เมื่อครูให้สัญญาณ ให้เด็กคนแรกวิ่งไปเขียนคำแรกของข้อท่องจำบนกระดาษจากนั้นวิ่งกลับมาส่งปากกาให้เพื่อนคนที่สอง คนต่อไปก็เขียนคำต่อไป (ในกรณีที่เด็กยังเล็กเขียนไม่ได้อาจเล่นอีกวิธีหนึ่งก็ได้) คือ

ครูเขียนตัวอักษรในข้อท่องจำใส่กระดาษแผ่นละ 1 ตัว ทำสองชุดเหมือนกัน จากนั้นแจกให้แต่ละกลุ่ม เมื่อครูให้สัญญาณ เริ่ม ให้เด็กช่วยกันนำตัวอักษรที่ได้ไปติดที่ผนังโดยเรียงให้ถูกต้อง กลุ่มไหนเสร็จก่อนชนะ

ปาฐุ่บการียบ

เขียนคำว่า “อิจฉา” และ “เกรียวกรวด” บนกระดาน ให้เด็กร่วมกันบอกความหมายหรือคำนิยามของคำสองคำนี้

(อิจฉา คือความรู้สึกเป็นกังวลหรือกลัวว่าคนอื่นจะมีสิ่งที่เราต้องการ ส่วนคำว่า เกรียวกรวด คือแสดงกิริยาท่าทางพร้อมทั้งดูต่ำกว่ากล่าวอย่างรุนแรงด้วยความโกรธ)

บการียบจากพระคัมภีร์

เมื่อสัปดาห์ที่แล้วเราเรียนเรื่องอะไร? (ให้เด็กช่วยกันตอบ) ดาวิดรบชนะใคร? (โกลิอัท) เด็ก ๆ คิดว่าชาวอิสราเอลจะรู้สึกอย่างไรกับดาวิดหลังจากที่เขาฆ่าโกลิอัท? เด็ก ๆ รู้สึกอย่างไรกับคนที่มีความกล้าหาญแบบดาวิด? (ให้เด็กตอบ)

หลังจากที่ดาวิดปราบยักษ์โกลิอัทแล้ว กษัตริย์ซาอูลก็ตัดสินใจให้ดาวิดอยู่ที่พระราชวังของพระองค์ พระองค์เห็นว่าดาวิดเป็นทหารที่ดี ดาวิดแข็งแรงและกล้าหาญ

หลายวันผ่านไปกษัตริย์ซาอูลมอบหน้าที่สำคัญให้ดาวิดทำ ดูเหมือนว่าทุกสิ่งทีดาวิดได้ทำเขาทำได้ดีมากจนกษัตริย์ซาอูลตัดสินใจแต่งตั้งดาวิดขึ้นเป็นนายทหารคนสำคัญของกองทัพ (แสดงภาพ 4-1) ซึ่งทำให้ชาวอิสราเอลกับพวกทหารในกองทัพของซาอูลพากันพอใจ กษัตริย์ซาอูลก็พอพระทัยมากทีเดียวที่มีคนเช่นดาวิดอยู่ในกองทัพ ดาวิดจะเป็นผู้นำที่ดีแน่ ๆ แต่แล้ววันหนึ่งก็เกิดเรื่องที่ทำให้กษัตริย์ซาอูลรู้สึกไม่เหมือนเดิมกับดาวิด

เมื่อทหารอิสราเอลกลับมาจากการขับไล่พวกฟิลิเตียไปหมดแล้ว มีพวกผู้หญิงมาจากเมืองเล็ก ๆ ที่อยู่ใกล้ ๆ นั้นมาเข้าเฝ้ากษัตริย์ ร้องเพลง เต้นรำ และเล่นเครื่องดนตรีถวายกษัตริย์ซาอูล (แสดง ภาพ 4-2) ทุกคนมีความสุขที่พวกฟิลิเตียแพ้ไปปกติแล้วซาอูลจะพอใจในสิ่งที่ผู้หญิงกลุ่มนี้ทำมาก แต่วันนี้เพลงที่พวกเธอร้องทำให้ซาอูลรู้สึกโกรธมาก อยากรู้ใหม่ว่าเพลงนั้นร้องว่าอะไร อ่าน 1 ซามูเอล 18:7 “ซาอูลฆ่าคนเป็นพัน ๆ และดาวิดฆ่าคนเป็นหมื่น ๆ”

“ดาวิดทำลายพวกฟิลิเตียมากกว่าเราเสียอีก” ซาอูลบ่นและรู้สึกไม่ชอบที่จะให้ใครคิดว่าดาวิดเป็นผู้นำที่ดีกว่าตน

คำถาม บางครั้งเราอาจรู้สึกหงุดหงิดเมื่อคิดว่าคนอื่นดีกว่าเรา เด็ก ๆ เคยรู้สึกแบบนี้บ้างไหม? บางครั้งเราอาจรู้สึกว่าพ่อแม่รักพี่น้องของเรามากกว่า หรือครูที่โรงเรียนชอบเพื่อนบางคนในชั้นเรียนมากกว่าเรา ถ้าเป็นอย่างนั้นเด็ก ๆ รู้สึกอย่างไร? (ให้เด็กตอบ)

ความรู้สึกแบบนี้เกิดขึ้นได้ง่ายกับเหตุการณ์ทั่ว ๆ ไป แต่บางทีเราปล่อยให้ความรู้สึกไม่ดีนี้ก่อตัวจนกลายเป็น “ความอิจฉา” และสร้างปัญหาตามมา เดี่ยวเราจะมาดูกันว่าความอิจฉาที่ซาอูลมีต่อดาวิดนั้นน่ากลัวเพียงใด

วันหนึ่งซาอูลรู้สึกไม่ดีอาจเป็นเพราะนึกถึงเนื้อเพลงที่ประชาชนร้องว่า “ซาอูลฆ่าคนเป็นพัน ๆ ดาวิดฆ่าคนเป็นหมื่น ๆ” ยิ่งคิดก็ยิ่งทำให้ซาอูลหงุดหงิด ปกติเวลาซาอูลหงุดหงิดซาอูลจะให้คนมาเล่นดนตรีให้ฟัง เพราะเมื่อฟังเพลงแล้วซาอูลจะรู้สึกดีขึ้น ดังนั้น ดาวิดจึงเข้าไปติดพิณให้ซาอูล ฟัง (แสดงภาพ 4-3) แทนที่ได้ฟังเพลงแล้วจะรู้สึกดีขึ้น แต่ซาอูลกลับ

ยังรู้สึกเกลียดดาวิดเข้าไปอีก ซาอูลเกลียดมากจนกระทั่งหีบหอกที่อยู่ใกล้ๆ แล้วพุ่งใส่ดาวิด แต่ดีที่ดาวิดหลบทันและวิ่งหนีออกมาได้ ดาวิดแปลกใจที่ซาอูลทำเช่นนั้นเขาไม่เข้าใจว่าเพราะเหตุใดซาอูลจึงโกรธมากขนาดนั้น

แม้ว่าซาอูลจะไม่รู้ว่าวันหนึ่งดาวิดจะได้ขึ้นมาเป็นกษัตริย์ แต่ซาอูลรู้ว่าตัวเองกำลังลำบากแล้วในฐานะกษัตริย์ของชนชาติอิสราเอล เพราะพระเจ้าเคยบอกกับกษัตริย์ซาอูลว่าพระองค์จะเอาอาณาจักรไปให้ผู้อื่นเพราะซาอูลไม่เชื่อฟังพระเจ้าหลายครั้งแล้ว

กษัตริย์ซาอูลทราบดีในสิ่งที่พระเจ้าบอกแก่เขาและอาจกลัวว่าตัวเองจะหมดความนิยมในสายตาประชาชน เพราะในแต่ละวันประชาชนเริ่มชื่นชอบดาวิดมากขึ้นเรื่อยๆ นั่นยิ่งทำให้ซาอูลเกลียดดาวิดมากขึ้นทุกที เขาจึงใจส่งดาวิดไปทำสงครามใหญ่ๆ โดยหวังจะให้ดาวิดถูกฆ่าตาย ซาอูลจึงฉวยโอกาสดวางแผนฆ่าทหารคนสำคัญของกองทัพ

ความอิจฉานั้นรุนแรงจนทำให้เราลงมือทำในสิ่งที่เราไม่เคยคิดว่าจะทำ ความอิจฉาสามารถทำให้เกิดปัญหาขึ้นในบ้าน ในกลุ่มเพื่อน แต่พระเจ้าสามารถช่วยเราควบคุมความรู้สึกที่เกิดขึ้นได้ก่อนที่จะมันจะก่อตัวเป็นความอิจฉา แต่พระเจ้าจะช่วยเหลืออะไรเราไม่ได้หากเราไม่เปิดใจให้พระเจ้าเข้ามา

การนำไปประยุกต์ใช้

ตุ้มมีเพื่อนรักสองคนทั้งสามคนมักจะเล่นด้วยกันเสมอ วันหนึ่งเพื่อนของตุ้มได้ของเล่นใหม่ตุ้มอยากได้บ้างและก็พยายามหาวิธีต่างๆ เพื่อให้ได้ของเล่นใหม่แต่ทำอย่างไรก็ไม่ได้ ตุ้มเลยรู้สึกโกรธและโมโหที่ไม่ได้ของเล่นดังที่หวัง ตุ้มเริ่มไม่ชอบเล่นกับเพื่อนและหงุดหงิดใส่เพื่อน ความอิจฉาเริ่มเกิดขึ้นในใจตุ้ม นานวันเข้าตุ้มก็เริ่มรู้สึกไม่ดีทั้งกับเพื่อนและกับตัวเอง จนกระทั่งแม่สังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงของตุ้มและเพื่อนแม่เลยเข้ามาคุยกับตุ้ม ตุ้มก็เล่าให้แม่ฟัง แม่จึงบอกตุ้มว่า “ตุ้มลองมองดูรอบๆ ตัวหนูสิ หนูมีของเล่นอะไรบ้าง?” เมื่อตุ้มมองดูก็เห็นว่าหลายอย่างมาก แม่จึงบอกว่า “ถ้าตุ้มไม่เห็นค่าในสิ่งที่มีและมัวแต่คิดว่าทำไมไม่มีอย่างนู้นอย่างนี้เหมือนคนอื่น ตุ้มก็จะไม่มีความสุขเลย เพราะเราไม่พอใจในสิ่งที่เรามีและทุกสิ่งที่มีพระเจ้าก็อวยพรมาทั้งนั้น แต่ถ้าตุ้มจะมาอิจฉาเพื่อนที่พระเจ้าอวยพรเขา พระเจ้าก็คงเสียใจมาก” พอตุ้มได้ฟังก็รู้สึกเสียใจจึงได้อธิษฐานขอโทษพระเจ้า จากนั้นตุ้มก็ไม่รู้สึกอิจฉาพระพรของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตเพื่อนๆ อีกเลย

กิจกรรมท้ายบท

แจกกระดาษแข็ง ให้เด็กตัดเป็นรูปวงกลมขนาดใหญ่เพื่อทำโล่ จากนั้นตัดกระดาษแข็งเป็นแถบเพื่อทำที่จับด้านในโล่ ให้เด็กวาดรูปและระบายสีโล่ด้านนอกตามที่ชอบ พร้อมทั้งเขียนข้อท่องจำด้วย

คำถามทบทวน

1. อธิบายความหมายว่าอย่างไร? (ความรู้สึกเป็นกังวลหรือกลัวว่าคนอื่นจะมีสิ่งที่เราต้องการ)
2. เหตุใดซาอูลจึงอิจฉาดาวิด? (ประชาชนชื่นชมดาวิดมากกว่าซาอูล)
3. ซาอูลพยายามทำร้ายดาวิดอย่างไร? (พุ่งหอกใส่ตอนที่ดาวิดติดพิณให้ฟัง)
4. เราควรทำอะไรเมื่อเรารู้สึกอิจฉา? (ให้เด็กตอบ)

เพลง “จะก่อกำแพงหรือสร้างสะพาน”

เราจะก่อกำแพงหรือจะสร้างสะพาน
อยู่ที่ความรักซึ่งเธอเอื้อเพื่อเจือจาน
หากก่อกำแพงไว้รักรันจิตจาง
หากเราสร้างสะพานโลกกว้างรอเธออยู่

5

ดาววัดกับโยนาราน

บัพระคัมภีร์

1 ซามูเอล 18:1-4, 19:1-10, 20:1-42

บัพท่งจ่า

“มิตรสหายก็มีความรักอยู่ตลอดเวลา” สุภาษิต 17:17

เป้าคบายอบนกรียบ

เพื่อให้เด็ก ๆ รู้ถึงความหมายของเพื่อนแท้ หนุนใจให้เด็ก ๆ เป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน เพื่อให้เด็ก ๆ รักษามิตรภาพและความ เป็นเพื่อนที่ดีอยู่ตลอดเวลา

บัพคอบสำกรับครุ

ความเป็นเพื่อนนั้นสำคัญ โดยเฉพาะกับเด็ก ๆ วัยนี้ที่เริ่มเรียนรู้ถึงคุณค่าของคำว่าเพื่อน เพราะเด็กในวัยนี้จะยังคงคิดถึงแต่ ตัวเอง คุณครูจึงต้องช่วยให้เขาเข้าใจว่าเพื่อนแท้เป็นอย่างไร

บทเรียนสัปดาห์นี้จะเป็นตัวอย่งที่ดีที่สุดเรื่องมิตรภาพที่แท้จริงให้กับเด็ก ๆ ได้

เวลาอธิษฐาน

ใช้เวลาอธิษฐานขอบคุณพระเจ้าสำหรับเพื่อนที่ดีที่พระเจ้าให้กับเรา ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหนขอพระเจ้าช่วยให้เด็ก ๆ เป็นเพื่อนที่ดี ของคนอื่น

วิธีสอบบัพท่งจ่า

เขียนข้อท่งจ่าบนกระดาน ท่งข้อท่งจ่ากับเด็ก ๆ ให้เด็ก ๆ คิดว่ามีวิธีใดที่จะแสดงให้เพื่อนเห็นว่าเขารักเพื่อนบ้าง? แจกกระดาษแล้วให้เด็ก ๆ วาดรูปเพื่อให้เห็นว่าเราแสดงความรักต่อเพื่อนได้ด้วยวิธีใด แล้วให้เขียนข้อท่งจ่าไว้ด้านบน (ใช้ เป็นกิจกรรมนำสู่บทเรียนได้ด้วย)

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม เพื่อนมีความสำคัญต่อเราใช่ไหม? เพราะเราได้เล่นสนุกกับเพื่อน ๆ เด็ก ๆ คิดว่าเพื่อนแท้หมายความว่าอย่างไร? (ให้เด็กตอบ) เพื่อนแท้มักจะพบได้เวลาที่เรายากลำบาก

สัปดาห์นี้เราจะเรียนเรื่องของชายหนุ่มสองคนที่พระคัมภีร์ได้บันทึกไว้ สองคนนี้เป็นเพื่อนรักกัน เด็ก ๆ รู้ไหมว่าสองคนนี้เป็นใคร (ให้เด็กตอบ) สองคนนี้ก็คือนาธาน กับ โยนาธาน นั่นเอง

โยนาธานเป็นโอรสของซาอูล เขาเป็นคนดีมีใจเมตตา หลังจากที่ดาวิดฆ่ายักษ์โกลิธแล้วโยนาธานก็เป็นเพื่อนสนิทกับดาวิด โยนาธานอาจจะรู้ว่าดาวิดจะเป็นเพื่อนที่ดีของเขา เด็ก ๆ คิดว่าโยนาธานคิดถูกต้องไหม? (ให้เด็กตอบ)

ไม่นานดาวิดก็รู้ได้อย่างชัดเจนว่าโยนาธานก็เป็นเพื่อนที่ดีมากของเขาเช่นกัน (แสดงภาพ 5-1) ดาวิดคงจะรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่เขามีเพื่อนสนิทเป็นโอรสของกษัตริย์ มิตรภาพของโยนาธานกับดาวิดนั้นพิเศษมาก เนื่องจากกษัตริย์ซาอูลไม่ชอบดาวิดอย่างมาก บางครั้งก็ถึงกับเกลียดดาวิดเสียด้วยซ้ำ อย่างไรก็ตามดาวิดได้เรียนไปสัปดาห์ก่อนซาอูลพยายามจะทำอะไรกับดาวิดเด็ก ๆ จำได้ไหม? หลังจากซาอูลพยายามจะฆ่าดาวิดเป็นครั้งแรก โยนาธานบอกดาวิดว่า “เสด็จพ่อกำลังหาโอกาสจะมาทำอันตรายให้คุณอยู่ในทุ่งนาจนกว่าฉันจะมีโอกาสคุยกับเสด็จพ่อ”

คืนนั้น โยนาธานพูดกับกษัตริย์ซาอูลว่า “ดาวิดไม่ได้ทำผิดอะไรต่อเสด็จพ่อ เขาช่วยพวกอิสราเอลไว้อย่างกล้าหาญโดยฆ่ายักษ์ใหญ่ชาวฟิลิเตียทำไมเสด็จพ่อจึงอยากฆ่าเขาเล่า?”

กษัตริย์ซาอูลคล้อยตามคำพูดของโยนาธาน จึงพูดขึ้นว่า “ลูกพุดถูก ดาวิดจะไม่ถูกฆ่า” ดังนั้น โยนาธานก็ได้ช่วยชีวิตเพื่อนไว้ได้หนึ่งครั้ง

ต่อมาเมื่อดาวิดชนะสงครามใหญ่กับพวกฟิลิเตียอีกครั้งหนึ่งกษัตริย์ซาอูลกลับโกรธแทนที่จะดีใจ พระองค์ยังคงอิจฉาดาวิดเย็นวันหนึ่งเมื่อดาวิดกำลังคิดพิณอยู่ (แสดงภาพ 5-2) กษัตริย์ซาอูลพยายามจะใช้หอกฆ่าดาวิดอีกแต่ดาวิดก็หลบได้อย่างว่องไว ปล่อยให้หอกปักแน่นอยู่ที่กำแพง ดาวิดวิ่งไปหาโยนาธานรอเขาอยู่ “ทำไมเสด็จพ่อของท่านจึงพยายามจะฆ่าฉันนะ?” ดาวิดถาม “ฉันทำอะไรผิดหรือ?”

โยนาธานเป็นห่วงเพื่อนของเขาอย่างมาก ทั้งสองตกลงใจว่าทางที่ดีที่สุดคืออย่าให้ดาวิดไปงานเลี้ยงใหญ่ในเวลาต้นเดือน ดาวิดหาข้อแก้ตัวที่จะไม่ไปในงานนั้น ส่วนโยนาธานก็จะใช้ข้อแก้ตัวนั้นตอบเมื่อเสด็จพ่อตรัสถาม แล้วโยนาธานก็วางแผนการส่งสัญญาณเป็นพิเศษเพื่อให้ดาวิดรู้ว่าเขาสามารถจะกลับเข้าวังได้หรือไม่ “ซ่อนตัวอยู่ในทุ่งนาจนกว่าจะถึงวันมะรืนนี้” โยนาธานสั่ง “ฉันจะมาแล้วยิงธนูสามดอก ถ้าฉันบอกเด็กที่มาด้วยว่า ธนูอยู่ข้างนี้ของเรา (คือระหว่างโยนาธานกับเด็กชาย) ท่านก็จะรู้ว่ากษัตริย์ไม่โกรธอีกต่อไป แต่ถ้าฉันบอกว่าธนูอยู่เลยไปทางนั้น ท่านต้องรีบหนีไป เพราะชีวิตของท่านตกอยู่ในอันตราย” ดาวิดเห็นด้วยกับแผนการนี้

ดาวิดกับโยนาธานสัญญาว่าจะจะเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันตลอดไป ดาวิดให้สัญญาว่าจะเมตตาต่อโยนาธานและครอบครัวโยนาธาน แม้ว่าซาอูลจะเป็นศัตรูของเขาก็ตาม

ระหว่างงานเลี้ยงนั้นดาวิดซ่อนตัวอยู่ในทุ่งนา ในวันแรกซาอูลไม่ได้รักษามะอะไรถึงเรื่องที่ดาวิดไม่มางานเลี้ยง แต่พอวันรุ่งขึ้นซาอูลถามโยนาธานว่า “ทำไมดาวิดไม่มาในงานเลี้ยง” โยนาธานทูลถามว่า “เหตุใดดาวิดจึงควรจะต้องตาย” กษัตริย์ซาอูลก็คว่ำหน้าทูลขอพระทัยของพระเจ้าให้ดาวิดอยู่รอด โยนาธานรู้ทันทีว่าชีวิตของดาวิดอยู่ในอันตรายแล้ว เป็นวันที่แสนเศร้าสำหรับโยนาธานขณะที่มุ่งหน้าไปพบดาวิดที่ทุ่งนา เมื่อโยนาธานจัดแจงยิงธนูออกไป เขาก็บอกเด็กชายว่า “วิ่งไปเก็บลูกธนูที่เข้ายิงออกไป” ใจของเขาเป็นทุกข์อย่างมากเมื่อยิงธนูลูกแรกออกไป แล้วเขาก็ยิงธนูอีกสองดอก

ดาวิดคอยอยู่อย่างกังวล หวังจะได้รับข่าวดี แต่แล้วก็ต้องเสียใจที่ได้ยินโยนาธานตะโกนบอกเด็กชายว่า “ลูกธนูอยู่เลยเจ้าไปทางโน้นนะ รีบไปเก็บมาเร็วๆ เกิด วิ่งไปอย่าหยุด” นั่นเป็นสัญญาณของโยนาธานที่บอกดาวิดว่า เขาต้องรีบหนีเอาชีวิตรอด

หลังจากที่สัญญากันว่าจะเป็นเพื่อนกันตลอดไปแล้ว (แสดงภาพ 5-3) ดาวิดและโยนาธานก็ลากันแล้วแยกทางกันไป วันนั้นเป็นวันที่สุดแสนเศร้าสำหรับทั้งสองเขาไม่รู้ว่าจะได้พบกันอีกเมื่อไหร่ แต่เขารู้ว่าไม่มีอะไรจะมากีดกันเขาไม่ให้เป็นที่ดีต่อกันได้ ซึ่งนั่นคือมิตรภาพที่มีความหมายสำหรับทั้งสองคนมาก

เพื่อนก็สำคัญ เราต้องการเพื่อนในยามที่ทุกอย่างในชีวิตของเราสลายไปและยังต้องการเป็นพิเศษ เมื่อเวลาที่ทุกสิ่งไม่เป็นไปตามที่เราหวัง

คำถาม มีใครที่เด็กๆ อยากให้เขาอยู่กับเราในทุกสถานการณ์ที่เราเจอ? ทำไมจึงอยากอยู่กับเพื่อนคนนั้น?
(ให้เด็กตอบ)

บางครั้งอาจเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้เราเสียใจ เช่น อุบัติเหตุหรือมีคนมาพูดเยาะเย้ยเรา เพื่อนควรจะช่วยเหลือเพื่อนที่ได้รับบาดเจ็บเพราะอุบัติเหตุหรือถูกล้อเลียนอย่างไร? (ให้เด็กๆ ร่วมกันแสดงความคิดเห็น) เด็กๆ ลองคิดถึงข้อเท็จจริงของเราในลำดับคานี้ว่าหมายความว่าอย่างไร? (ให้เด็กตอบ)

เพื่อนแท้คือคนที่ไม่สนใจว่าใครจะได้เป็นคนแรกหรือได้ของเล่นที่ดีที่สุด เพื่อนแท้จะอยากเห็นเพื่อนได้รับสิ่งที่ดีที่สุดหรือเป็นที่หนึ่ง เมื่อเพื่อนได้รับบาดเจ็บเขาจะอยู่คอยช่วยเหลือเพื่อน นั่นคือ ความหมายของคำว่า “รักอยู่ทุกเวลา” ที่อยู่ในข้อเท็จจริงของเราเอง เพื่อนแท้จะเอาใจใส่เพื่อนตลอดเวลาไม่ใช่เฉพาะเวลาที่เพื่อนสุขสบายดีเท่านั้น

เพื่อนแท้จะไม่อิจฉาเพื่อนไม่ว่าเมื่อเพื่อนได้ในสิ่งที่เราอยากได้ จำโยนาธานที่เป็นโอรสของกษัตริย์ซาอูลได้ไหม จริงๆ แล้วโยนาธานคือคนที่มีความดีที่เพิ่มขึ้นเป็นกษัตริย์ต่อจากพ่อของเขา แต่โยนาธานรู้ว่าวันหนึ่งดาวิดเพื่อนของเขาจะเพิ่มขึ้นเป็นกษัตริย์ โยนาธานไม่อิจฉาที่ดาวิดจะได้เป็นกษัตริย์และดาวิดเองก็ไม่ได้รู้สึกอิจฉาที่โยนาธานเป็นโอรสของกษัตริย์ได้อยู่ในพระราชวัง มีสิ่งดีๆ มากมาย

การเป็นเพื่อนแท้ไม่ใช่เรื่องง่ายแต่หากเราเป็นหรือมีเพื่อนแท้ได้นั้นคือสุดยอด ทุกๆ คนต้องการเพื่อนแท้ที่ซื่อสัตย์ มีใจกรุณา ยุติธรรมและคอยช่วยเหลือเรา เด็กๆ เป็นเพื่อนแท้ของใครบ้าง?

พระเยซูคือเพื่อนแท้ของเด็กๆ พระองค์จะคอยอยู่เคียงข้างและไม่ทอดทิ้งเด็กๆ แน่แน่นอน

การนำไปประยุกต์ใช้

เอ้และฝนมีอายุ 10 ปีทั้งสองเป็นเพื่อนเล่นกัน ครอบครัวของเอ้มีฐานะดีมากแต่ครอบครัวของฝนนั้นยากจน แต่เด็กทั้งสองก็รักกันมากมีอะไรก็จะเล่าสู่กันฟังและช่วยเหลือกัน วันหนึ่งฝนไม่มาโรงเรียนเอ้แปลกใจมาก ตอนเลิกเรียนจึงได้แวะไปบ้านฝนก็พบว่าแม่ของฝนไม่สบายมากและฝนไม่มีเงินพาแม่ไปรักษา เอ้จึงรีบกลับไปบ้านและไปเล่าให้แม่ฟังและขอให้คุณแม่ช่วยแม่ของฝนด้วย คุณแม่ของเอ้จึงพาคุณแม่ของฝนไปหาหมอแล้วเอ้ยังได้นำอาหารจากที่บ้านของเธอไปให้ฝนด้วย ฝนซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนที่ห่วงใยและให้ความช่วยเหลือ

กิจกรรมจากพระคัมภีร์

ให้เด็กแต่ละคนคิดถึงเพื่อนรักของเขา จากนั้นให้เขียนการ์ดเพื่อชื่นชมหรือหนุนใจเพื่อน พร้อมทั้งวาดรูปตกแต่งตามที่ได้เด็กๆ ชอบ เช่น “เธอคือเพื่อนที่แสนดีของฉัน” “นายเป็นเพื่อนที่ดีจริงๆ” “เราดีใจที่มีเธอเป็นเพื่อน” จากนั้นให้เด็กๆ นำการ์ดนี้ไปให้เพื่อน

คำถามกบแก้ว

1. ใครเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของดาวิด? (โยนาธาน)
2. โยนาธานแสดงให้เห็นว่าเขารักดาวิดอย่างไร? (ปกป้องดาวิดจากการถูกษัตริย์ซาอูลฆ่า)
3. เหตุการณ์ใดที่ทำให้เราได้พบเพื่อนแท้? (ให้เด็ก ๆ เล่า)
4. ถ้าเพื่อนของเราได้รับบาดเจ็บหรือถูกล้อเลียน เราจะช่วยเพื่อนอย่างไร? (ให้เด็ก ๆ เสนอวิธี)
5. ใครคือเพื่อนที่ดีที่สุดของเด็ก ๆ? (พระเยซูคริสต์)

เพลง “ใครนะที่ฉันจะพักพิง”

ใครนะที่ฉันจะพักพิง ฉันพักพิงพระเยซู

ใครนะที่ฉันจะพักพิง ฉันพักพิงพระเยซู

ฉันพิง ฉันพิง ฉันพิง ฉันพิง

ฉันพักพิงพระเยซู

ฉันพิง ฉันพิง ฉันพิง ฉันพิง

ฉันพักพิงพระเยซู

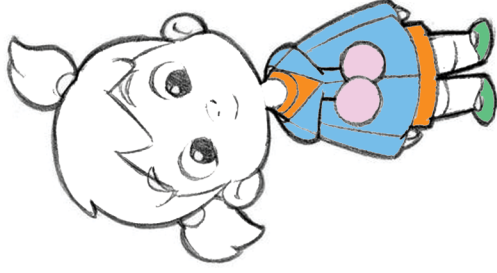
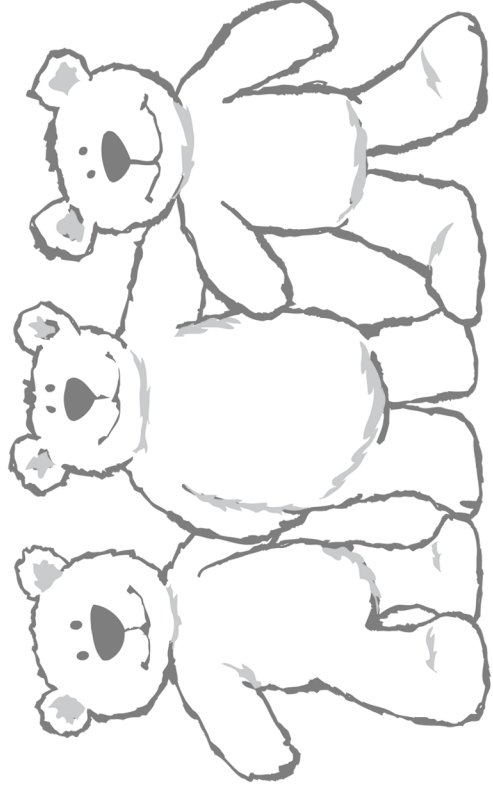
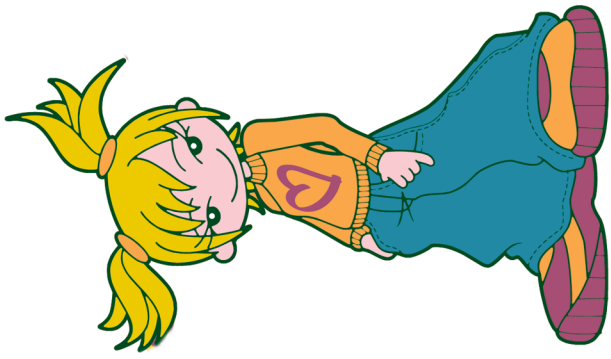

เราคือเพื่อนที่ดีที่สุดของเรา

บทที่ 5 ให้เด็กๆ ตัดข้อความไปทำการ์ดให้กับเพื่อน โดยตัดภาพไปติดหรือวาดเพิ่มเติมตามเด็กๆ ชอบ จากนั้นนำไปให้เพื่อนที่ดีที่สุดของเรา

พระเจ้าครุฑคุ้มครองดาวิด

บัพพระคัมภีร์ 1 ซามูเอล 20:42, 21:10-15, 22:1-5, 23:1-29
บัพก่องจำ “เราจะอยู่กับเขาในยามลำบาก” สดุดี 91:15

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็กๆ รู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่กับเราเสมอแม้ในยามลำบาก และให้เด็กๆ มั่นใจในการปกป้องของพระเจ้า หนุนใจให้เด็กๆ ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงดูแลและปกป้องเราเสมอมา

ข้อคิดสำครึบครุ

แม้ว่าความกลัวของเด็กชั้นประถมต้นจะเกิดจากจินตนาการมากกว่าจะเป็นความจริง แต่ถึงกระนั้นเด็กก็เป็นกังวลเรื่องความปลอดภัยและอยากมั่นใจว่าเขาจะได้รับการปกป้องดูแลในยามที่ต้องเผชิญกับอันตรายและอยากจะมีใครที่คอยช่วยเหลือเขาอยู่เสมอ

สัปดาห์นี้หนุนใจให้เด็กๆ ใ้วางใจในการปกป้องของพระเจ้าเมื่อเขาอยู่ในอันตรายหรือรู้สึกกลัว เน้นย้ำให้เขามั่นใจว่าพระเจ้าทรงรักและจะดูแลเขาเหมือนดังที่พระองค์ทรงดูแลดาวิด

เวลาอีบุรุษ

ขอบคุณพระเจ้าสำหรับความรักและความห่วงใยที่มีต่อเด็กๆ ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เด็กๆ เชื่อและวางใจในการปกป้องรักษาของพระเจ้าเมื่อเขากลับหรือได้รับอันตราย

วิธีสอนบัพก่องจำ

“กล่อ่งข้อท่องจำ” ก่อนเริ่มกิจกรรมให้เด็กท่องข้อท่องจำหลายๆ รอบจนเริ่มจำได้ หากกล่อ่งเล็กๆ จากนั้นเขียนคำว่า “ดาวิด” และ “พระเจ้า” หลายๆ แผ่น พับกระดาษทั้งหมดแล้วใส่ลงในกล่อ่ง จากนั้นให้เด็กนั่งเป็นวงกลม ขณะที่เปิดเพลงให้เด็กๆ ส่งกล่อ่งไปเรื่อยๆ เมื่อเพลงหยุดให้เด็กที่ถือกล่อ่งหยิบกระดาษจากในกล่อ่งขึ้นมา 1 แผ่น หากเปิดเจอคำว่า “ดาวิด” ก็ให้เด็กท่องข้อท่องจำ แต่หากเจอคำว่า “พระเจ้า” ให้เด็กที่นั่งถัดไปทางขวามือท่องข้อท่องจำ เล่นไปเรื่อยๆ จนเด็กได้มีโอกาสท่องข้อท่องจำ

ปาสุบกาเรียบ

ถ้า

เดริยม กระดาษชนิดยาสารหรือหนังสือพิมพ์เก่าๆ, กิ่งไม้หรือตะเกียบ, สก็อตเทป

จากนั้นให้เด็กๆ ทำ “ถ้า” โดยใช้ไม้เป็นโครงและนำกระดาษมาคลุมรอบๆ (อาจจะให้ทำคนละชิ้นหรือทั้งห้องช่วยกันทำถ้าใหญ่) ถ้าก็ได้โดยให้ครูช่วยด้วย อาจจะทำถ้าโดยใช้ผนังของห้องเรียนเป็นตัวฐานคอยยึด แล้วต่อกระดาษยื่นออกมาจากตัวผนังห้องเพื่อทำเป็นถ้า)

บกาเรียบจากพระคัมภีร์

เด็ก ๆ เคยฝันว่าถูกสัตว์ตัวใหญ่ๆ น่ากลัวๆ มาวิ่งไล่เราหรือคนร้ายมาวิ่งไล่เราหรือไม่? ถ้าฝันแบบนี้ในฝันเราก็จะวิ่งๆๆๆ หนีแบบไม่คิดชีวิตใช่ไหม? ถ้าเราตื่นมาแล้วพบว่าสิ่งนั้นเป็นเพียงแค่ความฝันมันก็จะทำให้เรารู้สึกสบายและโล่งใจใช่ไหม?

ดาวิดต้องคอยหนีและหลบซ่อนตัวจากผู้ล่าชีวิตเขา และนี่ไม่ใช่ความฝัน!!! แต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในชีวิต

เด็ก ๆ รู้ไหมว่าดาวิดหนีใคร? (ให้เด็กทบทวนบทเรียนอาทิศย์ที่แล้ว) ดาวิดต้องหนีกษัตริย์ซาอูลและกองทัพที่ตามล่าหวังจะฆ่าดาวิด กษัตริย์ซาอูลเกลียดดาวิดมากจนถึงกับจะฆ่าดาวิดเพียงเพราะว่าประชาชนอิสราเอลชื่นชอบดาวิดมากกว่าซาอูล อีกทั้งกลัวว่าสักวันหนึ่งดาวิดจะแย่งบัลลังก์ไปจากพระองค์ พระองค์จึงยกกองทัพออกไปค้นหาดาวิดแล้วฆ่าเสีย เพื่อดาวิดจะไม่มาเป็นปัญหาให้พระองค์อีกต่อไป

หลังจากที่ดาวิดกล่าวอำลาโยนาธานเพื่อนรักแล้วก็รีบหนีไปซ่อนตัว ดาวิดไม่กล้ากลับไปบ้านเกรงว่ากษัตริย์ซาอูลจะไปพบเขาที่บ้าน ดาวิดจึงได้หนีไปที่เมืองกัทซึ่งเมืองนั้นเต็มไปด้วยทหารชาวฟิลิเตีย ดาวิดเกรงว่าผู้คนจะจำได้ว่าเขาคือผู้ที่ฆ่าโกลิอัท จึงได้หนีไปซ่อนตัวที่อื่น

ในที่สุดดาวิดก็พบถ้ำขนาดใหญ่ที่เรียกว่า ถ้ำอูดุลมิม และซ่อนตัวอยู่ที่นั่นอย่างปลอดภัย (แสดง ภาพ 6-1) ไม่นานหลังจากที่ดาวิดซ่อนตัวอยู่ในถ้ำอูดุลมิมพวกพี่ชายและญาติพี่น้องของบิดา และชาวอิสราเอลอีกหลายคนที่ไม่พอใจกษัตริย์ซาอูลได้ตามมาอยู่ด้วย รวมทั้งหมด 400 คนโดยที่ดาวิดคือหัวหน้าที่คอยดูแลพวกเขา

วันหนึ่งผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าบอกให้ดาวิดย้ายออกจากถ้ำนั้น ดาวิดก็ทำตามโดยได้หนีไปซ่อนตัวอยู่ในป่า ขณะที่ซ่อนตัวอยู่มีคนมาบอกว่าพวกฟิลิเตียโจมตีเมืองเคอีลาห์ พระเจ้าทรงให้ดาวิดไปรบกับพวกฟิลิเตีย ตอนแรกทหารของดาวิดรู้สึกกลัวแต่พระเจ้าสัญญาว่าจะช่วย ดาวิดและทหารจึงรบชนะชาวฟิลิเตียและช่วยเมืองเคอีลาห์ไว้ได้

กษัตริย์ซาอูลได้ยินว่าดาวิดอยู่ที่เมืองเคอีลาห์ก็เลยคิดที่จะล้อมดาวิดเพื่อจะจับตัว เนื่องจากเมืองเคอีลาห์เป็นเมืองที่มีกำแพงใหญ่ล้อมรอบ ซาอูลคิดว่าถ้าล้อมเอาไว้ยังไงดาวิดก็หนีไม่รอดแน่ๆ

แต่พระเจ้าทรงช่วยดาวิดให้หนีไปได้ก่อนที่ซาอูลจะมาถึงตัว จากนั้นดาวิดก็หลบซ่อนอยู่ในถ้ำแถบทะเลทราย กษัตริย์ซาอูลไปตามหาแต่ก็ไม่พบ

ขณะที่ดาวิดซ่อนตัวอยู่ในทะเลทรายก็ได้มีโอกาสพบกับโยนาธานเพื่อนรัก ดาวิดรู้สึกดีใจมาก (แสดงภาพ 6-2) โยนาธานให้กำลังใจดาวิดว่า “อย่ากลัวไปเลย เสด็จพ่อของฉันจะไม่แตะต้องเธอ เธอจะได้เป็นกษัตริย์ปกครองชาวอิสราเอลและฉันจะเป็นรองจากเธอ เสด็จพ่อซาอูลก็ทราบดังนี้” 1 ซามูเอล 23:17

โยนาธานกับดาวิดก็สัญญากันอีกครั้งหนึ่งว่าจะจะเป็นเพื่อนรักกันตลอดไปแล้วโยนาธานก็กลับไป ดาวิดก็กลับไปซ่อนตัวตามเดิม ไม่นานก็มีคนที่อยู่ใกล้ๆ ทะเลทรายได้ไปบอกที่ซ่อนตัวของดาวิดให้กษัตริย์ซาอูลทราบ ซาอูลดีใจมากที่ได้ทราบข่าวนี้ จึงได้กล่าววว่า “มีคนบอกว่าดาวิดฉลาดมาก จึงไปค้นหาดูตามที่ซ่อนทุกแห่งเขาแล้วมาบอกให้เรารู้ แล้วเราจะสะกดรอยไป” ซาอูลแน่ใจเป็นอย่างมากว่าครั้งนี้จะจับตัวดาวิดได้แน่

เมื่อซาอูลรู้ที่ซ่อนตัวที่แน่นอนของดาวิดแล้วก็เดินทางออกไปค้นหา ดาวิดทราบว่าซาอูลเสด็จมาก็ได้ออกไปซ่อนตัวอยู่อีกฟากหนึ่งของทะเลทราย แต่ซาอูลก็รู้เรื่องที่ได้หนีไปอีกครั้งด้วย จึงตามไปยังที่ซ่อนตัวใหม่ที่ดาวิดหนีไป กองทัพซาอูลยกเข้ามาจนใกล้ที่ดาวิดและพรรคพวกซ่อนอยู่ โดยมีเพียงภูเขากั้นกลางอยู่ระหว่างสองกลุ่ม กองทัพซาอูลไล่มาจนกระทั่งใกล้จะถึงตัวดาวิดอยู่แล้ว แต่ก็มีคนรีบวิ่งมาส่งข่าวซาอูลว่า “เร็วเข้า พวกฟิลิสเตียกำลังเข้าโจมตีเราแล้ว”

ซาอูลไม่มีทางเลือกในฐานะที่เป็นกษัตริย์ก็ต้องรีบกลับไปปกป้องประเทศก่อน (แสดงภาพ 6-3) เรื่องดาวิดเอาไว้ที่หลัง กษัตริย์ซาอูลจึงได้พากองทัพกลับไป ดาวิดจึงปลอดภัยอีกครั้งหนึ่ง

เราลองมานับดูกันว่าพระเจ้าทรงปกป้องดาวิดให้ปลอดภัยมากี่ครั้งแล้ว เด็กๆ จำได้ไหม? (ให้เด็กตอบ)

1. พระเจ้าทรงให้ดาวิดหนีจากชาวเมืองกัทไปอยู่ที่ถ้ำอูลุลัม
2. ดาวิดหนีไปอยู่ซ่อนอยู่ในป่าและช่วยชาวเคีลาห์รบชนะชาวฟิลิสเตีย
3. พระเจ้าช่วยให้ดาวิดหนีออกจากเมืองเคีลาห์ก่อนที่ซาอูลจะมาถึง
4. พระเจ้าช่วยให้ชาวฟิลิสเตียเข้ามาโจมตีเมืองจนกษัตริย์ซาอูลที่เกือบจะจับดาวิดได้แล้วต้อง กลับเมืองเพื่อไปรบ

พระเจ้าทรงอยู่กับดาวิดในยามที่เขาต้องยากลำบาก พระองค์ทรงพิชิตให้ดาวิดเห็นว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ปกป้องดาวิดให้รอดปลอดภัย และพระองค์ทรงมีฤทธิ์อำนาจที่จะช่วยเราได้ ในยามที่เราต้องเจอเรื่องที่ยอันตรายได้เสมอ ไม่มีอะไรยากสำหรับพระเจ้า พระเจ้าจะยังคงช่วยลูกของพระองค์เวลาที่เขาคต้องเจอเรื่องที่ยากลำบากด้วยเช่นกัน มีอะไรที่ทำให้เด็ก ๆ รู้สึกกลัวหรือต้องเผชิญกับเรื่องที่ยากลำบากหรือไม่? (ให้เด็กตอบ)

แม้เราจะต้องเจอเรื่องแย่ๆ แต่เราก็ไม่ต้องหนีเพื่อเอาชีวิตรอดเหมือนกับดาวิด บางครั้งเราอาจต้องเจอเรื่องที่ยอันตรายหรือน่ากลัว แต่เด็ก ๆ ใหม่ๆ ในสถานการณ์เช่นนั้นพระเจ้าก็จะปกป้องเราเหมือนกับที่ทรงปกป้องดาวิดเช่นกัน เพียงแค่เราอธิษฐาน พระเจ้าทรงสามารถทำให้สถานการณ์ที่ดูเลวร้ายกลับกลายเป็นดีได้

พระเจ้าไม่เคยทอดทิ้งเรา ทรงสัญญาว่าจะดูแลเด็ก ๆ เพียงแค่เด็ก ๆ ไว้วางใจให้พระเจ้าดูแลและให้เราจิตใจที่ขอบคุณพระองค์เสมอ

ถ้าใครยังไม่ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวของพระเจ้า ให้เราเปิดใจของเราและเชิญพระองค์เข้ามาเพื่อดูแลเราต่อไป

การนำไปประยุกต์ใช้

เด็กชายตัวเล็ก ๆ คนหนึ่งมีนิสัยร่าเริง แจ่มใส แต่วันหนึ่งสีหน้าของเขาดูเป็นกังวลเพราะวันนั้นเขาต้องไปโรงเรียนที่ย้ายมาใหม่เป็นวันแรก ต้องเจอเพื่อนใหม่ที่ไม่น่ารู้จัก ครูก็ไม่คุ้นหน้า เด็กน้อยรู้สึกกลัวกับสิ่งใหม่ๆ ที่จะต้องเจอ คุณพ่อจึงได้หนุนใจว่า ไม่ว่าลูกจะต้องเจอกับอะไรพระเจ้าทรงอยู่กับลูกเสมอ อย่ากลัวไปเลย เวลาที่ลูกอยู่โรงเรียนพระเยซูก็อยู่กับลูกด้วย พระองค์รู้ว่าใครจะเป็นเพื่อนที่ดีของลูก จากนั้นคุณพ่อก็อธิบายให้ลูกชายเพื่อเขาจะมั่นใจว่าพระเจ้าอยู่กับเขาในโรงเรียนแห่งใหม่นี้ เมื่อเด็ก ๆ ต้องเจอสิ่งใหม่ที่ไม่คุ้นเคยหรือรู้สึกกลัวเรื่องอะไรก็ตามเด็ก ๆ ก็สามารถอธิบายกับพระเจ้าได้เช่นกัน

กิจกรรมจากพระคัมภีร์

“พระเจ้าสถิตอยู่กับเรา”

เตรียม กระดาษแข็ง, กาว, กระดาษโปสเตอร์สี (หรือนิตยสารเก่าๆ หาหน้าที่มีรูปภาพเยอะๆ ก็ได้)

ตัดกระดาษแข็งขนาดเท่าโปสเตอร์ ฉีกกระดาษหลายๆ สีเป็นชิ้นเล็กๆ จากนั้นให้เด็กใช้กาวเขียนคำว่า “พระเจ้าสถิตอยู่กับ (ชื่อเด็ก)” จากนั้นนำกระดาษสีมาติดตัวหนังสือที่ใช้กาวเขียน ควรใช้กาวเขียนตัวหนังสือทีละตัวแล้วนำกระดาษสีมาติด เพราะหากเขียนทั้งหมดกาวจะแห้งก่อนที่จะติดกระดาษเสร็จ เมื่อทำเสร็จแล้วเด็ก ๆ จะใช้ปากกาเมจิกมาวาดตกแต่งขอบเพิ่มเติมก็ได้

คำถามทบทวน

1. กษัตริย์ซาอูลหาดาวิดไม่พบ แต่โยนาธานกลับมาพบดาวิดตอนที่ซ่อนตัวอยู่ที่ไหน? (ถ้าแถบทะเลทราย)
2. ถ้าแห่งแรกที่ดาวิดไปหลบซ่อนตัวชื่อว่าถ้าอะไร? (ถ้ำอดุลลัม)
3. มีคนไปซ่อนตัวอยู่กับดาวิดที่ถ้ำอดุลลัมกี่คน? (400 คน)
4. พระเจ้าทรงปกป้องดาวิดอย่างไรบ้าง? (ให้หนีชาวเมืองกัทไปซ่อนตัวในถ้ำอดุลลัม, ไปซ่อนอยู่ในป่าและช่วยชาวเคอีลาห์รบชนะคนฟิลิเตีย, ช่วยให้หนีออกจากเมือง เคอีลาห์ก่อนที่กษัตริย์ซาอูลจะมาถึง, ช่วยให้คนฟิลิเตียมาตีเมืองจนกษัตริย์ซาอูลที่เกือบจะจับดาวิดได้ต้องรีบกลับไปรบ)
5. เด็ก ๆ คิดว่าพระเจ้าจะช่วยปกป้องเด็ก ๆ ให้ปลอดภัยจากเรื่องอะไรได้บ้าง? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)
6. ถ้าเราเจอเรื่องที่ยากลำบากหรืออันตรายเราควรทำอย่างไร? (อธิษฐานและไว้วางใจ หรือให้ เด็กเสนอความคิดเห็น)

เพลง “พระองค์ทรงปกป้อง”

ถึงฉันเป็นเด็ก ๆ ตัวเล็กดูไม่สำคัญ
แต่พระเจ้าทรงรักฉัน ทุกวันพระทรงคุ้มครอง
พระองค์ทรงปกป้อง ปกป้องฉันตลอดเวลา
ขอบพระคุณพระเจ้าข้าพเจ้า ไชยชนะ สรรเสริญพระนาม

บทที่ 6 พระเจ้าทรงอยู่กับเด็ก ๆ ในเวลาใดบ้าง? ให้เด็ก ๆ ดูภาพแล้วเขียนช่วงเวลาพระเจ้าทรงอยู่กับเด็ก ๆ ในช่องว่าง

“เราจะอยู่กับเขาในยามลำบาก”

สดุดี 91:15

เขียนช่วงเวลา
พระเจ้าทรงอยู่กับเด็ก ๆ

พระเจ้าทรงอยู่กับด้วย

เวลาที่รู้สึก

พระเจ้าทรงอยู่กับด้วยเวลาที่รู้สึก

พระเจ้าทรงอยู่กับด้วย
เวลาที่รู้สึก

พระเจ้าทรงอยู่กับด้วย
เวลาที่รู้สึก

พระเจ้าทรงอยู่กับด้วยเวลาที่รู้สึก

ดาวิดช่วยชีวิตซาอูล

ข้อพระคัมภีร์

1 ซามูเอล 24:1-22, 26:1-25

ข้อก่องจำ

“จงยำเกรงและให้เกียรติแก่ผู้ที่ควรจะได้รับ” โรม 13:7

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็กๆ รู้ว่าเราควรให้เกียรติ นับถือ และเชื่อฟังผู้นำที่มีอำนาจเหนือเรา

ข้อคิดสำหรับครู

แม้ว่าเด็กๆ จะไม่ได้แสดงออกมาแต่เด็กๆ ก็รู้ว่าการเชื่อฟังคนที่มีอำนาจเหนือเขานั้นสำคัญเพียงไร เขารู้ว่าควรเชื่อฟังและให้เกียรติผู้นำและเขารู้ว่าเหตุที่เขาต้องเชื่อฟังเพราะพระคัมภีร์สอนไว้เช่นนั้น

บทเรียนในสัปดาห์นี้เป็นตัวอย่างเรื่องการให้เกียรติผู้ที่มีอำนาจเหนือเราได้เป็นอย่างดี ดังที่ ดาวิดได้ปฏิบัติต่อซาอูล แม้ว่าซาอูลจะทำผิดต่อดาวิดแต่ดาวิดก็ยังให้เกียรติซาอูลในฐานะผู้ที่มีอำนาจเหนือเขา สิ่งที่ดาวิดทำเป็นตัวอย่างให้เด็กๆ เห็นว่าเด็กๆ ก็ต้องเชื่อฟังพ่อแม่แม้ว่าพ่อแม่ของเราอาจจะไม่ได้เชื่อพระเจ้าเหมือนเรา หรือบางครั้งพ่อแม่อาจเผลอทำผิดในบางเรื่องแต่เด็กๆ ก็ยังต้องอยู่ภายใต้การดูแลของพ่อแม่และควรจะให้เกียรติพ่อแม่ เมื่อเด็กๆ เชื่อฟังพ่อแม่ผู้คนที่เห็นถึงความรักของพระเจ้าที่มีอยู่ในตัวเด็กๆ

เวลาอธิษฐาน

นำเด็กๆ อธิษฐานของพระเจ้าช่วยให้เด็กๆ เชื่อฟังคุณพ่อคุณแม่หรือผู้ปกครอง รวมทั้งเด็กๆ ควรให้เกียรติและเคารพผู้ใหญ่ทุกคนที่เด็กๆ รู้จักด้วย

วิธีสอนข้อก่องจำ

สอนเด็กๆ ให้ท่องจำพร้อมๆ กัน จากนั้นให้ทำกิจกรรม โดยครูจะเป็นคนพูด

เมื่อครูพูด “จงยำเกรงและให้เกียรติ (ต่อท้ายด้วยบุคคล เช่น พ่อแม่, ครู, ผู้ใหญ่บ้าน, นายก หรือชื่อคน)”

ให้เด็กๆ พูดว่า “อาเมน”

แต่หากคุณครูพูด “จงยำเกรงและให้เกียรติ (สิ่งของหรือสถานที่หรือสิ่งที่ไม่มีชีวิต)”

ให้เด็กๆ “เอามือยกดอก”

ปาสุบกาเรียบ

“เกมส์ไฟแดง”

ให้ครูเป็น “ตำรวจ” ยืนอยู่ด้านหนึ่งของห้อง จากนั้นให้เด็กยืนอยู่อีกฝั่งหนึ่งของห้องให้ห่างกันมากพอ จากนั้นใช้เทปกาวติดที่พื้นเพื่อทำเส้นเริ่มต้น ให้เด็กยืนอยู่หลังเส้น

เริ่มเล่นเกมโดยให้ ตำรวจนับ 1 2 3 4 5 ในขณะที่ตำรวจนับนั้น ให้เด็กเดินออกจากเส้นโดยให้เดินแบบเท้าต่อกัน ห้ามวิ่งหรือก้าวยาวๆ เมื่อตำรวจนับ 5 เสร็จก็ให้พูดว่า “ไฟแดง” เมื่อตำรวจพูดไฟแดงทุกคนต้อง หยุด ใครที่ยับตัว จะต้องกลับไปจุดเริ่มต้นใหม่ แต่คนที่หยุดก็ให้เล่นต่อไปได้ ตำรวจจะนับ 1-5 ไปเรื่อยๆ และพูดว่า ไฟแดง ใครที่สามารถมาถึงตัวตำรวจได้ก่อน ชนะ

คำถาม เด็กๆ คิดอย่างไรเมื่อเห็นตำรวจ? (ให้เด็กตอบ) ถ้าหากมีคนขับรถมอเตอร์ไซด์ขึ้นมาบนทางเท้า ซึ่งเป็นที่สำหรับคนเดินแต่เมื่อขับมาถึงจุดหนึ่งก็พบว่ามีการจอดอยู่ด้านหน้า เด็กๆ คิดว่าคนขับมอเตอร์ไซด์จะรู้สึกอย่างไร?

ตำรวจคือผู้ที่ทำหน้าที่ในการรักษากฎหมาย โดยเราในฐานะประชาชนจะต้องทำตามกฎหมายนั้นและเราควร เชื่อฟังเมื่อตำรวจตักเตือน หากเราทำผิดกฎหมายตำรวจก็มีสิทธิ์ที่จะจับเรา เด็กๆ คิดว่ามีใครอีก ที่เราจะต้องเคารพและเชื่อฟัง? (ให้เด็กตอบ)

บทเรียนจากพระคัมภีร์

บทเรียนในวันนี้จะแสดงให้เห็นว่าดาวิดนั้นให้เคารพและเชื่อฟังผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่าเขาอย่างไร ดาวิดทำสิ่งที่ถูกต้องและควรทำมากกว่าที่จะทำตามใจและความรู้สึกของตัวเอง

อาทิตย์ที่แล้วเราเรียนเรื่องที่ว่าพระเจ้าทรงปกป้องดาวิดหลายต่อหลายครั้งให้ปลอดภัย เด็กๆ จำได้ใหม่ว่าพระเจ้าปกป้องดาวิดอย่างไรบ้าง? (ให้เด็กเล่าย่อๆ)

สัปดาห์นี้เราจะเรียนเรื่องเกี่ยวกับดาวิดต่อ ซึ่งดาวิดก็ยังคงต้องหนีเอาชีวิตรอดจากการตามล่าของกษัตริย์ซาอูลอยู่ เมื่อซาอูลกลับมาจากรบกับพวกฟิลิสเตียแล้วก็ยังไม่ทิ้งความตั้งใจที่จะตามหาตัวดาวิดต่อ ซาอูลทราบข่าวว่าดาวิดซ่อนตัวอยู่ที่ทะเลทรายเอนเกดี จึงรวบรวมทหาร 3,000 คนเพื่อออกค้นหา ระหว่างการเดินทางก็ได้หยุดพักที่ถ้ำใหญ่แห่งหนึ่ง แต่ซาอูลไม่รู้เลยว่าดาวิดกับพรรคพวกซ่อนตัวอยู่ถ้ำเดียวกันนั้นแต่เข้าไปลึกๆ

“นี่เป็นโอกาสของท่านแล้ว” ชายคนหนึ่งกระซิบบอกดาวิด “พระเจ้าทรงส่งศัตรูให้ตกอยู่ในมือท่าน” (แสดงภาพ 7-1) ดาวิดแอบเข้าไปในที่ประทับของกษัตริย์ซาอูลแบบเงียบๆ และนำเอามีดออกมา จากนั้นก็ตัดชายเสื้อคลุมของซาอูล หลังจากทำไปแล้วดาวิดก็รู้สึกเสียใจ

“ฉันไม่ควรทำอย่างนี้เลย ไม่ถูกต้องที่จะยกมือขึ้นสู้กับษัตริย์ พระองค์เป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเจิม” ดาวิดมีโอกาสที่จะฆ่าซาอูลก็ได้แต่ดาวิดไม่ทำ แต่การตัดขายเสื้อคลุมซาอูลยังทำให้ดาวิดรู้สึกเสียใจเลย คงเป็นเรื่องที่เข้าใจยากสำหรับหลายๆ คนรวมทั้งพรรคพวกของดาวิดด้วยที่ไม่เข้าใจว่าซาอูลมาตามฆ่าดาวิดแท้ๆ แต่ดาวิดมีโอกาสแก้แค้นดาวิดกลับไม่ทำ แกรมยังนับถือว่านั่นคือกษัตริย์ของอิสราเอลเป็นคนที่พระเจ้าเจิมไว้อีก

“ข้าแต่พระราชาเจ้านายของข้าพระบาท” ดาวิดตะโกนเมื่อออกมาจากถ้ำ ซาอูลรีบหันมองและก็ต้องตกใจที่เห็นว่าดาวิดยืนอยู่ที่ปากถ้ำแล้ว

“คนของข้าพระบาทต้องการจะฆ่าพระองค์ แต่ข้าพระบาทไม่ทำร้ายพระองค์” ดาวิดชูเศษผ้าที่ตัดมาจากเสื้อคลุมซาอูลขึ้นมา “ดูนี่สิ ข้าพระบาทตัดออกมาและไม่ได้ทำร้ายพระองค์เลย”

เมื่อดาวิดพูดจบ ซาอูลก็ร้องไห้แล้วกล่าวว่า “เจ้าทำดีต่อเราแต่เรากลับทำร้ายเจ้า ขอให้พระเจ้าทรงตอบแทนที่เจ้าทำดีต่อเราเถิด” แล้วซาอูลกับพวกได้กลับคืนสู่ที่หลบซ่อนของตน

ดูเหมือนว่าเรื่องราวระหว่างดาวิดและซาอูลจะจบลงด้วยดี แต่ไม่เป็นเช่นนั้นเลย นานวันผ่านไปกษัตริย์ซาอูลกลับลืมเรื่องที่ดาวิดไว้ชีวิตตน แกรมความโกรธเกลียดที่มีต่อดาวิดกลับเพิ่มทวีมากขึ้น จนได้รวบรวมทหารออกตามล่าดาวิดอีกครั้ง เมื่อดาวิดได้ยินข่าวว่ากษัตริย์ซาอูลออกตามล่าตนอีกครั้ง จึงได้ส่งคนไปสืบดูว่าข่าวที่ได้รับมานั้นเป็นจริงหรือไม่ และกองทัพของซาอูลยกมาถึงไหนแล้ว ไม่นานผู้สืบข่าวก็กลับมารายงานว่าตอนนี้กองทัพของซาอูลตั้งอยู่ที่ใดแล้ว

(แสดงภาพ 7-2) ดาวิดกับทหารได้แอบไปที่ค่ายของซาอูล ในเวลานั้นซาอูลกับเหล่าทหารกำลังหลับสนิทอยู่

“ใครจะลงไปตีค่ายนั้นกับเรา” ดาวิดถาม

“ผมอาสาจะไปด้วย” อาบิซัยตอบ

แล้วทั้งสองก็คลาน เข้าไปยังที่ๆ เหล่าทหารอยู่อย่างเงียบที่สุด พระเจ้าทรงบันดาลให้ทหารของซาอูลหลับสนิทจนกระทั่งไม่ได้ยินเสียงของดาวิดกับอาบิซัยที่แอบเข้ามา ทั้งสองเดินผ่านอับเนอร์แม่ทัพใหญ่ไปอยู่ข้างๆ กษัตริย์ซาอูล ซึ่งหอกประจำกายของซาอูลก็ปักอยู่กับพื้นใกล้ๆ ศีรษะของซาอูล อาบิซัยจึงเสนอว่า “ขอให้ข้าพเจ้าเอาหอกปักเขาติดกับพื้นดินเถิด” ดาวิดตอบว่า “อย่าฆ่าเขาเลย ข้าพเจ้าจะยื่นมือออกทำร้ายผู้ที่พระเจ้าทรงเจิมไม่ได้ เอาหอกและเหยือกน้ำที่ใกล้ศีรษะของเขาไปก็แล้วกัน” (แสดงภาพ 7-3)

ดาวิดมีโอกาสอีกครั้งที่จะกำจัดผู้ที่พยายามจะฆ่าเขาแต่ดาวิดก็ไม่ทำ กลับหยิบเพียงหอกและเหยือกน้ำไปเท่านั้น เมื่อดาวิดกับอาบิซัยเดินไปถึงยังจุดที่ปลอดภัยแล้ว ดาวิดก็ตะโกนปลุกทหารของซาอูลว่า

“ตื่นเถิดอับเนอร์”

“ใครมาเรียกฉัน” อับเนอร์ถามขณะที่พยายามลุกขึ้น ดาวิดตอบกลับไปว่า

“ท่านเป็นแม่ทัพใหญ่ ทำไมจึงไม่อรักขากษัตริย์ให้ดีๆ มีคนพยายามจะฆ่ากษัตริย์แล้ว ท่านจงหาหอกกับเหยือกน้ำของพระองค์ว่าอยู่ไหน?”

แล้วกษัตริย์ซาอูลก็ตื่นขึ้น พระองค์จำเสียงนั้นได้ จึงได้พูดออกไปว่า

“ดาวิด นั่นเจ้าหรือ”

“ถูกแล้วพระเจ้าข้า ข้าพระบาทจะฆ่าพระองค์เสียก็ได้แต่ไม่ทำ เพราะพระเจ้าทรงตั้งพระองค์ขึ้นเป็นกษัตริย์ เหตุใดพระองค์จึงต้องการฆ่าข้าพระบาท ข้าพระบาททำอะไรผิด” ดาวิดตอบ

“เราผิดไปแล้ว เราจะไม่ทำร้ายเจ้าอีกต่อไปพระเจ้าดีต่อเรา” แล้วซาอูลก็อวยพรแก่ดาวิด

“ดาวิด บุตรของเราเอ๋ย ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรเจ้า เจ้ากระทำหลายสิ่งหลายอย่างและจะสำเร็จแน่”

แม้ว่ากษัตริย์ซาอูลจะคิดร้ายต่อดาวิดไม่รู้กี่ครั้งต่อกี่ครั้ง แต่ดาวิดก็ยังเคารพและให้เกียรติซาอูลในฐานะที่ท่านเป็นกษัตริย์ของชาวอิสราเอล เหมือนกับข้อท่องจำของเราในสัปดาห์นี้ (ให้เด็กท่องด้วยกัน) พระคัมภีร์สอนว่า เราต้องเคารพและให้เกียรติแก่ทุกคนที่มีอำนาจเหนือเรา คนเหล่านั้นได้แก่ พ่อ แม่ ครู ศิษยาภิบาล และผู้ใหญ่

บางครั้งคนที่มีอำนาจเหนือเราอาจจะทำผิดพลาดแต่พระเจ้ายอมให้เค้าอยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจต่อไป ไม่ใช่เพราะพระเจ้าเห็นด้วยกับความผิดที่เขาทำแต่พระองค์ทรงให้โอกาสเขาเสมอ เพราะพระองค์ยังคงรักและเมตตาในตัวเขา ในขณะที่เดียวกัน พระองค์คาดหวังให้เราเคารพและเชื่อฟังเขา ไม่ใช่โกรธหรือเกลียดชังเขา

เด็กบางคนอาจมาจากครอบครัวที่มีปัญหา อาจเป็นเรื่องยากสำหรับเขาที่จะเชื่อฟังพ่อหรือแม่ แต่หนุนใจให้เด็ก ๆ เชื่อฟัง และทำตามพระคำของพระเจ้าแม้ว่าเขาจะไม่ชอบก็ตาม พระเจ้าสามารถช่วยเขาเหมือนกับที่ช่วยดาวิดได้เมื่อเขาเชื่อฟัง

การนำไปประยุกต์ใช้

มีครอบครัวหนึ่งในประเทศญี่ปุ่นมีฐานะร่ำรวยมากและมีลูกชายคนเดียว พ่อกับแม่จึงตามใจลูกทุกอย่างจนกระทั่งลูกไม่เคารพหรือเชื่อฟังคนอื่น ๆ วันหนึ่งลูกต้องย้ายไปเรียนในโรงเรียนแห่งหนึ่งที่มีกฎระเบียบเข้มงวดมาก ตอนย้ายไปใหม่ๆ ลูกของเขามีปัญหากับครูคนหนึ่งเพราะครูสอนให้เขามีระเบียบซึ่งเขาไม่ชอบทำตามคำสั่งของใคร เขาพยายามที่จะฝ่าฝืนและต่อต้านสิ่งที่ครูคนนั้นสอนตลอดเวลา เพราะเวลาอยู่ที่บ้านเมื่อเขาไม่ยอมทำอะไรก็ไม่มีใครขัดใจได้ แต่คุณครูก็เฝ้าอดทนและไม่ตอบโต้หรือลงโทษในพฤติกรรมที่ไม่น่ารักของเขา แต่กลับคอยอยู่ช่วยทุกครั้งที่เขาเจอปัญหาและช่วยหาทางออกให้เขา จนเด็กคนนี้เริ่มซึมซับความรักและความห่วงใยของครู นั่นเป็นจุดเปลี่ยนในใจของเขาที่ทำให้เขาหันมาเชื่อฟังและเคารพคุณครูคนนั้น

กิจกรรมจากพระคัมภีร์

“หอกซาอูล”

เตรียม กระดาษสีน้ำตาลหรือกระดาษหนังสือพิมพ์, กระดาษแข็งหรือกระดาษลัง, กระดาษสีเงิน, กาว, เทปใส

ให้เด็กม้วนกระดาษหนังสือพิมพ์เป็นแท่งเพื่อทำด้ามหอก (ไม่ต้องให้ปลายแหลมจะได้ไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก จากนั้นตัดกระดาษแข็งเป็นรูปปลายหอกตัดกระดาษสีเงินรูปปลายหอกเหมือนกัน 2 ชิ้น จากนั้นทากาวที่กระดาษแข็งรูปปลายหอกแล้วนำกระดาษสีเงินมาติดทั้งสองด้าน แล้วนำมาต่อเข้ากับตัวด้าม ใช้เทปใสพันเพื่อยึดกันให้แน่น เสร็จแล้วเขียนชื่อทองดำใส่ที่ปลายหอก

คำถามกบแก้ว

1. ดาวิดมีโอกาสฆ่าซาอูลกี่ครั้ง ซาอูลอยู่ที่ใดบ้าง? (2 ครั้ง ครั้งแรกในถ้ำ ครั้งที่สองที่ค่าย)
2. แต่ละครั้งที่ดาวิดไว้ชีวิตซาอูล ดาวิดนำสิ่งใดของซาอูลออกมา? (ชายเสื้อคลุม, หอกและ เขี้ยว)
3. เหตุใดดาวิดจึงไม่ฆ่าซาอูลทั้งที่มีโอกาส? (เพราะดาวิดให้เกียรติซาอูลในฐานะที่เป็นกษัตริย์ ที่พระเจ้าเจิมตั้งไว้)
4. ใครคือคนที่เด็กๆ ควรจะให้เกียรติและเชื่อฟัง? (ให้เด็กตอบ)

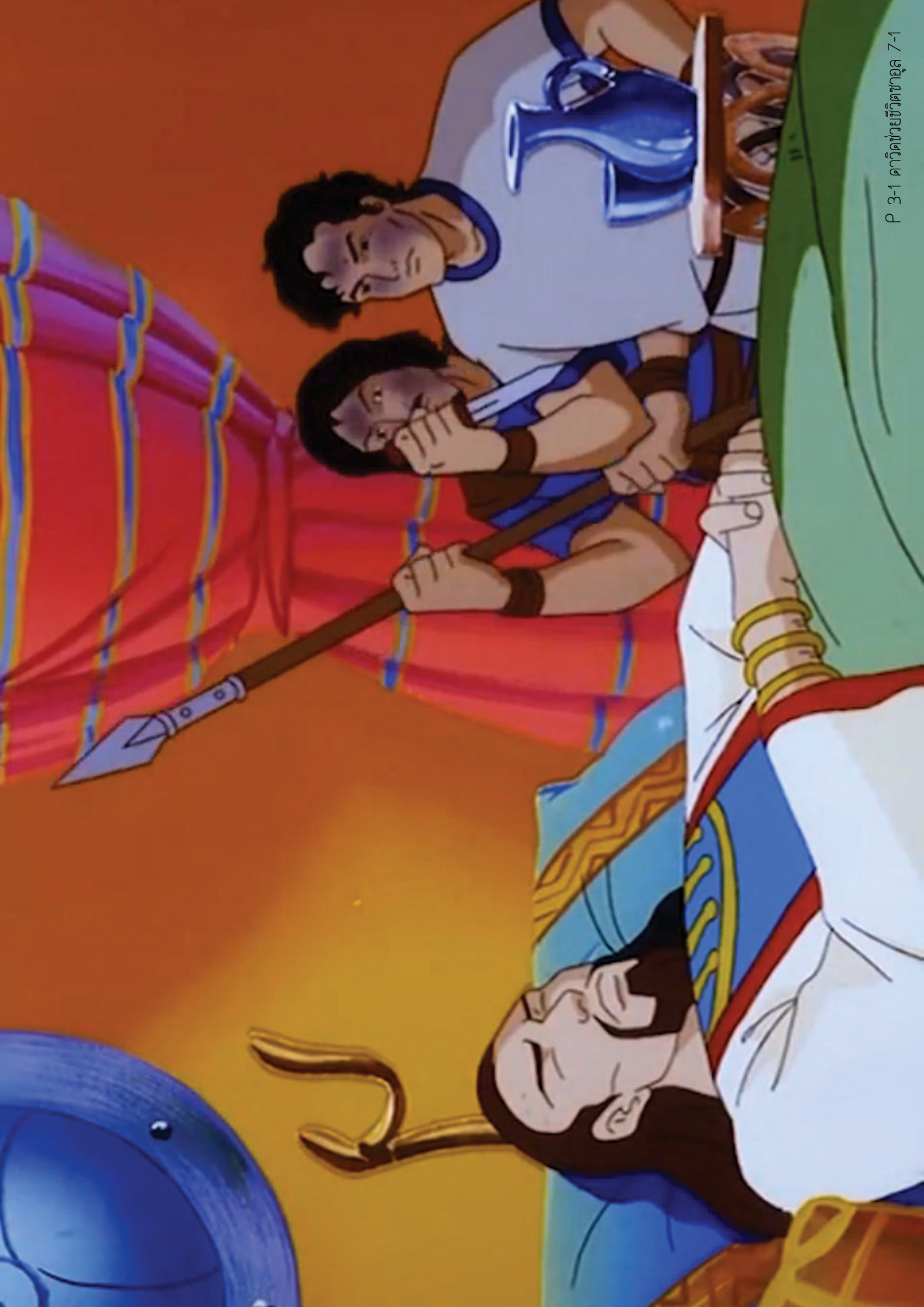
เพลง “อย่าลืมนะพระเจ้า”

อย่าลืมนะพระเจ้า ทอดพระเนตรท่านอยู่เสมอ

ในกิจการในชีวิต พระสถิตอยู่กับเรา

ดังนั้นท่านจึงยินดี และมีรอยยิ้มประดับ

อยู่ในดวงใจเสมอ พระทรงรักเธอและฉัน

บทที่ 7 ให้เด็กๆ ตัดกระดาษแผ่นที่ 1 ออกมา ตัดช่องสี่เหลี่ยมตรงกลางออก จากนั้นตัดภาพแผ่นที่ 2 ออกมา นำกระดาษไปวางซ้อนด้านหลัง แล้วเลื่อนไป เลื่อนมา เพื่อดูว่า เด็กๆ ควรให้เกียรติใครบ้าง เด็กๆ สามารถวาดภาพคนที่เด็กๆ จะให้เกียรติเพิ่มได้

ฉันจะ ให้เกียรติ

ตัดออก

**จงยำเกรง
และให้เกียรติ
แก่ผู้ที่สมควรจะได้รับ
โรม 13:7**

สุวิมล

ศิษยาภิบาล

พ่อกับแม่

นายกรัฐมนตร

ดาวิดมีใจเมตตา

ข้อพระคัมภีร์

1 ซามูเอล 20:15-16, 24:20-22, 2 ซามูเอล 4:4, 9:1-13

ข้อท่องจำ

“บุคคลผู้ใดมีใจกรุณา ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้รับพระกรุณาตอบ” มัทธีว 5:7

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็กๆ เข้าใจว่ามีใจเมตตาหมายความว่าอย่างไร สอนให้เด็กๆ มีใจเมตตากรุณาและเด็กๆ จะแสดงใจเมตตา กรุณาต่อผู้อื่นได้อย่างไร

ข้อคิดสำหรับครู

ความเมตตากรุณาไม่ใช่ทำที่ที่มีในเด็กวัยประถมต้น ถ้ามีใครทำให้เขาเสียใจหรือทำผิดต่อเขา เขาจะตอบโต้ทันที เด็ก ในวัยนี้จะเอาตัวเองเป็นใหญ่

หนุนใจเด็กๆ ให้รู้ว่าความเมตตาเป็นสิ่งที่น่ายกย่อง ดังที่บทเรียนในสัปดาห์นี้พูดถึงเรื่องความเมตตาที่ดาวิดมีต่อเมฟีโบเชท พระเจ้าเองทรงเมตตาต่อเราทุกคน ทรงดูแลและช่วยเราแม้ว่าเราเองไม่สมควรจะได้รับก็ตาม

เวลาอธิบาย

ขอบคุณพระเจ้าสำหรับความรักและความเมตตาของพระองค์ที่มีให้เราเสมอ ขอพระเจ้าช่วยให้เรามีใจเมตตากรุณาต่อผู้ อื่นเช่นเดียวกัน

วิธีสอนข้อท่องจำ

ให้เด็กผู้ชายท่อง “บุคคลผู้ใดมีใจกรุณา” เด็กผู้หญิงท่อง “ผู้นั้นเป็นสุข” เด็กผู้ชายท่อง “เพราะว่าเขาจะได้รับ” เด็กผู้หญิงท่อง “พระกรุณาตอบ” ท่องต่อกันไปเรื่อยๆ จนเด็กท่องได้ หรือให้สลับประโยคกัน

บาสู่บทเรียน

เขียนคำว่า “เม” ที่มุมหนึ่งของห้อง จากนั้นเขียนลูกศรชี้ไปที่อีกมุมเขียนคำว่า “ฟี” ติด เขียนลูกศรชี้ไปที่อีกมุมเขียนคำ ว่า “โบ” และลูกศรชี้ไปที่มุมสุดท้ายเขียนคำว่า “เซท” จากนั้นให้เด็กเริ่มเดินจากมุมแรก พร้อมกับพูดคำนั้นจากนั้น เดินตามลูกศรไปที่มุมที่สองพร้อมกับพูดคำที่อยู่ที่มุมที่สองแล้วเดินไปที่มุมที่สามและสี่ทำเหมือนกัน เดินเล่นไปเรื่อยๆ จนเด็ก เริ่มพูดซ้ำนี้คล่อง

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม เด็ก ๆ รู้สึกอย่างไรถ้ามีคนมาทำสิ่งที่ไม่ดีกับตัวเราหรือครอบครัว? สมมุติว่าเพื่อนบ้านไม่ชอบพอกับแม่เราแล้วคอยพูดจาดูถูก เยาะเย้ย หรือพูดหยาบคายใส่ตลอดเวลา เด็ก ๆ จะรู้สึกอย่างไรกับเพื่อนบ้านคนนั้น ที่สำคัญลูกของเขาเป็นเพื่อนสนิทของเรา เด็ก ๆ คิดว่าสิ่งที่เพื่อนบ้านคนนั้นทำจะมีผลต่อความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างตัวเด็กเองกับลูกของเพื่อนบ้านคนนั้นหรือไม่? (ให้เด็กตอบ)

บางทีก็ยากจะตัดสินใจว่าจะทำอย่างไรกับสถานการณ์แบบนั้น แต่สิ่งที่สำคัญคือสิ่งที่เราตัดสินใจทำเป็นสิ่งทีพระเจ้าพอพระทัยหรือไม่? ถ้าเราจะทำให้พระเจ้าพอพระทัยเราก็ต้องตัดความรู้สึกส่วนตัวออกไปและสวมใจเมตตากรุณาเหมือนพระเยซู เหตุการณ์สมมุติเมื่อนี้คือสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตดาวิด เด็ก ๆ จำได้มั๊ยว่าเพื่อนรักของดาวิดชื่อว่าอะไร? (ให้เด็กตอบ) แม้ว่าโยนาธานควรจะดีเป็นกษัตริย์ต่อจากซาอูล แต่เขาก็รู้ว่าพระเจ้าทรงเลือกดาวิดแล้วและโยนาธานไม่เคยโกรธดาวิดเพราะเรื่องนี้เลย

โยนาธานกับดาวิดต้องแยกจากกันเพราะกษัตริย์ซาอูลตามล่าดาวิดแต่โยนาธานขอให้ดาวิดทำสิ่งหนึ่ง (อ่าน 1 ซามูเอล 20:15) โยนาธานขอให้ดาวิดสัญญาว่าจะเมตตาต่อครอบครัวของโยนาธาน แม้แต่กษัตริย์ซาอูลก็ยังขอให้ดาวิดเมตตาต่อครอบครัวของเขา (อ่าน 1 ซามูเอล 24:20-22) ซาอูลรู้ว่าวันหนึ่งดาวิดจะได้อำนาจเป็นกษัตริย์ แม้ว่าดาวิดจะทำลายศัตรูหมดแล้ว แต่ขอให้เมตตาไม่ทำลายครอบครัวของซาอูลซึ่งอาจมีสิทธิ์ขึ้นครองบัลลังก์ต่อจากซาอูล ดาวิดให้สัญญาแก่ทั้งโยนาธานว่าจะไม่ทำร้ายครอบครัวของโยนาธานและของซาอูล

กษัตริย์ซาอูลหยุดพักการไล่ล่าดาวิดชั่วขณะหนึ่ง ดาวิดเองก็ไม่กลับไปอยู่ในดินแดนอิสราเอล แต่พาพรรคพวกไปอยู่ที่ฟิลิสเตีย เพราะดาวิดรู้ว่าซาอูลจะไม่มาไล่ล่าพวกเขาที่เมืองนี้อย่างแน่นอน

(แสดงภาพ 8-1) อยู่มาวันหนึ่งพวกฟิลิสเตียยกทัพมาทำสงครามกับอิสราเอล ศึกรั้งนี้ใหญ่หลวงมาก มีคนมาส่งข่าวให้ดาวิดทราบข่าวซาอูลและโยนาธานถูกฆ่าตายในสนามรบ

ดาวิดรู้สึกเสียใจเป็นอย่างมากที่โยนาธานเพื่อนรักของเขาถูกฆ่าตายเสียแล้ว แม้ว่ากษัตริย์ซาอูลจะเกลียดชังดาวิดสักเท่าใด แต่ดาวิดก็ยังรู้สึกเสียใจที่กษัตริย์ซาอูลจะต้องตายเช่นกัน

โยนาธานมีบุตรชายอายุ 5 ขวบชื่อว่า เมฟีโบเชท เมื่อพี่เลี้ยงทราบข่าวว่ากษัตริย์ซาอูลและโยนาธานถูกฆ่าตายแล้ว ก็เกิดกลัวว่าศัตรูจะตามมาฆ่าเมฟีโบเชทด้วยจึงรีบอุ้มเมฟีโบเชทไปซ่อน แต่ด้วยความรีบร้อนทำให้เมฟีโบเชทหลุดมือ กระดูกเท้าของเมฟีโบเชทหักทั้งสองข้าง ในสมัยนั้นยังไม่มีหมอที่จะเข้าเฝือกเพื่อรักษาให้หายได้เหมือนในสมัยนี้ ทำให้เมฟีโบเชทต้องเป็นง่อยเดินไม่ได้ (แสดงภาพ 8-2)

พระเจ้าได้เลือกให้ดาวิดเป็นกษัตริย์ตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ดาวิดจึงได้ขึ้นครองราชย์ โดยปกติเวลากษัตริย์องค์ใหม่ขึ้นครองราชย์ก็ต้องทำลายลูกหลานของกษัตริย์องค์ก่อนหน้า เพราะเขาเหล่านั้นอาจกลับมาแย่งชิงบัลลังก์คืนได้ แต่ดาวิดได้ให้สัญญากับโยนาธานและซาอูลไว้ว่าจะไม่ทำลายครอบครัวของทั้งสองและดาวิดก็ทำตามที่ได้รับปากไว้

วันหนึ่งดาวิดเรียกข้าราชการของเขามาแล้วถามว่า “ในครอบครัวของกษัตริย์ซาอูลยังมีผู้ใดมีชีวิตอยู่บ้าง เราอยากจะช่วยเหลือเขาเพราะได้สัญญาไว้กับโยนาธาน”

ข้าราชการคนหนึ่งแจ้งว่าให้ดาวิดถามจากมหาดเล็กที่ชื่อ ศิบา ซึ่งเป็นคนในตระกูลของซาอูล “บางทีเขาจะกราบทูลพระองค์ได้” ดาวิดจึงให้ตามตัวศิบาไปที่พระราชวัง ศิบากราบทูลดาวิดว่า “บุตรชายคนหนึ่งของโยนาธานยังมีชีวิตอยู่แต่เป็นง่อยชื่อ เมฟีโบเซท” ดาวิดดีใจมากที่ทราบเรื่องของเมฟีโบเซท และอยากจะแสดงความเมตตากรรณาต่อบุตรของโยนาธาน แต่ก็รู้สึกเสียใจที่เมฟีโบเซทต้องเป็นง่อย จึงได้สั่งให้คนไปนำตัวเมฟีโบเซทมาพบ

เด็ก ๆ คิดว่าเมฟีโบเซทจะรู้สึกอย่างไรเมื่อทราบว่าดาวิดอยากพบเขา แม้ว่าเมฟีโบเซทจะไม่มีรู้จักดาวิดเป็นการส่วนตัวมาก่อน แต่อาจจะรู้ว่าซาอูลซึ่งเป็นปู่ของเขานั้นเคยทำไม่ดีกับดาวิดมาก่อน เมฟีโบเซทอาจจะรู้สึกกลัวว่าดาวิดจะลงโทษเขาเพราะสิ่งทีซาอูลเคยทำไว้ก็เป็นได้

เมื่อเมฟีโบเซทไปเข้าเฝ้าดาวิด (แสดงภาพ 8-3) เขากราบลงต่อหน้าดาวิด ดาวิดเห็นหน้าบุตรชายของโยนาธานก็รู้สึกดีใจมาก จึงได้ร้องตะโกนเรียก

“เมฟีโบเซท” เมฟีโบเซทตกใจกลัว จึงได้ตอบกลับไปว่า

“ผู้รับใช้ของพระองค์อยู่ที่นี่” ดาวิดจึงกล่าวว่า

“อย่ากลัวไปเลย เราเมตตาท่านเพราะความดีที่โยนาธานทำกับเรา เราจะคืนที่ดินทั้งหมดที่เป็นของกษัตริย์ซาอูลปู่ของท่านให้แก่ท่านและให้ท่านรับประทานอาหารที่โต๊ะของเราตลอดไป” (2 ซามูเอล 9:9-10)

การมีความเมตตากรรณาต่อคนอื่นไม่ได้ทำได้ง่าย ๆ เราอาจไม่สามารถทำได้ด้วยตัวของเราเองแต่หากเราฟังพระเจ้าพระองค์จะให้เรามีแรงกำลังที่จะสามารถทำได้ การเมตตาต่อกันคือสิ่งที่เราทุกคนควรจะทำ พระคัมภีร์บอกกับเรา “บุคคลผู้ใดมีใจกรรณาผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้รับพระกรรณาตอบ” เมื่อเรามีใจเมตตาต่อกันเราก็จะได้รับความเมตตาตอบ นั่นคือพระสัญญาของพระเจ้า

แม้จะมีคนทำไม่ดีกับเราแต่พระเจ้าปรารถนาให้เราตอบแทนการร้ายนั้นด้วยการแสดงความเมตตาต่อเขา แล้วพระเจ้าจะได้รับเกียรติจากสิ่งที่เราทำ

การนำไปประยุกต์ใช้

กรเป็นคนเจี๊ยบ ๆ ไม่ช่างพูด จนบางครั้งเพื่อนๆ มักจะล้อในความเจี๊ยบและเก็บตัวของกร วันหนึ่งเพื่อนแอบเอาสมุดการบ้านกรไปซ่อนทำให้กรไม่มีสมุดการบ้านส่งครู กรจึงโดนครูลงโทษด้วยการให้ยืนหน้าชั้นตลอดทั้งชั่วโมงเรียน เพื่อนๆ ต่างรู้สึกสนุกที่ได้แกล้งกร แต่วันหนึ่งมีเพื่อนคนหนึ่งวิ่งแล้วหกล้มมีเลือดออกที่หัวเข้าอย่างมา กรรีบวิ่งไปช่วยหาผ้าสะอาดมาเช็ดเลือดแล้วพาเพื่อนคนนั้นไปห้องพยาบาล กรไม่เคยคิดที่จะแกล้งเพื่อนคืนหรือเมินเฉยเวลาที่เพื่อนลำบาก แม้ว่าเพื่อนคนนั้นจะเคยแกล้งกร กรเป็นตัวอย่างที่ดีที่เราน่าจะทำตามได้

กิจกรรมจากพระคัมภีร์

“ใจเมตตา”

เดริยม กระดาษสี, ปากกาเมจิก, กรรไกร

ตัดกระดาษเป็นเส้นแถบกว้างประมาณ 2 นิ้ว จากนั้นพับกระดาษทบไปเรื่อยๆ ให้เด็กวาดรูปหัวใจที่กระดาษที่อยู่บนสุด โดยให้ส่วนด้านข้างรูปหัวใจทั้งสองด้านอยู่ติดกับขอบพอดี แต่อย่าตัดให้ขาด ให้เว้นไว้เพื่อจะให้หัวใจยึดติดกันเป็นเส้นยาว จากนั้นให้เด็กเขียนที่ “จงมีใจเมตตาต่อกัน” ที่หัวใจแผ่นละ 1 คำ

คำถามกบกวบ

1. ดาวิดให้สัญญากับโยนาธานและซาอูลว่าอย่างไร? (จะเมตตาต่อครอบครัวของเขา)
2. เกิดอะไรขึ้นกับซาอูลและโยนาธานในสนามรบ? (ทั้งสองถูกฆ่าตายในสนามรบ)
3. ลูกของโยนาธานชื่ออะไร? (เมฟีโบเชท)
4. ดาวิดแสดงความเมตตาต่อเมฟีโบเชทอย่างไร? (คืนที่ดินในส่วนของกษัตริย์ซาอูลให้ และให้นั่งทานอาหารที่โต๊ะทุกวัน)

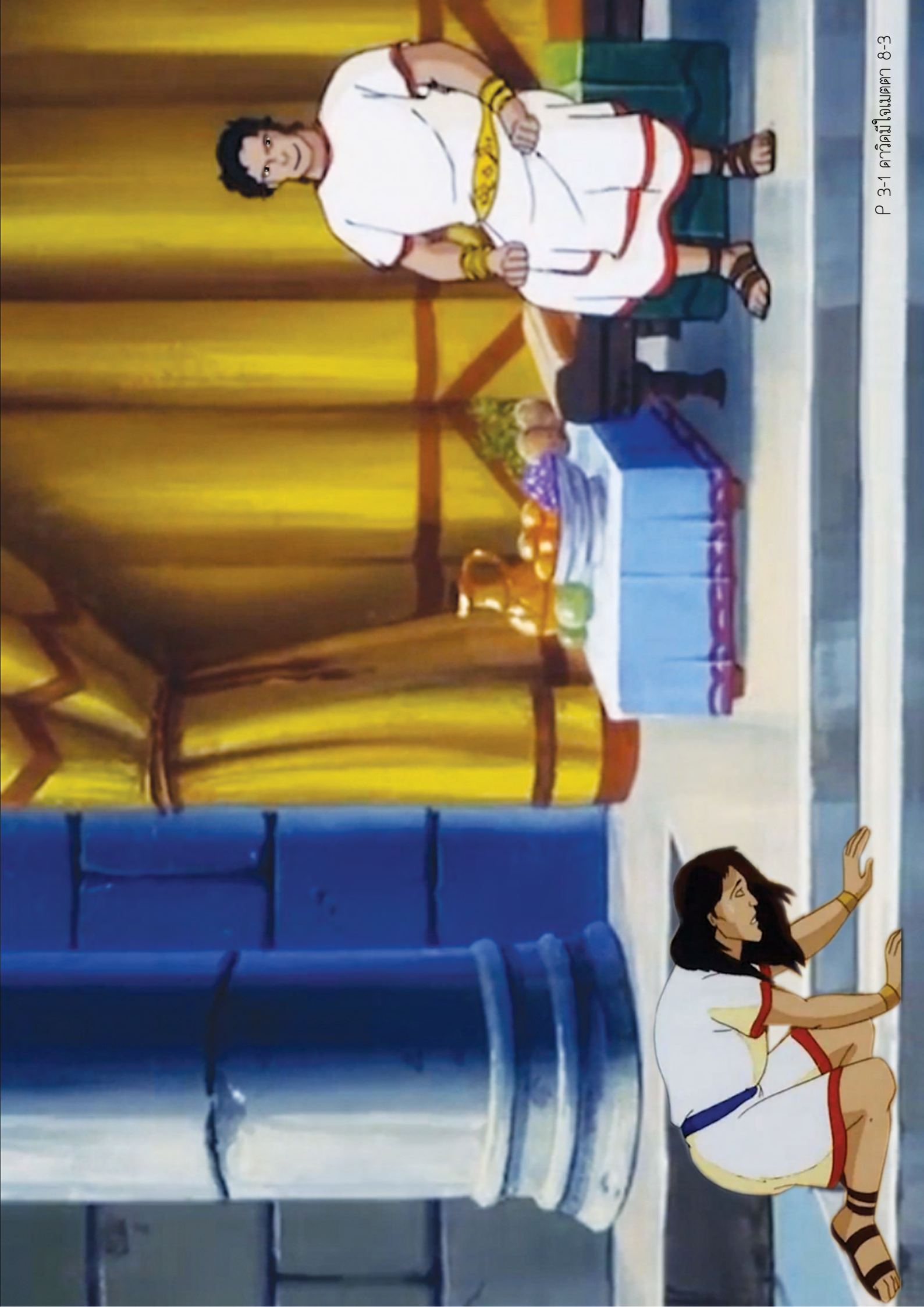
เพลง “พระเจ้ารักฉัน”

พระเจ้ารักฉัน พระเจ้ารักฉัน ฉันจะรักพระองค์

พระเจ้ารักฉัน พระเจ้ารักฉัน ฉันจะรักคนอื่น

บทที่ 8 เด็กคนใดในภาพที่มีน้ำใจ ให้เด็ก ๆ วงกลมรอบภาพคนนั้น แต่หากเด็กคนใดในภาพไม่มีน้ำใจเมตตา ให้เด็ก ๆ กากบาท (X) ที่ภาพคนนั้น

จง

มี

ใจ

เมตตา

ตา

9

ดาวิดนำสืบ

พันธสัญญากลับมา

บัพเรศบักร์ 2 ซามูเอล 6:1-23, 1 พงศาวดาร 13:5-14

บัพก่องจำ “ผู้ที่ให้เกียรติแก่เรา เราจะให้เกียรติ” 1 ซามูเอล 2:30

เป้ากายบองบกรียบ

เพื่อให้เด็ก ๆ รู้ว่าเราควรเชื่อฟังและทำตามคำสอนของพระเจ้า ให้เรายำเกรงและกฎเกณฑ์ของพระองค์

บัพค้อลสำกรับครุ

พระเจ้าทรงสร้างกฎเกณฑ์ไว้เพื่อให้เราเชื่อฟังและทำตาม เมื่อเราทำตามกฎของพระเจ้าชีวิตของเราก็จะก้าวเดินไปอย่างปลอดภัย กฎของพระเจ้าบางข้อจะเกี่ยวข้องกับสุขภาพของเราและอีกหลายๆ ข้อเกี่ยวกับความสุขสงบในจิตใจ ถ้าเราเชื่อฟังจิตวิญญาณของเราจะปลอดภัย เรื่องราวในพระคัมภีร์วันนี้จะพูดถึง “อุสซาท” ที่ละเมิดเอามือไปจับหีบพันธสัญญาต่างๆ ที่พระเจ้าสั่งไว้ว่าห้ามจับเขาจึงต้องถูกลงโทษด้วยชีวิต การที่เราไม่เชื่อฟังจะนำมาซึ่งผลที่เราจะต้องรับ ผลบางสิ่งนำมาซึ่งการตายฝ่ายจิตวิญญาณแต่พระเจ้าได้จัดเตรียมชีวิตนิรันดร์ให้กับเราเพียงเราหันกลับมาเชื่อฟังพระองค์

เวลาฮึชฎาบ

ขอบคุณพระเจ้าสำหรับกฎเกณฑ์ต่างๆ ของพระองค์ที่มอบให้กับเราเพื่อจะทำให้ชีวิตของเราอยู่อย่างปลอดภัย ขอพระเจ้าช่วยให้เด็ก ๆ เชื่อฟังและทำตามกฎที่พระเจ้าตั้งไว้

วิธีสอบบัพก่องจำ

เกมส์ “จัดระเบียบบัตรคำท่องจำ”

ทำบัตรคำท่องจำขนาดเท่าโปสเตอร์ เขียนชื่อท่องจำใส่บัตรคำ โดยเขียนคำละ 1 แผ่น รวมทั้งข้อพระธรรมด้วย ทำเหมือนกันสองชุด จากนั้นแบ่งเด็กเป็นสองทีมนำชื่อท่องจำวางคว่ำไว้บนโต๊ะ (วางสลับกันไว้) ใต้ละ 1 ชุดบัตรท่องจำ จากนั้นให้เด็กเข้าแถว ให้คนแรกของแต่ละทีมวิ่งมาที่โต๊ะแล้วเปิดบัตรคำ หาคำแรกของชื่อท่องจำให้เจอ หากบัตรไหนไม่ใช่เปิดแล้วต้องคว่ำไว้เหมือนเดิม เมื่อหาคำแรกเจอแล้วให้วางไว้ด้านบนโต๊ะ เสร็จแล้ววิ่งไปต่อท้ายแถวให้คนที่สองมาหาบัตรคำที่เป็นคำที่สองของชื่อท่องจำต่อแล้วนำไปวางเรียงต่อจากใบแรก เล่นจนกระทั่งต่อเสร็จทั้งประโยค ทีมไหนเสร็จก่อนชนะ

ปาฐกถา

เขียน “กฎที่เราต้องเชื่อฟังและทำตาม” บนกระดาน ให้เด็กเสนอกฎที่ทุก ๆ คนจะต้องเชื่อฟังและทำตามคนละ 1 ข้อ ทั้งกฎในชั้นเรียนหรือกฎระเบียบของสังคม เช่น ห้ามรถจักรยานยนต์เข้าแถวเพื่อซื้อของหรือขึ้นรถประจำทาง เป็นต้น ให้ครูเขียนสิ่งที่เด็กๆ พูดบนกระดาน

บทเรียนจากพระคัมภีร์

จากกฎที่เด็กๆ พูดมาทั้งหมดจะเกิดอะไรขึ้นถ้าเราไม่ทำตามกฎที่ตั้งไว้? (ให้เด็กตอบ) กฎคือสิ่งที่ทำให้ทุกคนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างเป็นระเบียบและมีความสุข ถ้าเราไม่ทำตามกฎอาจส่งผลกระทบต่อคนรอบข้างและตัวของเราเองให้ไม่มีความสุข ก็เหมือนกับกษัตริย์ดาวิดและชนชาติอิสราเอลที่ต้องการนำหีบของพระเจ้ากลับสู่เยรูซาเล็มเพื่อทำให้ทุก ๆ คนมีความสุข

ช่วงที่ชาวฟิลิสเตียมาทำสงครามกับอิสราเอล พวกเขาได้ยึดเอาหีบพันธสัญญาของอิสราเอลกลับไปด้วย แต่เมื่อเขานำหีบของพระเจ้าไปบ้านเมืองของเขาก็เจอแต่เรื่องร้ายๆ จนกระทั่งพวกเขาตัดสินใจว่าจะนำหีบนั้นมาคืนให้อิสราเอล พวกเขาจึงนำมาไว้ที่บ้านของอาบินาดับที่เมืองศิริยาท เยอาริม

เมื่อดาวิดได้ขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์ก็มีความคิดว่าอยากจะนำหีบพันธสัญญาของพระเจ้ากลับมาไว้ที่เยรูซาเล็ม จึงได้เรียก นายทหารและประชาชนมาประชุมและทั้งหมดต่างเห็นด้วยกับสิ่งที่ดาวิดจะทำ ดาวิดและประชาชนกลุ่มใหญ่จึงพากันเดินทางไปยังบ้านอาบินาดับที่เมืองศิริยาท เยอาริม

อาบินาดับตกใจที่เห็นคนกลุ่มใหญ่เดินมุ่งตรงมายังบ้านของเขา หนึ่งในกลุ่มคนนั้นคือกษัตริย์ ดาวิดนี่นา (แสดงภาพ 9-1) “เรามารับหีบพันธสัญญาของพระเจ้าไปกรุงเยรูซาเล็ม” ดาวิดบอกอาบินาดับ เขาห้ามหีบออกจากบ้านไปวางบนเกวียนที่ทำขึ้นใหม่ที่มีวัวตัวผู้สองตัวลาก ลูกชายทั้งสองคนของอาบินาดับคืออุสซาทห์และอาทียาได้รับเกียรติให้เป็นคนขับเกวียน ขณะที่เกวียนแล่นไปอย่างช้าๆ ไปตามถนนที่มุ่งหน้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม กษัตริย์ดาวิดนำประชาชนร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า บางคนก็เล่นรำมะนา ดิดพิณ และตีฉาบ บางคนก็เป่าแตร ประชาชนต่างรู้สึกปลื้มยินดีและมีความสุข เพราะพระเจ้าได้เสด็จมาอยู่ท่ามกลางพวกเขาอีกครั้งหนึ่ง

ทันใดนั้นวัวเดินสะดุดก้อนหินใหญ่ เกวียนก็เกิดเอียง อุสซาทห์เกรงว่าหีบของพระเจ้าจะตกจึงได้เอื้อมมือออกไปจับหีบไว้ ทันใดนั้นเขาก็ล้มลงขาดใจตายทันที (แสดงภาพ 9-2)

เด็กๆ รู้ไหมทำไมอุสซาทห์จึงตายทันทีที่จับหีบพันธสัญญา? (ให้เด็กตอบ) เพราะพระเจ้าทรงสั่งห้ามไว้เด็ดขาดว่าไม่ให้ผู้ใดแตะต้องหีบพันธสัญญา มีเพียงคนเลวีเท่านั้นที่สามารถแตะต้องได้นอกนั้นไม่มีข้อยกเว้น หีบของพระเจ้าเป็นของศักดิ์สิทธิ์บริสุทธิ์ แม้อุสซาทห์จะมีความตั้งใจดีแต่เขาไม่ทำตามที่พระเจ้าสั่งไว้ เขาจึงถูกลงโทษต่อหน้าคนทั้งปวง

ดาวิดรู้สึกไม่พอใจที่พระเจ้าลงโทษอุสซาทห์เช่นนั้นจึงตั้งใจไม่นำหีบของพระเจ้าเข้าไปเยรูซาเล็มแล้วตั้งไว้ที่บ้านของโอบเอดเอโดม

ในขณะที่หีบแห่งพันธสัญญาอยู่ที่บ้านของโอบีเดโอดมพระเจ้าก็ทรงอำนาจพระพรลงมาเหนือบ้านของเขาอย่างมากมาย จนกระทั่งมีคนไปเล่าให้ดาวิดฟังถึงการสถิตอยู่ด้วยและพระพรของพระเจ้าที่เกิดขึ้นกับโอบีเดโอดม ดาวิดจึงกลับใจใหม่และเรียกระดมประชาชนเพื่อนำหีบพันธสัญญากลับมาไว้ยังกรุงเยรูซาเล็มอีกครั้ง

(แสดงภาพ 9-3) บุโรฮิตได้เอาเสาทามไปด้วยดังที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาไว้ ขณะที่บุโรฮิตหีบพันธสัญญากลับมายังกรุงเยรูซาเล็มดาวิดก็นำประชาชนร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าด้วยความชื่นชมยินดี ดาวิดเต้นรำถวายพระเจ้าอย่างสุดใจ สิ่งที่ได้เรียนรู้คือต้องเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าด้วยสุดใจ สิ่งที่พระเจ้าบอกไว้คือสิ่งที่เราต้องเชื่อฟังและทำตามอย่างไม่มีข้อแม้ เมื่อเราฝ่าฝืนเราก็จะพบกับความโศกเศร้าแต่เมื่อเราเชื่อฟังเราก็จะได้รับพร เหมือนกับที่ดาวิดและคนอิสราเอลได้รับพระพรเมื่อเขาเชื่อฟังพระเจ้า

ข้อท่องจำของเราพูดถึงการให้เกียรติพระเจ้า คนที่ทำตามคำสอนของพระเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ด้วยสุดใจ เขาจะได้รับการอวยพรจากพระเจ้า เหมือนดังที่พระเจ้าทรงยกย่องและอวยพรดาวิดเพราะดาวิดรักและทำตามพระวาจาของพระเจ้า

การนำไปประยุกต์ใช้

ก้อย มีอายุ 13 ปี ปกติก้อยชอบไปอ่านหนังสือในห้องสมุดของโรงเรียนเพราะที่นั่นมีหนังสือดีๆ มากมาย วันหนึ่งก้อยยืมหนังสือเล่มหนึ่งกลับไปอ่านที่บ้าน ยิ่งอ่านไปอ่านมากก้อยก็ยิ่งชอบหนังสือเล่มนี้มากขึ้นเรื่อยๆ จนอยากเก็บหนังสือเล่มนี้เอาไว้ ไม่อยากจะคืน ถึงวันกำหนดส่งหนังสือก้อยก็ไม่เอาหนังสือไปส่งจนกระทั่งบรรณารักษ์ห้องสมุดมาทวงหนังสือที่ห้องเรียน วันนั้นก้อยต้องเสียค่าปรับที่ไม่คืนหนังสือไปหลายสิบบาทและวันรุ่งขึ้นก็ต้องนำหนังสือไปให้ห้องสมุดตามเดิม ก้อยต้องอดขนมไปทั้งสัปดาห์เพราะต้องนำเงินไปจ่ายค่าปรับหนังสือ ถ้าก้อยเชื่อฟังและทำตามกฎก้อยก็คงไม่ต้องอดขนม

กิจกรรมจากพระคัมภีร์

“ป้ายเตือนใจ”

เตรียม ขนมนมปัง, ชีสโกแลตหรือสตอเบอร์รี่ท็อปปิ้ง (ใส่ขวดที่สามารถใช้บีบเพื่อเขียนตัวหนังสือ ได้สะดวก)

แจกขนมนมปังให้เด็กคนละ 1 แผ่น จากนั้นให้เด็กๆ ใช้ท็อปปิ้งเขียนข้อความ “จงทำตามกฎของพระเจ้า” ที่บนแผ่นขนมนมปัง หากยังมีขนมนมปังเหลือ อาจให้เด็กวาดภาพไม้กางเขนก็ได้ จากนั้น ให้เด็กๆ ท่องข้อท่องจำและทานขนมนมปังที่ทำ

คำถามทบทวน

1. ดาวิดนำสิ่งใดกลับมายังกรุงเยรูซาเล็ม? (หีบพันธสัญญาของพระเจ้า)
2. ทำไมอุสซาคห์จึงเสียชีวิต? (เขาเอามือไปจับหีบพันธสัญญา แต่พระเจ้าห้ามให้ผู้ใดจับ ยกเว้นปุโรหิต)
3. ครั้งที่สอง ดาวิดเคลื่อนย้ายหีบพันธสัญญา ด้วยวิธีใด? (ให้ปุโรหิตหามไป)
4. ขณะที่ปุโรหิตหามหีบพันธสัญญา ดาวิดและประชาชนทำอะไร? (ร้องเพลงสรรเสริญ พระเจ้าและเต้นรำด้วยสุดใจ)
5. สิ่งที่ดาวิดได้เรียนรู้จากการย้ายหีบพันธสัญญาคืออะไร? (ต้องเชื่อฟังสิ่งที่พระเจ้าบอกและ ทำตามอย่างเคร่งครัด)

เพลง “เชื่อและฟังคำ”

เชื่อและฟังคำ ไม่มีทางอื่นเที่ยงธรรม

พระเยซูโปรดให้ความสุข แก่ผู้เชื่อและฟังคำ

บทที่ 9 สัญลักษณ์จากป้ายเหล่านี้กำลังเตือนให้ระวังหรือห้ามเราไม่ให้ทำอะไรได้? ถ้าเด็กๆ รู้แล้วให้เขียนคำตอบที่ใต้ภาพเลย พร้อมแล้ว ลุยเลยยย

10

ลูกคิดอกบฏ

บัพระศัปกัร 2 ซามูเอล 15:1-15, 23, 30 และ 18:1-33

บัพก่องจำ "ให้คนอธรรมละทิ้งทางของเขา ให้เขากลับมาหาพระเจ้า" อิสยาห์ 55:7

เป้าคบายอบงบกรียบ

เพื่อให้เด็ก ๆ รู้ว่าการกบฏต่อพระเจ้าและมนุษย์นั้นนำความเจ็บปวดใจและความยากลำบากมาให้ หนุนใจให้เด็ก ๆ มีใจเชื่อฟัง ยอมจำนน ดำเนินชีวิตที่พระเจ้าพอพระทัย ไม่กบฏต่อพระเจ้าและผู้อื่น

บัพคอบสำกรับครุ

เด็กในช่วงวัยนี้ถูกฝึกให้ทำตามกฎได้แต่หลายครั้งอาจเป็นการยากที่จะยอมให้คนอื่นเพราะเขาอยากจะเป็นที่หนึ่งหรือรู้สึกว่าคุณเองสำคัญพยายามจะทำตามที่ตัวเองต้องการ หนุนใจให้เด็ก ๆ เชื่อฟังและยอมจำนน การทำตามพระคำพระเจ้าคือสิ่งที่ดีที่สุด

เด็ก ๆ อาจยังไม่เข้าใจความหมายของคำว่ากบฏอย่างชัดเจนนัก บทเรียนในสัปดาห์นี้จะแสดงให้เห็นถึงท่าทีของการกบฏว่าเป็นอย่างไร คน ๆ นั้นคืออับซาโลมลูกชายของดาวิดเอง เขาคิดว่าเขาเก่งมีความสามารถมากกว่าพ่อ จึงคิดแผนการที่จะโค่นล้มอำนาจการปกครองของดาวิดซึ่งพระเจ้าเป็นผู้แต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์ ท่าทีโสและแผนการกบฏของอับซาโลมทำให้ทุกคนได้รับความเดือดร้อนและเศร้าใจ และพระเจ้าลงโทษการกบฏของอับซาโลมด้วยชีวิตของเขาเอง

เวลาอธิษฐาน

ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เด็ก ๆ มีกำลังที่จะเชื่อฟังพระเจ้าและให้เกียรติผู้อื่น

วิธีลอบบัพก่องจำ

เขียนข้อท่องจำใส่กระดาษ A4 แบ่งเป็นท่อนๆ ดังนี้ ให้, คนอธรรม, ละทิ้ง, ทางของเขา, ให้เขา, กลับมาหา, พระเจ้า, อิสยาห์ 55:7

จากนั้นนำกระดาษไปติดที่พื้นห้อง โดยติดสลับกันไปมาเว้นช่องว่างให้ห่างกันเพื่อที่จะเดินไปหากันได้ จากนั้นให้เด็ก ๆ ลองเดินดูว่า ข้อท่องจำในวันนี้เริ่มต้นที่คำไหนก่อน แล้วไปที่คำไหน เดินไปเรื่อยๆ จนจบข้อท่องจำตามที่เด็ก ๆ คิด ถ้ามีเด็กเยอะ ครูอาจจะพาเด็ก ๆ เดินไปพร้อมๆ กัน พร้อมทั้งให้เด็กพูดข้อความที่อยู่ในจุดนั้นไปด้วย หรืออธิบายความหมาย หากเด็กไม่เข้าใจ เดินหลายๆ รอบจนเด็กจำได้ หรือให้เด็กสลับกันมาเป็นผู้นำขบวน

ปาสุบกาเรียบ
เตรียม ดินน้ำมัน

ให้เด็กปั้นม้า และรถรบ ตามความคิดของเด็กๆ

บกาเรียบจากพระคัมภีร์

อับซาโลมคือลูกชายของกษัตริย์ดาวิด พระคัมภีร์บอกว่าเขาเป็นชายหนุ่มที่หน้าตาดี ไม่มีใครในชาติอิสราเอลที่รูปหล่อเท่ากับอับซาโลม ผมของเขาดกและสวยงามมาก

เมื่ออับซาโลมโตขึ้น เขาก็มีใจที่ไม่เชื่อฟังกษัตริย์ดาวิดผู้เป็นพ่อของเขา ในใจของเขาคิดว่าตัวเองจะเป็นกษัตริย์ได้ดีกว่าดาวิด และเขาเฝ้าวางแผนจะขึ้นเป็นกษัตริย์แทนดาวิด

อับซาโลมชอบให้คนเอาใจ ชื่นชม และเห็นว่าเขาคือคนสำคัญ เวลาเขาจะเดินทางไปไหนจะต้องมีรถรบ ม้า และทหาร 50 คนวิ่งนำหน้าเสมอ ทุกๆ เข้าตรู้อับซาโลมจะมาขึ้นที่ประตูเมือง (แสดง ภาพ 10-1) คนในสมัยนั้นจะมาชุมนุมกันที่ประตูเมืองซึ่งเป็นเหมือนศาลหรือศาลากลางจังหวัดในปัจจุบันนี้ เมื่อมีผู้ใดจะมาพบดาวิดเพื่อแจ้งความจำนงอับซาโลมจะไปพบผู้นั้นก่อนแล้วกล่าวว่า “น้าอายุจริงที่กษัตริย์ไม่ส่งคนมาต้อนรับท่าน ถ้าฉันขึ้นครองประเทศนี้ทุกคนจะต้องได้รับความช่วยเหลืออย่างแน่นอน” อับซาโลมทำให้ผู้คนคิดว่าดาวิดไม่สนใจประชาชนและเขาจะเป็นกษัตริย์ได้ดีกว่าดาวิด อับซาโลมใช้เวลาเรียกเสียงความนิยมจากประชาชนอยู่หลายปี แล้ววันหนึ่งเขาก็บอกกับดาวิดว่า “ขอให้ลูกไปเมืองเฮโบรนเถิด เพราะลูกได้สัญญากับพระเจ้าไว้ว่าจะไปนมัสการพระองค์ที่นั่น”

ดาวิดเห็นว่าสิ่งที่ลูกร้องขอไม่ได้มีอะไรจึงได้อนุญาตให้อับซาโลมไป เมืองเฮโบรนเป็นเมืองหลวงของอิสราเอล อับซาโลมเดินทางไปเมืองเฮโบรนแต่ไม่ได้ไปเพื่อนมัสการพระเจ้าตามที่บอก แต่เขาไปเพื่อจะใช้เมืองนี้ในการวางแผนยึดอำนาจจากดาวิดแล้วขึ้นเป็นกษัตริย์ อับซาโลมแอบส่งข่าวให้ประชาชนทั่วอิสราเอลทราบว่า “พอได้ยินเสียงแตรเป่าให้พากันพูดว่า อับซาโลมเป็นกษัตริย์อยู่ในเฮโบรน” อับซาโลมได้เชิญให้ทหารหลายคนของดาวิดไปร่วมกลุ่มด้วย บางคนก็ไปโดยไม่รู้เรื่องอะไรและมีคนมาสมทบเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ คนส่งข่าวได้รับไปแจ้งดาวิดว่า “ชาวอิสราเอลทั้งปวงต้องการตั้งอับซาโลมขึ้นเป็นกษัตริย์”

(แสดงภาพ 10-2) เมื่อดาวิดได้ฟังข่าวก็รู้สึกตกใจ แล้วได้บอกทหารที่เหลืออยู่ว่า “เร็วเข้าเถิด เราต้องรีบหนี มิฉะนั้นจะไม่มีใครหนีพ้นอับซาโลมไปได้” ดาวิดร้องไห้เสียใจที่ตัวเองจะต้องมาหนีอับซาโลมซึ่งเป็นลูกของเขาเอง ดาวิดพาทหารหนีไปยังภูเขามะกอกเทศ แม้ว่าอับซาโลมจะมีใจกบฏต่อดาวิดผู้เป็นพ่อและแม้ดาวิดจะเสียใจในการกระทำของอับซาโลมแต่ดาวิดก็ยังไม่หมดความรักที่มีต่อตัวเขา ดาวิดได้วางแผนการตั้งรับการรบกับอับซาโลมโดยบอกทหารในกองทัพว่า พวกเขาต้องให้สัญญาว่าจะไม่ทำร้ายอับซาโลม แม้อับซาโลมจะคิดฆ่าดาวิดผู้เป็นพ่อแต่ดาวิดก็ยังคงรักอับซาโลมผู้เป็นลูกของเขา

กองทัพของดาวิดก็ต่อสู้กับทหารของอับซาโลม ในที่สุดทหารของอับซาโลมก็ถูกฆ่าตายในสงครามหมด อับซาโลมเห็นดั่งนั้นก็พยายามหนีแต่ขณะที่ขี่ล่อเพื่อหลบหนีเผลอเจอกับทหารของดาวิดเข้า จึงหว่านเองล่อได้วิ่งเข้าไปใต้ต้นก่อหลวง (หรือ

ต้นเอ็กใหญ่) (แสดงภาพ 10-3) ศีรษะของอับซาโลมเข้าไปเกี่ยวระหว่างกิ่งไม้และติดแน่นแต่ล่อนนั้นยังคงวิ่งต่อไปเรื่อยๆ ทำให้ตัวของอับซาโลมห้อยแขวนคาอยู่กึ่งไม้ โยอาบ ทหารของดาวิดเห็นว่าอับซาโลมแขวนอยู่ที่ต้นไม้ก็ตัดสินใจฆ่าอับซาโลมทันทีเพราะอับซาโลมเป็นกบฏและโทษของเขาสมควรถูกฆ่าตาย

หากอับซาโลมไม่มีใจหยิ่งผยองเห็นว่าตัวเองดีกว่าคนอื่น และไม่คิดกบฏก็ไม่ต้องพบกับจุดจบแบบนี้ การกบฏนำความทุกข์และความเดือดร้อนมาสู่ทุกคนเหมือนกับสิ่งที่อับซาโลมทำ ดาวิดก็เสียใจ อับซาโลมก็ต้องมาเสียชีวิต

กฎของพระเจ้า หรือกฎของพ่อแม่ หรือกฎของบ้านเมือง ไม่ได้มีไว้เพื่อนให้เรารู้สึกไม่ดีหรือบังคับเรา แต่เพื่อให้เราสามารถดำเนินชีวิตร่วมกันอย่างมีความสุข เมื่อเราให้เกียรติกัน ไม่เห็น แก่ตัว ไม่ทำร้ายคนรอบข้าง เราก็จะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

การนำไปประยุกต์ใช้

บิกไม่ชอบบิอปเพราะบิอปได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าห้อง บิกเกิดความรู้สึกอิจฉาจึงไม่ยอมทำตามที่บิอปบอกในฐานะหัวหน้าห้อง แถมบางทีก็ยิงใส่ร้ายบิอปให้เพื่อนคนอื่น ๆ ฟังเพื่อให้เพื่อน ๆ ไม่ชอบบิอปไปด้วย ตอนแรก ๆ เพื่อน ๆ ก็สนใจในสิ่งที่บิกพูดเพราะคิดว่าเป็นอย่างนั้นจริงๆ แต่นานวันเข้าทุกคนเริ่มเบื่อในสิ่งที่บิกพูดเพราะเขาไม่เห็นว่าเป็นอย่างที่บิกพูดสักนิด จากนั้นทุกคนเริ่มไม่คุยกับบิกและไม่ฟังในสิ่งที่บิกพูด ทำให้บิกต้องอยู่คนเดียว บิกเสียใจมากที่สุดท้ายต้องไปขอโทษบิอปและเพื่อนทุกคนที่พูดใส่ร้ายบิอป จากนั้นบิกก็กลับมาเข้ากลุ่มกับเพื่อน ๆ ได้อย่างมีความสุข และบิกก็เชื่อฟังบิอปในฐานะหัวหน้าห้องอย่างดี

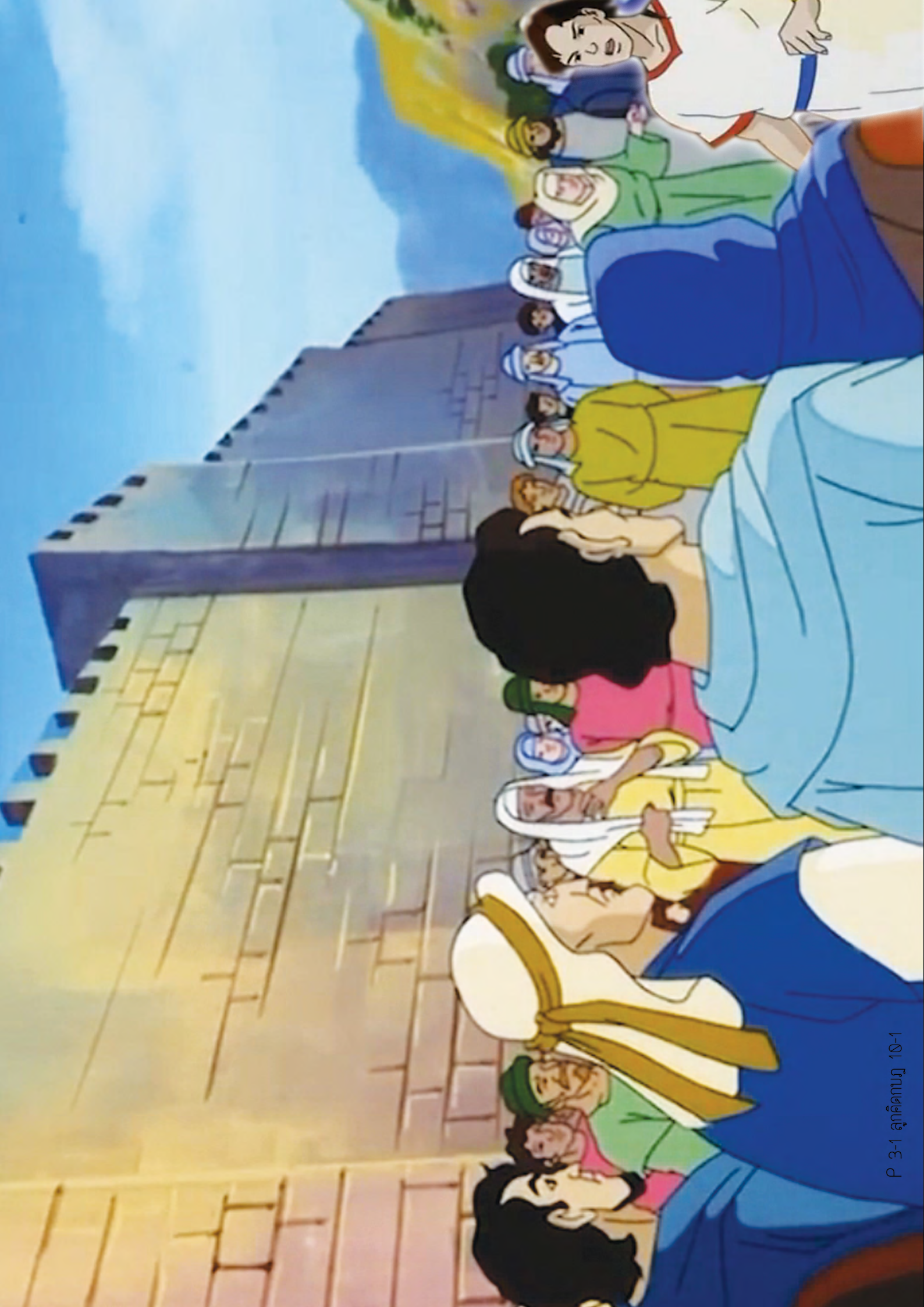
กิจกรรมท้ายบท

เกมส์ โมเสสสั่ง

ให้ครูเป็นผู้เริ่มในการบอกคำสั่ง โดยพูดว่า “โมเสสสั่งให้ (สิ่งที่อยากให้เราทำ เช่น ยกมือซ้าย ฯลฯ)” เมื่อเด็กๆ ได้ยินประโยคที่มีโมเสสสั่งก็ให้เด็กทำตามคำสั่งต่อท้าย แต่หากครูพูดว่า “สั่งให้ (สิ่งที่ให้ ทำ เช่น ยกมือซ้าย)” เด็กต้องไม่ทำตามคำสั่งนั้น หากใครเผลอทำตาม ให้นำนั่งลง กิจกรรมนี้ช่วยเรื่องการเชื่อฟัง

คำถามกบแก้ว

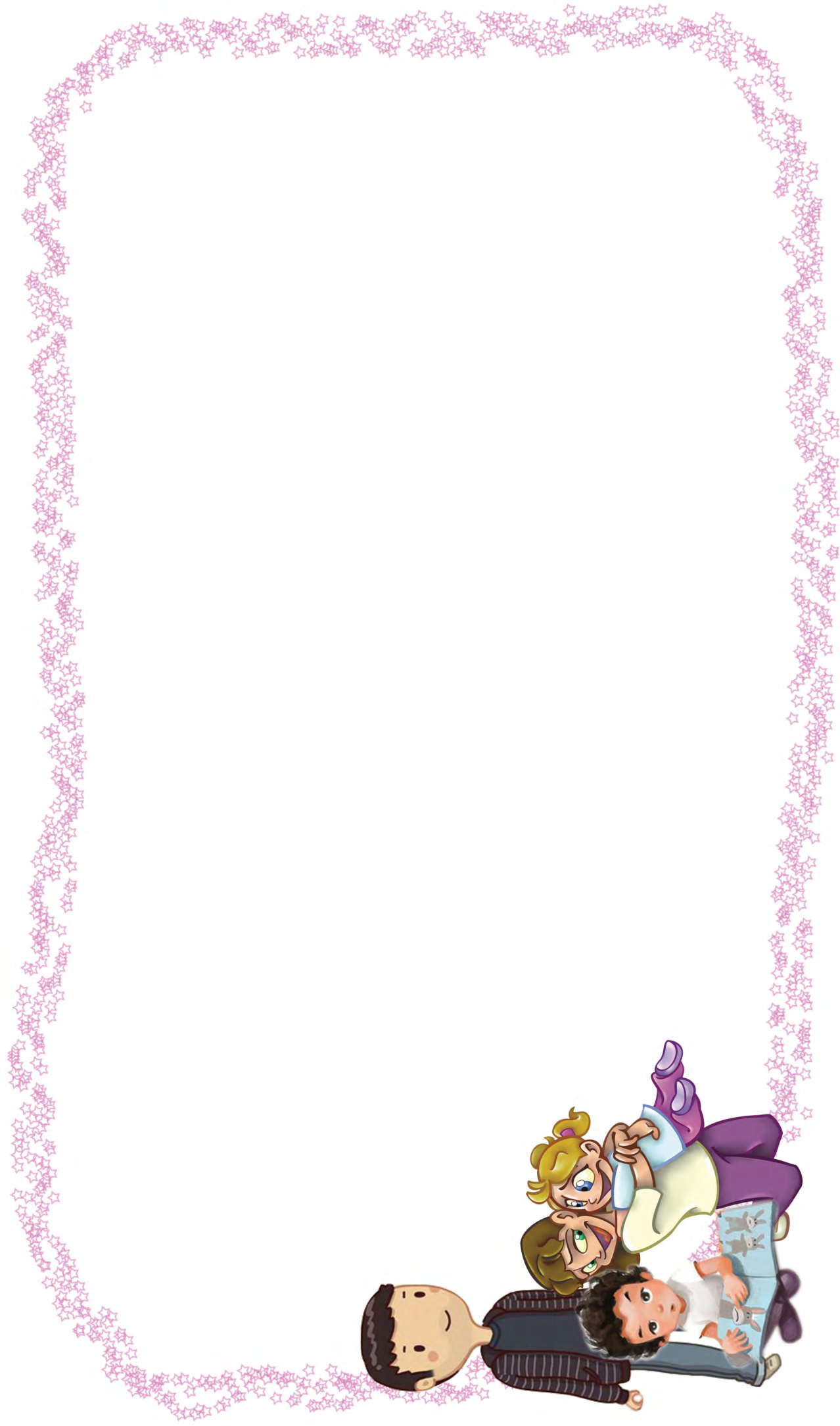
1. ทุกเข้าอับซาโลมจะออกไปที่ใด? (ประตูเมือง)
2. อับซาโลมออกไปทำอะไรที่ประตูเมือง? (ไปปลุกปั่นคนให้คิดว่าดาวิดไม่สนใจประชาชน และตนจะเป็นกษัตริย์ได้ดีกว่าดาวิด)
3. อับซาโลมคิดฆ่าดาวิด แล้วดาวิดรู้สึกอย่างไรกับอับซาโลม? (รัก)
4. อับซาโลมเสียชีวิตอย่างไร? (ศีรษะเกี่ยวติดที่กิ่งไม้ และทหารของดาวิดฆ่าเขา)

บทที่ 10 เด็กๆ สามารถทำสิ่งใดได้บ้างเพื่อแสดงว่าเด็กๆ รักพ่อแม่และมาแสดงความรักต่อแม่ด้วยกันเลย ถ้าพร้อมแล้วเรามาแสดงความรักต่อแม่และแม่ด้วยกันเลย

11

ชาลิมอนสร้าง

พระนิเวศของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์

1 พงศกษัตริย์ 5:1-6, 16,18 และ 6:14-38

ข้อก่องจำ

“พระสิริของพระเจ้าเต็มพระนิเวศของพระเจ้า” 1 พงศกษัตริย์ 8:11

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็ก ๆ รู้ว่าพระเจ้าประทับอยู่ในพระนิเวศของพระองค์ ให้เด็ก ๆ ให้เกียรติพระนิเวศของพระเจ้า รัก และนมัสการพระเจ้าที่คริสตจักรเสมอ

ข้อคิดสำหรับครู

พระนิเวศของพระเจ้าคือคริสตจักร ซึ่งเป็นสถานที่ ๆ ผู้เชื่อมารวมกันเพื่อนมัสการและเรียนรู้จักพระเจ้าด้วยกัน เราจะเห็นได้ว่าพระนิเวศของพระเจ้านั้นเต็มไปด้วยการทรงสถิตของพระเจ้า แต่เด็ก ๆ จะยังไม่เข้าใจว่าตัวอาคารคริสตจักรเป็นนิเวศของพระเจ้าได้อย่างไร เด็ก ๆ จะรู้สึกเพียงว่าตัวอาคารคริสตจักรก็เหมือนกับตัวตึกอื่น ๆ ต้องสอนให้เด็กให้เกียรติคริสตจักร เพราะนี่คือที่ ๆ พระเจ้าอยู่

เวลาอธิบาย

ขอบคุณพระเจ้าสำหรับเสรีภาพที่ทรงให้กับเราในการนมัสการพระเจ้าที่คริสตจักร

วิธีสอนข้อก่องจำ

ตัดกระดาษเป็นรูปคริสตจักร เขียนคำในข้อก่องจำใส่รูปละ 1 คำ จากนั้นใช้กระดาษขาวทำเป็นช่องเหมือนการเล่น “บ้าน” จากนั้นนำภาพไปติดที่ช่อง โดยติดเว้นช่องว่างด้วยเพื่อให้เด็ก กระโดด โดยช่องใดที่ว่างเด็กต้องกระโดดขาเดียว แต่เมื่อกระโดดมาถึงช่องที่มีข้อความก็กระโดดขาคู่ลงที่ช่องนั้นและพูดข้อความที่อยู่ในช่อง จากนั้นกระโดดไปช่องต่อไป เมื่อไปที่หลังคาให้กระโดดขาคู่ (เรียงข้อความในข้อก่องจำใส่ช่องเพื่อให้เด็กจะได้ท่องไล่ไปเรื่อย ๆ)

คำสื่อบทเรียน

เตรียม ภาพคริสตจักร (ควรเป็นภาพที่มีแต่ลายเส้นไม่ต้องมีรายละเอียดเยอะ) , กาว, โหมมพรม, ปากกาเมจิก แจกภาพคริสตจักรให้เด็ก จากนั้นให้เด็กเขียนคำว่า “บ้านของพระเจ้า” ที่รูปและใช้กาวลาเท็กซ์แบบหลอดบีบเป็นเส้นรอบ ๆ เส้นขอบอาคารแล้วใช้โหมมพรมมาวางไปที่กาวรอบ ๆ ตัวภาพ (สามารถติดโหมมพรมที่ขอบประตู หน้าต่าง หรือส่วนอื่นๆ ก็ได้)

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม มีใครอยากให้ห้องเรียนย้ายไปเรียนที่เต็นท์ซึ่งตั้งอยู่กลางแจ้งบ้าง? (ให้เด็กตอบ)

ได้ไปนั่งเรียนในเต็นท์คงจะทำให้เรารู้สึกสนุกใช่ไหม แต่ถ้าข้างนอกอากาศร้อนมากหรืออาจจะหนาวจัดแถมมีฝนตกอีก จะเป็นอย่างไร?

ทุกวันนี้โบสถ์ส่วนมากมีไฟฟ้า มีเก้าอี้ นั่ง มีเครื่องเสียงดี ๆ บางโบสถ์อาจติดแอร์เย็นสบาย เรามีสถานที่สวยงามเพื่อนมัสการพระเจ้า ดังนั้น เราจึงควรขอบคุณพระเจ้าในสิ่งที่คริสตจักรเรามีให้กับเรา

บทเรียนในวันนี้พูดถึงเรื่องกษัตริย์ดาวิดอยากสร้างพระวิหารหรือพระนิเวศที่สวยงามให้เป็นที่ประทับของพระเจ้าและให้บุตรहितในการทำงานรับใช้พระเจ้า แต่พระเจ้าบอกกับดาวิดว่า “ไม่ได้ ดาวิดทำสงครามมามากมาย บุตรของเจ้าจะครองราชย์ด้วยความสงบสุข เขาจะเป็นผู้สร้างพระวิหารให้เรา”

พระเจ้าบอกให้ดาวิดทราบอย่างละเอียดว่าจะต้องสร้างพระวิหารอย่างไร ดาวิดจึงได้เตรียมรวบรวมวัสดุสำหรับการก่อสร้าง ทั้งได้สะกดหิน เตรียมเหล็ก เตรียมทองสัมฤทธิ์ เงิน ทองคำ ไม้สนสีดาร์ อย่างมากมายเอาไว้ ดาวิดอยากเตรียมทุกสิ่งให้พร้อมเพื่อให้ลูกของเขารับหน้าที่ในการสร้างพระวิหารตามที่พระเจ้าบอก

เมื่อดาวิดแก่ชราแล้วก็ถึงเวลาที่จะต้องเลือกกษัตริย์องค์ต่อมาขึ้นครองราชย์แทน ดาวิดเลือกบุตรชายชื่อ “ซาโลมอน” ขึ้นเป็นกษัตริย์ (แสดงภาพ 11-1) ดาวิดมอบงานการสร้างพระวิหารใหม่ให้ซาโลมอน หลังจากนั้นไม่นานดาวิดก็เสียชีวิต ดาวิดเป็นกษัตริย์ของอิสราเอลเป็นเวลา 40 ปี

เหตุการณ์เป็นไปตามที่พระเจ้าได้บอกไว้ อิสราเอลอยู่อย่างสงบ ไม่มีการสู้รบตลอดระยะเวลาที่ซาโลมอนขึ้นครองราชย์ พระเจ้าทรงอวยพรให้ประเทศอิสราเอลมั่งคั่ง ซาโลมอนมีเงินและเวลามากมายในการสร้างพระวิหารของพระเจ้า

สิ่งที่ดาวิดเตรียมไว้ให้สำหรับการสร้างพระวิหารนั้นมีมากมายแต่ยังไม่เพียงพอ ซาโลมอนยังต้องการวัสดุอีกมากจึงได้ส่งคนไปแจ้งข่าวแก่กษัตริย์ฮิรามแห่งเมืองโทะระเพื่อขอไม้สนสีดาร์ กษัตริย์ฮิรามก็ตกลงส่งตัดไม้สนสีดาร์มาให้เท่าที่ซาโลมอนต้องการ นอกจากนี้พระองค์ยังส่งช่างสะกดหินมาตัดหินใหญ่ที่จะต้องใช้สร้างพระวิหาร พระวิหารสร้างอย่างพิเศษมาก ใช้เวลาในการรวบรวมวัสดุอุปกรณ์และสิ่งของถึง 4 ปีจึงได้จะลงมือสร้าง (แสดงภาพ 11-2)

เด็ก ๆ คิดว่าพระวิหารที่สวยงามหลังนี้จะใช้เวลาในการสร้างกี่ปี? (ให้เด็กตอบ) การก่อสร้างพระวิหารใช้เวลาถึง 7 ปี หินทุกก้อนหรือโลหะทุกชิ้นถูกตัดให้ได้ขนาดที่ต้องการก่อนที่จะนำเข้ามาในบริเวณก่อสร้าง ดังนั้น ในบริเวณที่สร้างพระวิหารจึงไม่ได้ยินเสียงคนตัดไม้ สะกดหินหรือเลื่อยโลหะเลย

พระวิหารแบ่งออกเป็น 2 ห้อง คือห้องบริสุทธิ์ และห้องบริสุทธิ์ที่สุด หีบพันธสัญญาที่ดาวิดนำกลับมายังกรุงเยรูซาเล็ม ถูกนำไปไว้ในห้องบริสุทธิ์ที่สุด ฝาทุกด้าน พื้น และเพดานพระวิหารปู ด้วยไม้ และตัวไม้ยังแกะสลักเป็นรูปเศวตฉัตร สิ่ง

ทุกสิ่งที่ไม่สร้างถูกห่อหุ้มด้วยทองคำบริสุทธิ์อีกชั้นหนึ่ง ว้าววววv แต่คิดภาพก็เห็นถึงความงดงามเหมาะสมที่จะเป็นที่ประทับของพระเจ้าใช่ไหม

เมื่อสร้างพระวิหารเสร็จซาโลมอนก็ส่งคนออกไปบอกประชาชนอิสราเอลทั้งปวงให้มามอบถวายพระนิเวศนี้แด่พระเจ้า เมื่อทุกคนมาพร้อมแล้ว บุโรทิตก็หาบัพทิสัญญาออกมาวางไว้ที่ห้องบริสุทธิ์ที่สุด แล้วประชาชนอิสราเอลก็ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า

พระเจ้าทรงพอพระทัยพระวิหารที่ซาโลมอนสร้าง (ให้เด็กท่องข้อท่องจำพร้อมกันอีกครั้ง) ขณะที่ประชาชนนมัสการพระเจ้ายี่สิบสามปีก็หมดไปทั่วพระวิหาร พระเจ้าประทับอยู่ในพระนิเวศของพระองค์ (แสดงภาพ 11-3)

ซาโลมอนยืนอยู่เบื้องหน้าแท่นบูชาของพระเจ้าต่อหน้าประชาชนทั้งหมดแล้วกล่าวว่า “พระเจ้าทรงรักษาพระสัญญาที่ทรงให้ไว้ต่อดาวิดบิดา เราจึงได้ขึ้นเป็นกษัตริย์ต่อจากพระราชบิดาและได้สร้างพระวิหารถวายพระเจ้า” แล้วซาโลมอนได้อธิษฐานและถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้า หลังจากนั้นได้ประกาศให้มึงงานฉลองพร้อมกับคนทั้งปวง 14 วัน หลังจากฉลองแล้วต่างคนต่างกลับบ้าน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับวิหารหลังใหม่ ทุกคนสรรเสริญพระเจ้าที่ทรงแสนดีและเมตตาต่อพวกเขา

คริสตจักรที่พวกเรามานมัสการพระเจ้าทุกวันอาทิตย์ก็คือพระนิเวศหรือพระวิหารของพระเจ้านั่นเอง พระเจ้าทรงสถิตอยู่ท่ามกลางเราเมื่อเราร้องเพลงสรรเสริญนมัสการพระองค์ พระเจ้าที่อยู่กับคนอิสราเอลในวันที่ซาโลมอนถวายพระวิหาร ก็ทรงอยู่กับเราในปัจจุบันนี้ด้วยเช่นกัน เมื่อเด็กๆ อยู่ในคริสตจักรเด็กๆ ต้องให้เกียรติพระเจ้าด้วย ให้เกียรติคริสตจักรเพราะที่นี่คือบ้านของพระเจ้า

การนำไปประยุกต์ใช้

เราจะไปโบสถ์กับคุณพ่อคุณแม่ทุกอาทิตย์แต่ชอบส่งเสียงดังเวลาจะทำอะไร โดยเฉพาะเวลาเดินจะเดินลงเท้าเสียงดังจนเหมือนกับกระต๊อบเท้า คุณครูวิ้มมักจะเตือนอยู่เสมอว่านี่คือบ้านของพระเจ้าแต่ภูก็ยังไม่เข้าใจ คุณครูจึงยกตัวอย่างให้ฟังว่า สมมุติว่าคริสตจักรเปรียบเหมือนพระราชวังของในหลวง เมื่อไปที่วังในหลวงจะเดินกระต๊อบเท้าเสียงดังๆ หรือพูดเสียงดังๆ ในบ้านในหลวงได้หรือไม่ เมื่อเข้าไปในพระราชวังของในหลวงภูก็ต้องให้เกียรติในหลวงและวังของพระองค์ท่าน ภูก็ต้องเดินอย่างสงบ เรียบร้อย พูดเสียงดังปกติพอได้ยินถึงจะถูกต้องใช่ไหม เมื่อได้ฟังดังนั้นก็เข้าใจมากขึ้น จากนั้นมาภูก็ค่อยๆ หัดเดินเสียงเบาๆ พูดเบาๆ

กิจกรรมจากพระคัมภีร์

“สร้างพระวิหาร”

เตรียม ไม้ไอศกรีม, กาว เทปกาวสองหน้า หรือไหมพรม

แจกไม้ไอศกรีม ให้เด็กๆ ใช้ไม้ไอศกรีมมาเรียงต่อกันเป็นรูปพระวิหาร (ตามจินตนาการของเด็กๆ) ใช้กาวทาเพื่อเชื่อมต่อกัน (หรือเทปกาวหรือใช้ไหมพรมพัน)

คำถามกบแก้ว

1. เหตุใดพระเจ้าจึงไม่ให้ดาวิดสร้างพระนิเวศของพระเจ้า? (เพราะดาวิดทำสงครามมาเยอะ)
2. ใครได้เป็นกษัตริย์ของอิสราเอลต่อจากดาวิด? (ซาโลมอนโอรสของดาวิด)
3. ซาโลมอนใช้เวลาสะสมสิ่งของเพิ่มเติมเพื่อสร้างพระนิเวศกี่ปี? (4 ปี)
4. ซาโลมอนใช้เวลาในการสร้างพระนิเวศกี่ปี? (7 ปี)

เพลง “ข้ายินดีเมื่อเขากล่าวแก่ข้าว่า”

ข้ายินดีเมื่อเขากล่าวแก่ข้าว่า

ข้ายินดีเมื่อเขากล่าวแก่ข้าว่า

ข้ายินดีเมื่อเขากล่าวแก่ข้าว่า

ให้เราไปยังนิเวศพระเจ้าเกิด

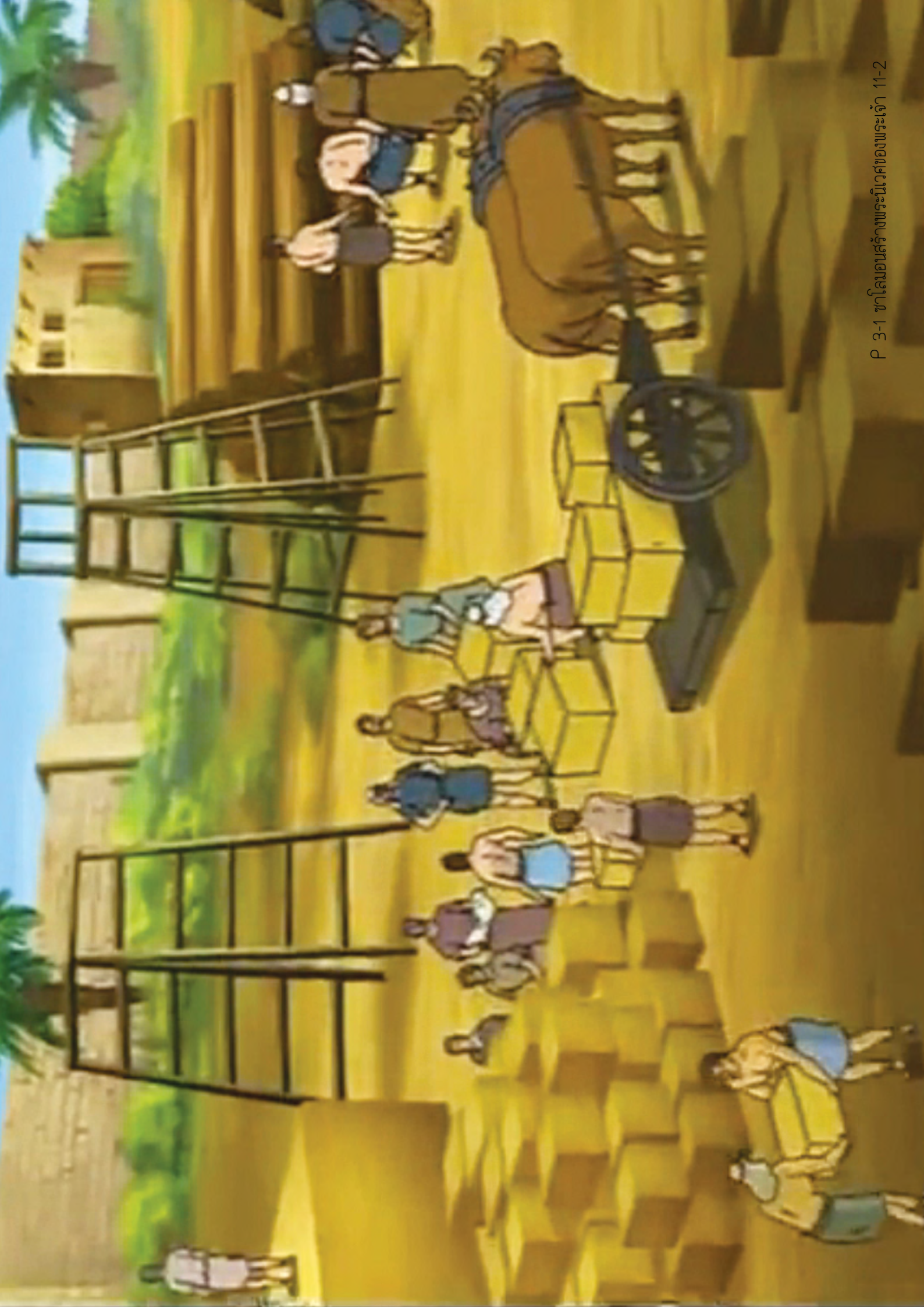
ร้องบทเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้า

ร้องบทเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้า

ร้องบทเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้า

ให้เราไปยังนิเวศพระเจ้าเกิด

P 3-1 ซาโลมอนสร้างพระนิเวศของพระเจ้า 11-3

พระสิริ

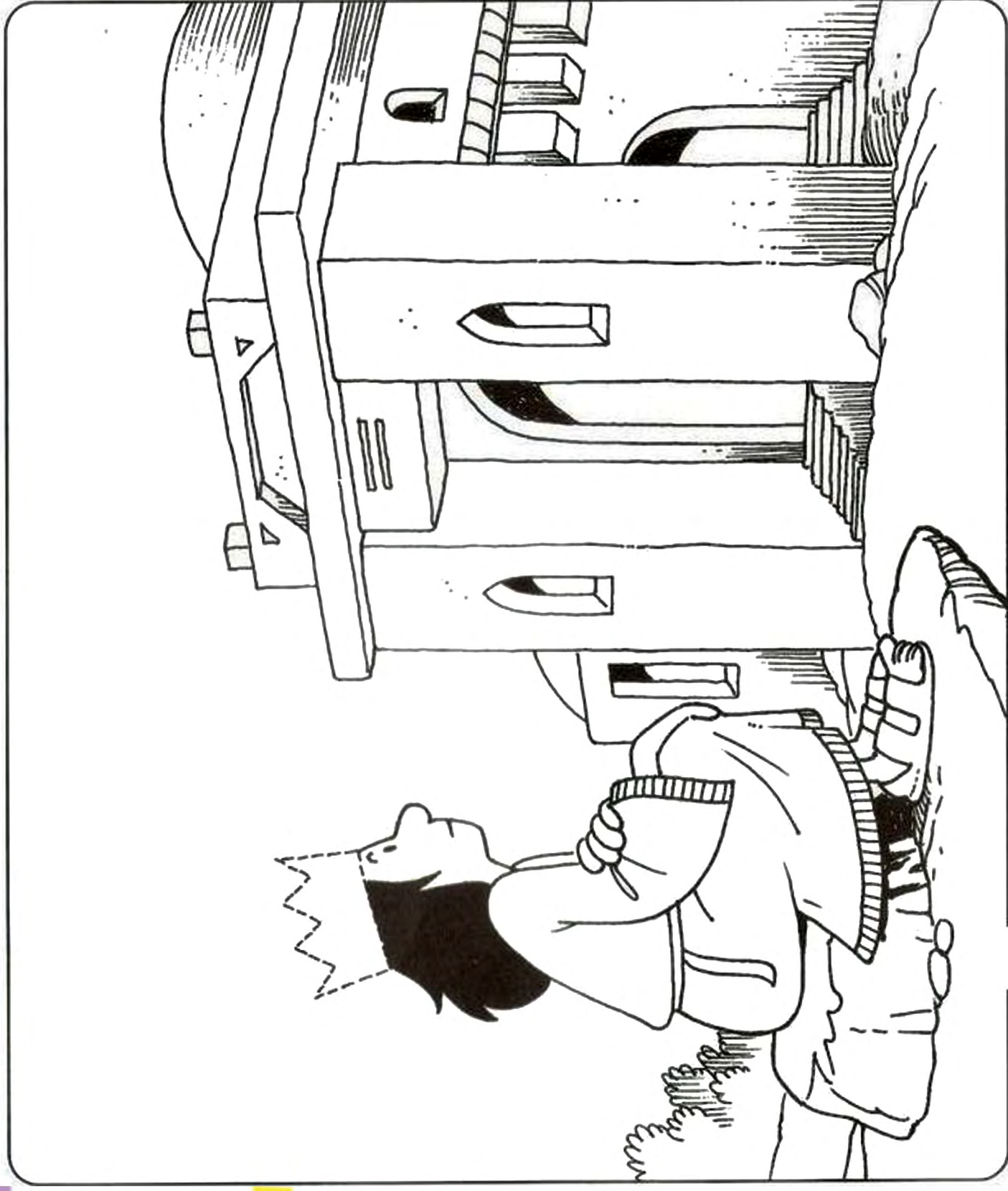
ของพระเจ้า

เต็มพระนิเวศ

ของพระเจ้า

1 พงศ์กัษัตริย์

8:11

12

กษัตริย์อายุน้อย

ข้อพระคัมภีร์ 2 พงศ์กษัตริย์ 11:1-21, 2 พงศาวดาร 22:10-12, 23:1-21
 ข้อท่องจำ “พระเจ้าทรงกระทำตามที่พระองค์ตรัส” 2 พงศ์กษัตริย์ 10:10

เป้าหมายของบทเรียน

พระเจ้าทรงสัญญาว่าเชื้อสายของดาวิดจะมีผู้หนึ่งได้ขึ้นเป็นกษัตริย์ (2 ซามูเอล 7:12-16) พระนางฮาธาเลียห์ได้พยายามทำลายเชื้อวงศ์ของกษัตริย์ดาวิดให้หมดสิ้น แต่พระเจ้าทรงรักษาชีวิตของทารกน้อยโยอาช ซึ่งเป็นเชื้อสายของดาวิดไว้อย่างอัศจรรย์ โยอาชเจริญวัยขึ้นเป็นกษัตริย์ที่รักและปรนนิบัติพระเจ้าซึ่งมีกษัตริย์อิสราเอลไม่กี่พระองค์ที่เป็นเช่นโยอาช นี่คือนี่สิ่ง ที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้และพระองค์จะทรงทำให้ทุกแผนงานของพระองค์สำเร็จ ไม่มีใครสามารถหยุดยั้งในสิ่งที่พระเจ้าจะทำได้ เมื่อพระเจ้าทรงตรัสไว้อย่างไรสิ่งนั้นก็สำเร็จอย่างแน่นอน หนุนใจให้เด็ก ๆ เชื่อในพระสัญญาของพระเจ้า

เวลาอธิบาย

ขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงสัญญาว่าจะอยู่และดูแลเรา ขอพระเจ้าช่วยให้เด็ก ๆ ไว้วางใจในพระองค์ตลอดเวลา

วิธีสอนข้อท่องจำ

เตรียมประโยคที่แสดงให้เห็นว่า เช่น พระเจ้าสร้างโลก, พระเจ้ารักเรา, พระเจ้าทรงเลี้ยงดู, พระเจ้าทรงห่วงใย ฯลฯ หากประโยคใดที่ครูพูดและสิ่งนั้นพระเจ้าทรงทำให้เด็กตอบว่า “พระเจ้าทรงกระทำตามที่พระองค์ตรัส” แต่หากครูพูดประโยคใดที่ไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าทำ เช่น เกสรสร้างโลก, เดี่ยวพาวอิสราเอลข้ามทะเลแดง ก็ให้เด็ก ๆ เอามือทั้งสองข้างขึ้นมาไขว้กันเป็นรูปกากบาท ที่แสดงให้เห็นว่า ไม่ใช่

บาสู่บทเรียน

เกมส์ “ใครซ่อนทองคำ”

เตรียม ลูกปิงปอง จากนั้นให้เด็กยืนเป็นวงกลม ชิด ๆ กันอย่าให้มีช่องว่าง จากนั้นเอามือไขว้ไว้ด้านหลัง ให้เด็กหนึ่งคนยืนอยู่กลางวง เริ่มเล่นโดยให้เด็กที่อยู่กลางวงหลับตาจากนั้นครูจะนำลูกปิงปองไปใส่มือเด็กคนใดคนหนึ่งในวงและให้เด็กเริ่มส่งลูกปิงปองต่อไปเรื่อยๆ โดยห้ามให้เพื่อนที่อยู่กลางวงจับได้ว่าลูกปิงปองอยู่กับเรา (ครูสะกดให้เด็กที่อยู่กลางวงลืมตาได้) ในขณะที่เดียวกันเด็กที่อยู่กลางวงจะต้องจับให้ได้ว่าตอนนี้ลูกปิงปองอยู่กับใครแต่ห้ามไปจับตัวผู้เล่นทำได้เพียงมองเท่านั้น ถ้าคนที่อยู่กลางวงหายถูกเขาจะได้ออกไปอยู่ในวงและคนที่ถือลูกปิงปองอยู่จะต้องออกมายืนอยู่กลางวงแทน

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม เด็ก ๆ คิดว่าเด็ก ป.1 หรือ ป.2 จะเป็นนายกรัฐมนตรีได้ไหม? ทำไม? (ให้เด็กตอบ)
คนจะเป็นนายกรัฐมนตรีได้ต้องมีคุณสมบัติอย่างไร? (ให้เด็กตอบ)

เด็ก ๆ จะเป็นนายกรัฐมนตรีได้เป็นเรื่องยากใช่ไหม วันนี้เราจะเรียนเรื่องของเด็กชายคนหนึ่งที่พักพิงอย่างมาก เขาเป็นกษัตริย์ตั้งแต่อายุเท่ากับเด็ก ๆ เนี่ยแหละ

เมื่อดาวิดได้เป็นกษัตริย์ของชนชาติอิสราเอล พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะมีคนหนึ่งจากวงศ์ดาวิดได้ขึ้นเป็นกษัตริย์ปกครองชนชาติอิสราเอลตลอดไป พระเจ้าตรัสว่า “ตระกูลของเจ้าและอาณาจักรของเจ้าจะยั่งยืนอยู่เป็นนิรันดร์”

ดาวิดทราบดีว่าพระเจ้าทรงยกย่องพระองค์ขึ้นเป็นพิเศษ ดาวิดจึงปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าตลอดชีวิตของท่านและซาโลมอนโอรสของพระองค์ก็ปรนนิบัติพระเจ้าตลอดชีวิตของท่านเช่นกัน หลังจากดาวิดและซาโลมอนสิ้นพระชนม์แล้ว มีกษัตริย์หลายองค์ที่ขึ้นมาครองราชย์แต่กษัตริย์เหล่านั้นชั่วร้ายและไม่ปรนนิบัติพระเจ้า มีองค์หนึ่งนามว่า “อาหัสยาห์” พระองค์และครอบครัวไม่รัก ไม่ปรนนิบัติและให้เกียรติแต่พระเจ้าเลย พระองค์ได้ขึ้นเป็นกษัตริย์อยู่เพียง 1 ปีก็สิ้นพระชนม์ พระนางอาชาลียาห์คิดอยากจะทำตัวเองขึ้นเป็นพระราชินีปกครองประเทศอิสราเอล (แสดงภาพ 12-1) นางจึงกำจัดเชื้อพระวงศ์ทุกพระองค์ให้ตายเพื่อจะเหลือนางเพียงคนเดียวและนางจะได้ปกครองประเทศอิสราเอล นางมีจิตใจที่โหดเหี้ยมและร้ายกาจจริงๆ

แผนการกำจัดเชื้อพระวงศ์ของพระนางอาชาลียาห์เกือบจะสำเร็จแล้ว แต่เผอิญโยเซฟบาได้รู้เรื่องแผนการร้ายนี้ก่อน นางจึงได้นำ โยอาช ซึ่งตอนนั้นมีอายุเพียง 1 ขวบ ไปซ่อนไว้ในห้องเก็บที่นอน หลังจากนั้นก็นำไปซ่อนในพระนิเวศของพระเจ้า (แสดงภาพ 12-2)

พระเจ้าไม่ทรงลืมสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้กับกษัตริย์ดาวิด พระองค์ทรงปกป้องดูแลโยอาชให้ปลอดภัยจากการปองร้ายของพระนางอาชาลียาห์ ซึ่งจริงๆ แล้วพระนางอาชาลียาห์มีศักดิ์เป็นย่าแท้ๆ ของโยอาช จิตใจนางโหดร้ายมากใช่ไหม คิดจะฆ่าได้แม้กระทั่งหลานตัวเอง แต่แม้ว่านางจะทำสิ่งใดแต่นางไม่สามารถทำให้แผนการของพระเจ้าและสิ่งที่พระเจ้าสัญญาไว้ล้มเหลวได้ พระเจ้าทรงสัญญาไว้อย่างไรเด็ก ๆ แน่ใจได้เลยว่าพระองค์จะทรงทำสิ่งนั้นให้สำเร็จ ไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดมายับยั้งพระเจ้าหรือคำสั่งสัญญาของพระองค์ที่มีให้กับเราได้

ไม่มีผู้ใดรู้เลยว่าทารกน้อยที่เป็นกษัตริย์องค์ต่อไปนั้นอยู่ในพระนิเวศของพระเจ้า พระนางอาชาลียาห์ก็แต่งตั้งตัวเองขึ้นเป็นพระราชินีปกครองอิสราเอล ช่วงเวลานั้นคนอิสราเอลก็ลืมพระเจ้าแล้วหันไปกราบไหว้รูปเคารพ พวกเขาไม่ไปพระวิหารเพื่อนมัสการพระเจ้าอีกต่อไปแต่หันไปกราบไหว้พระบาอัลแทน

เหตุการณ์นี้ทำให้โยอาชเติบโตขึ้นพระนิเวศของพระเจ้าอย่างปลอดภัย เพราะหากโยอาชอยู่บ้านหรือในวังก็คงจะถูกฆ่าตายหรือได้รับการสั่งสอนให้กราบไหว้พระบาอัลไปด้วย แต่โยอาชได้เรียนรู้เรื่องพระเจ้าในช่วงเวลาที่เขาอยู่ในพระนิเวศ พระเจ้าไม่เพียงปกป้องให้โยอาชปลอดภัยแต่ยังให้โยอาชได้เรียนรู้จักพระเจ้าและปรนนิบัติพระองค์ด้วย

ในปีที่เจ็ดปุโรหิตชื่อ เยโฮยาดา ผู้ดูแลโยอาชและพระวิหาร เยโฮยาดารักพระเจ้ามากและเขาเกลียดชังสิ่งชั่วร้ายรวมทั้งสิ่งที่พระราชินีทำ เยโฮยาดาจึงได้แอบขุมนุมกับบรรดาปุโรหิตและวางแผนที่จะเจิมโยอาชขึ้นเป็นกษัตริย์ จากนั้นเยโฮยาดาและบรรดาปุโรหิตก็เริ่มทำตามแผนที่วางไว้ โดยการแจกหอกและโล่ให้กับทหารในกองทัพและให้บางคนเฝ้าพระราชวัง บางส่วนเฝ้าที่ประตูใหญ่และที่เหลือให้อารักขาโยอาชกษัตริย์ที่จะทำการเจิม (แสดงภาพ 12-3) เยโฮยาดาสั่งพวกทหารยามว่า “จงเฝ้าอารักขาอยู่ข้างกษัตริย์ ฆ่าทุกคนที่พยายามเข้ามาในพระวิหาร”

เมื่อทหารทั้งหมดอยู่ในตำแหน่งที่จัดไว้แล้ว เยโฮยาดาก็นำโยอาชออกมาจากที่ซ่อนในพระนิเวศ เยโฮยาดาสวมมงกุฎและเสื้อคลุมของกษัตริย์ให้โยอาช และประกาศว่านี่คือกษัตริย์ของอิสราเอล ประชาชนต่างก็ให้ร้องว่า “ขอกษัตริย์จงทรงพระเจริญ” และเยโฮยาดาก็เจิมโยอาชเป็นกษัตริย์

พระราชินีได้ยินเสียงให้ร้องก็รีบมาที่พระวิหารเพื่อดูว่าเกิดอะไรขึ้น แต่แล้วพระนางก็ตกใจที่เห็นโยอาชสวมมงกุฎและเสื้อคลุมของกษัตริย์ ประชาชนต่างก็ทำพิธีเฉลิมฉลอง เป่าแตร และร้องเพลง สรรเสริญพระเจ้า พระนางอาอาลียาห์คิดว่านางได้ฆ่าหลานชายทั้งหมดแล้วแต่ทำไมยังเหลือโยอาชอยู่ นางจึงร้องขึ้นว่า “กบฏ กบฏ กบฏ”

เยโฮยาดาจึงตะโกนบอกทหารว่า “เอาอาอาลียาห์ไปจากพระวิหาร แล้วฆ่าเสียเพราะนางทำสิ่งที่โหดร้าย ฆ่าทุกคนที่พยายามจะช่วยพระนางด้วย” แล้วเยโฮยาดาก็กล่าวคำสัญญาว่า “เขากับกษัตริย์และประชาชนทั้งปวงจะปรนนิบัติพระเจ้า แต่เพียงพระองค์เดียว” จากนั้นประชาชนได้ทำลายพระวิหารของพระบาอัลและปุโรหิตของพระเจ้าก็ได้ถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้า ประชาชนก็พากันหันหน้าโยอาชกษัตริย์องค์ใหม่ไปสู่พระราชวัง ให้พระองค์ประทับบนบัลลังก์ที่กษัตริย์ดาวิดเคยนั่ง

พระเจ้าทรงทำตามพันธสัญญาไว้กับดาวิดและพระเจ้ก็ทรงสัญญาหลายสิ่งแก่เราทั้งหลายในปัจจุบันนี้ด้วย พระองค์สัญญาว่าจะอยู่กับเราตลอดไป ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นให้เราแน่ใจได้เลยว่าพระเจ้าจะอยู่ข้างๆ เราและช่วยเราเสมอ พระองค์ทรงสัญญาว่าจะประทานสิ่งที่จำเป็นทั้งหมดให้กับเรา (อ่านฟิลิปปี 4:19) เราอาจจะไม่ได้ทุกสิ่งที่เราต้องการ แต่เราจะไม่ขาดสิ่งที่จำเป็นอย่างแน่นอน พระเจ้าสัญญาเช่นนั้น

พระเจ้าทรงมีแผนการสำหรับชีวิตของเราแต่ละคน ทรงเตรียมสิ่งที่ดีเลิศไว้ให้เรา ถ้าเราติดตามและรับใช้พระองค์ พระองค์ก็จะดูแลเราตลอดไป

เปิดโอกาสหากมีเด็กมาใหม่และยังไม่เคยต้อนรับพระเจ้าเข้ามาในชีวิต ใช้เวลาพูดคุย และอธิษฐาน นำรับเชื่อ หรืออธิษฐานเผื่อ

การนำไปประยุกต์ใช้

ที่ประเทศไต้หวันมีผู้หญิงคนหนึ่งทำงานในโรงพยาบาลและเธอได้มารับเชื้อพระเจ้า พระเจ้าเรียกเธอให้เป็นมิชชันนารี เธอไม่เข้าใจแต่ในที่สุดเธอก็ตัดสินใจไปเรียนในโรงเรียนพระคัมภีร์เพื่อจะทำความเข้าใจพระคำพระเจ้าและฝึกการรับใช้ เธอใช้เวลาอยู่ 5-6 ปีกว่าพระเจ้าจะส่งเธอออกไปทำงานเป็นมิชชันนารี ปัจจุบันเธอเป็นมิชชันนารีอยู่ในประเทศไทย รับใช้พระเจ้าประกาศเรื่องของพระเจ้าให้กับคนไทยได้ฟัง พระเจ้าทรงบอกว่าจะให้เธอเป็นมิชชันนารีและวันนี้พระองค์ทำตามที่ได้พูดไว้กับเธอแล้ว

กิจกรรมจากพระคัมภีร์

“มงกุฏ”

เตรียม กระดาษแข็ง, เทปใส, แม็ก, ปากกาเมจิก, กาว, กากเพชร หรือของตกแต่งอื่นๆ ที่มี

ให้เด็กวาดรูปมงกุฏใส่กระดาษแข็ง ด้านข้างทำเป็นเส้นความยาวขนาดรอบศีรษะของเด็กพอดี จากนั้นให้เด็กเขียนข้อท่องจำใส่มงกุฏ ใช้ของตกแต่งที่ครูเตรียมไว้มาแต่งมงกุฏตามที่เด็ก ๆ ชอบ ใช้แม็กยิงเส้นขอบด้านหลังแล้วใช้สก็อตเทปติดด้านในเพื่อป้องกันไม่ให้ลูกแม็กขูดศีรษะเด็ก

หรืออาจจะใช้จานกระดาษก็ได้ (ใส่รูปภาพ “หมวกหัวใจ” ให้ดูตัวอย่าง)

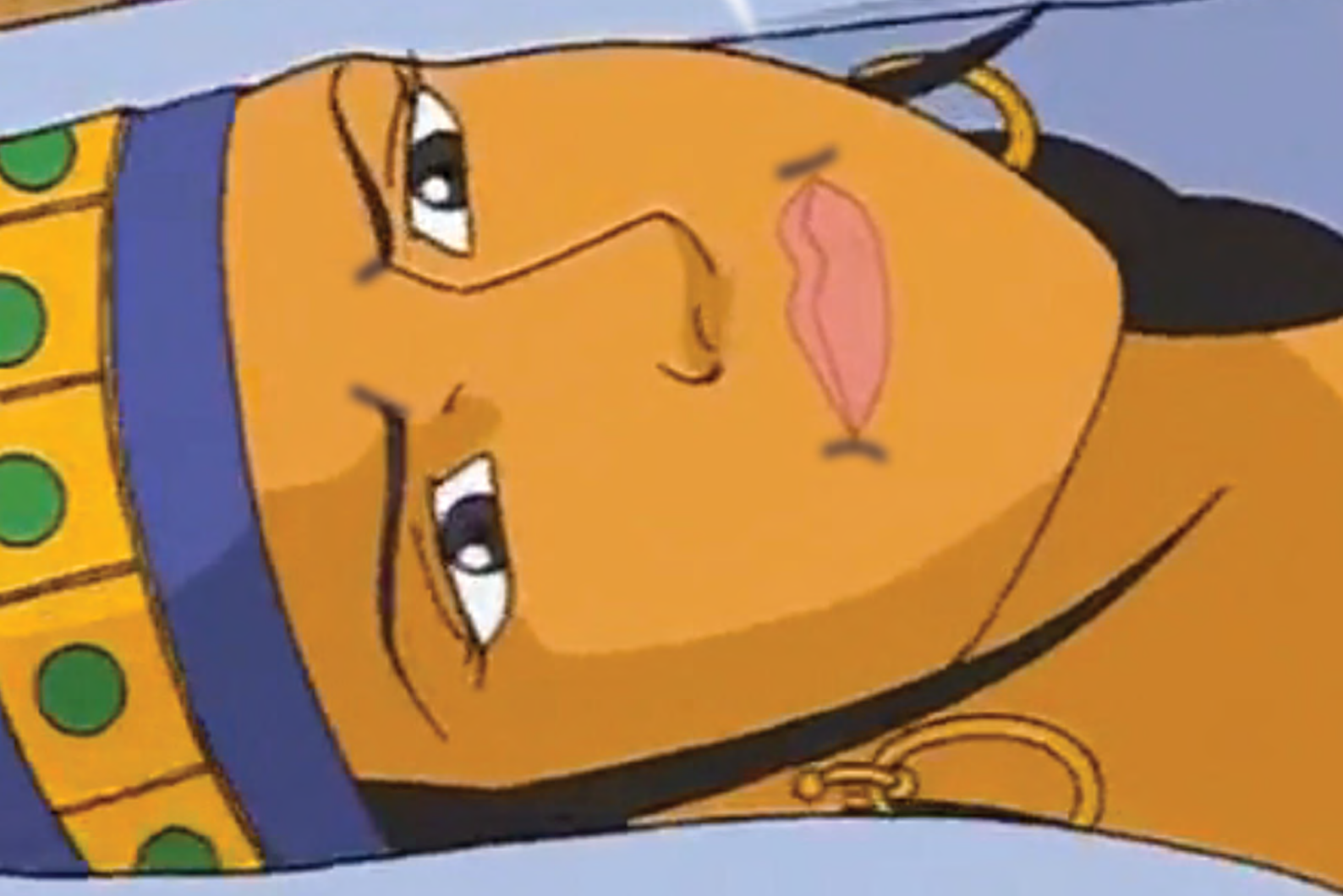
คำถามกบแก้ว

1. พระเจ้าทรงสัญญากับดาวิดว่าอย่างไร? (เชื้อพระวงศ์ของพระองค์จะได้เป็นกษัตริย์)
2. คนที่วางแผนฆ่าหลานของตัวเองทั้งหมดเพื่อหวังจะเป็นครองบัลลังก์เองชื่ออะไร? (อาธาลิยาห์)
3. เด็กชายที่ถูกนำไปซ่อนไว้ให้ปลอดภัยจากการถูกฆ่าของนางอาธาลิยาห์ชื่ออะไร? (โยอาช)
4. เกิดอะไรขึ้นกับพระนางอาธาลิยาห์เมื่อโยอาชถูกเจิมให้เป็นกษัตริย์? (ถูกฆ่าตาย)
5. เมื่อโยอาชเป็นกษัตริย์ประชาชนอิสราเอลทำอะไร? (ทำลายรูปเคารพของพระบาอัล ทั้งหมดและหันกลับมานมัสการพระเจ้าเที่ยงแท้)

เพลง “พระองค์ทรงปกป้อง”

ถึงฉันเป็นเด็ก ๆ ตัวเล็กดูไม่สำคัญ
แต่พระเจ้าทรงรักฉัน ทุกวันพระทรงคุ้มครอง
พระองค์ทรงปกป้อง ปกป้องฉันตลอดเวลา
ขอบพระคุณพระเจ้าข้าพเจ้านักหนา โสสันนา สรรเสริญพระนาม

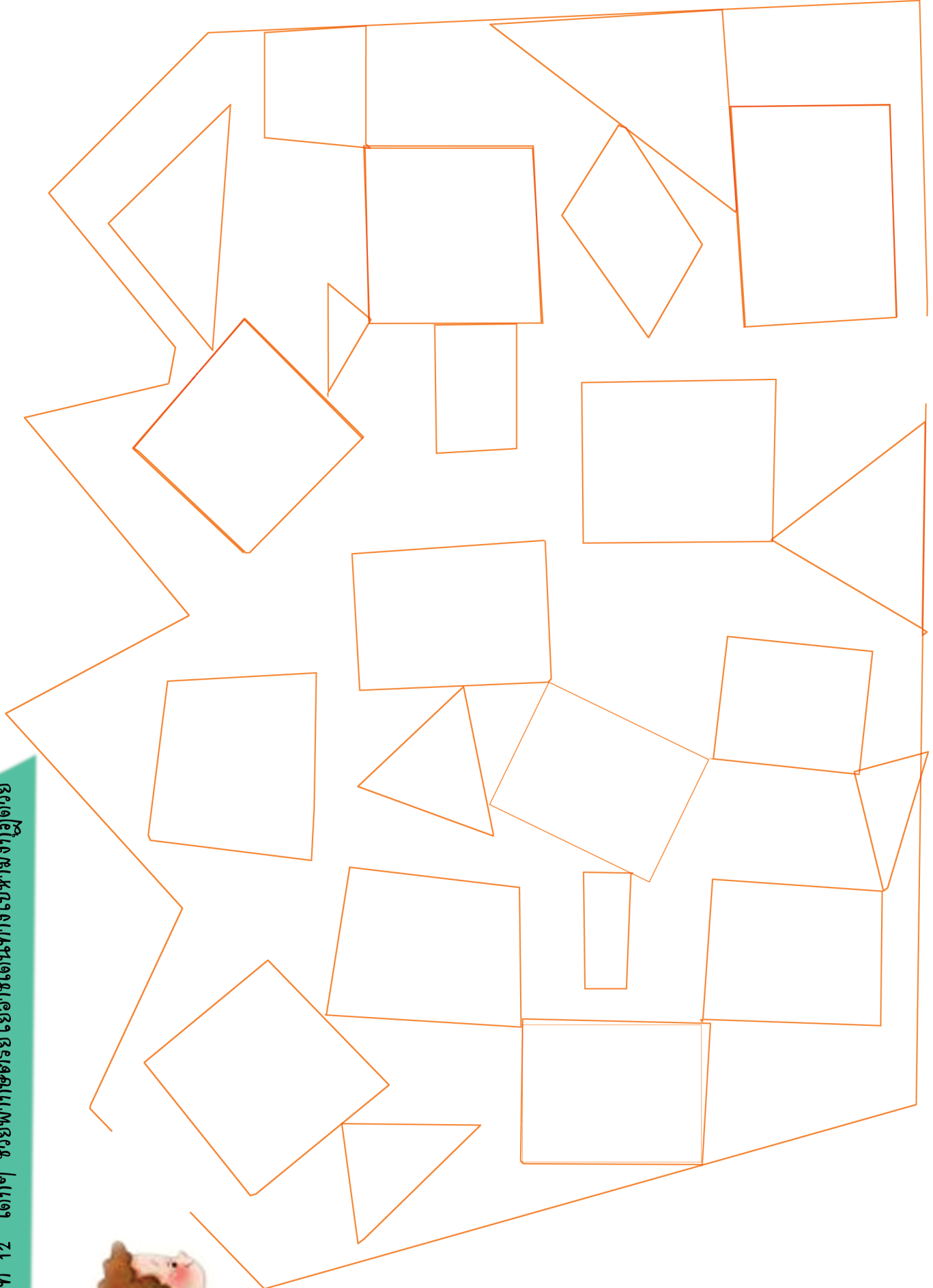
กำจัดให้หมด
อย่าให้เหลือ

บทที่ 12 ได้ก่ๆ ช่วยพวกษัษริชโยเฒอชเดเฒทงไปทงมกฏด้ดวย

13

โยอาบซ่อมแซมพระวิหาร

บัพพระคัมภีร์ 2 พงศ์กษัตริย์ 12:1-15, 2 พงศาวดาร 24:1-4
 บัพท่องจำ “พระเจ้าทรงรักคนนั้นที่ให้อภัยใจยินดี” 2 โครินธ์ 9:7

เป้าหมายของบทเรียน

เพื่อให้เด็ก ๆ รู้ว่าพระเจ้าทรงพอพระทัยเมื่อเราให้อภัยใจยินดีและให้ในสิ่งที่เรามี หนุนใจให้เด็ก ๆ ขอบคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งที่พระองค์ประทานให้

บัพคือสำหรับใคร

การให้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้อภัยใจยินดีอาจไม่ใช่สิ่งที่ทำได้ง่าย ๆ เพราะโดยปกติเด็กมักจะอยากเก็บสิ่งที่ตัวเองมีไว้เพื่อตนเองเท่านั้น ไม่อยากแบ่งปันให้ใคร

เด็ก ๆ ต้องเรียนว่าการให้อภัยใจยินดีคือสิ่งที่พระเจ้าพอพระทัย เมื่อพระเจ้าพอพระทัยให้เรา พระองค์อยากเห็นเรามีใจรักในการแบ่งปันแก่ผู้คนรอบข้าง

เวลาอธิบาย

ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งดีที่พระเจ้าประทานให้กับเรา ขอพระเจ้าช่วยให้เด็ก ๆ แบ่งปันพระพรของพระเจ้าแก่ทุกคนด้วยความเต็มใจ

วิธีสอนบัพท่องจำ

สอนเด็ก ๆ ท่องข้อท่องจำจนเริ่มท่องจำได้

เตรียม รูปภาพให้พอดีกับจำนวนคำในข้อท่องจำ เขียนด้านหลังภาพแต่ละรูปว่าเป็นคำใด ให้เด็กดูรูปภาพทุกรูปและบอกรูปภาพนั้นคือคำว่าอะไร เมื่อให้เด็กดูภาพตามลำดับจนเริ่มจะจำได้แล้ว

จากนั้นให้ครูสลับภาพแล้วหยิบภาพขึ้นมาให้เด็กดูเมื่อเด็ก ๆ เห็นภาพนั้นให้เด็ก ๆ บอกรูปภาพที่เขียนด้านหลังภาพนั้นคืออะไร เช่น ภาพสิงโต (พระเจ้า), ภาพน้ำตก (ทรงรัก), ภาพไอศกรีม (คนนั้น), ภาพพระคัมภีร์ (ที่ให้), ภาพกล่องของขวัญ (ให้อภัยใจยินดี), ภาพตุ๊กตาหมี (2 โครินธ์ 9:7) เป็นต้น

ปาฐุบกาเรียบ

ติดกระดาษแผ่นใหญ่ๆ ที่ผนังห้อง เขียนหัวข้อ “ของขวัญที่เราอยากจะให้” จากนั้นเตรียมภาพจากแม็กกาซีนมา ให้เด็กๆ ตัดภาพที่เค้าคิดว่านั้นจะเป็นของขวัญที่เขาอยากจะทำมอบให้กับใครสักคน จะตัดก็ขึ้นก็ได้ จากนั้นให้เด็กทากาวที่ภาพที่ตัดแล้วนำไปติดที่กระดาษที่ครูดัดไว้ แล้วเขียนใต้ภาพว่า “(ชื่อของเด็ก) มอบให้ (ชื่อของคนที่ยอยากให้ของขวัญชิ้นนี้)”

บกาเรียบจากพระคัมภีร์

คำถาม ของขวัญแบบไหนที่เด็กๆ อยากจะทำมอบให้กับพ่อ แม่ หรือปู่ย่า ตายายของเรา? (ให้เด็กตอบ)
ทำไมเราจึงเลือกของ ชิ้นนั้น? (ให้เด็กตอบ)

เราทุกคนชอบที่จะได้รับของขวัญปีใหม่ แต่บางทีการเลือกของขวัญให้คนอื่นก็เป็นเรื่องยากทีเดียวโดยเฉพาะของขวัญนั้นเป็นของที่เราอยากเก็บเอาไว้เอง

จำได้มั๊ยอาทิตย์ที่แล้วเราเรียนเรื่องกษัตริย์ที่ขึ้นครองราชย์ตอนที่เป็นเด็ก กษัตริย์องค์นั้นชื่อว่าอะไร? (ให้เด็กตอบ) (แสดงภาพ 12-3)

โยอาซเติบโตขึ้นพระองค์เป็นกษัตริย์ที่ดี พระองค์มีความต้องการที่จะซ่อมแซมพระวิหารหรือพระนิเวศของพระเจ้าให้กลับมางดงามเหมือนครั้งแรกที่ได้สร้างขึ้น ของดีๆ ที่เคยอยู่ในพระนิเวศก็หายไปหมด ตัวพระนิเวศเองก็เริ่มจะพัง โยอาซจึงเรียกปุโรหิตและผู้ช่วยมาประชุม โยอาซสั่งพวกเขาว่า

“ไปตามหัวเมืองต่างๆ เรียกเงินมาซ่อมพระวิหาร อย่ามัวเสียเวลา จงรวบรวมเงินให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้”

แต่ปุโรหิตและผู้ช่วยเหล่านั้นกลับเพิกเฉยไม่สนใจต่อคำสั่งของกษัตริย์ เขาไปรวบรวมเงินแต่ไม่ได้เงินมาเลย เมื่อเป็นดังนั้น โยอาซจึงได้ตัดสินใจทำหีบใหญ่ขึ้น แล้วเจาะที่ด้านบนฝาหีบให้เป็นช่องลักษณะ คล้ายๆ กระปุกออมสิน โยอาซสั่งให้เอาหีบไปไว้ที่ทางเข้าพระวิหาร (แสดงภาพ 13-1)

โยอาซประกาศไปทั่วเมืองยูดาห์และเยรูซาเล็มบอกให้ประชาชนนำของมาถวายพระเจ้า ข้าราชการทั้งหมดและประชาชนทั้งปวงก็ยินดีนำเงินมาถวาย

เมื่อปุโรหิตเห็นว่าเงินในหีบนั้นมีมากพอ ก็จะเรียกราษฎรมาแล้วนับเงินใส่ถุงไว้ ประชาชนต่างยินดีนำเงินมาถวายเข้าสู่พระนิเวศของพระเจ้า พวกเขาสะสมจนได้เงินเป็นจำนวนมาก

เด็กๆ รู้ไหมว่าการถวายก็เป็นการนมัสการพระเจ้าอย่างหนึ่ง พระเจ้าทรงอวยพรเรามากมายเมื่อเราถวายเรากำลังบอกให้รู้ว่าเราได้รับการอวยพรจากพระเจ้า พระเจ้าก็ได้รับเกียรติ อะไรคือพระพรที่พระเจ้าทรงให้กับเด็กๆ ? (ให้เด็กตอบ)
เช่น อาหาร, เสื้อผ้า, อากาศที่อบอุ่น, ขนมหุ่, ครอบครัวที่ดีกับเรา การถวายจึงเป็นการแสดงถึงใจที่ขอบคุณในสิ่งที่พระเจ้าประทานให้เรามา พระเจ้าทรงพอพระทัยเมื่อเราให้ด้วยใจยินดี

เงินจากการที่ประชาชนอิสราเอลนำมาถวายก็มากขึ้นเรื่อย ๆ ในที่สุดโยอาซก็จ้างช่างไม้และช่างก่อสร้างด้านอื่น ๆ มาเพื่อทำการซ่อมแซมพระวิหาร เขาใช้เวลานานในการซ่อมแซมตามแบบอย่างที่เขาโลมอนทำได้ และปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นไปอีก (แสดงภาพ 13-2)

เมื่อซ่อมแซมพระนิเวศเสร็จแล้วโยอาซก็เห็นว่ายังมีเงินเหลืออยู่ ทุกคนมีความเห็นเหมือนกันว่าน่าจะนำไปทำเครื่องเงินและทองเพื่อใช้ในพระวิหาร นั่นยังทำให้พระวิหารสวยงามมากยิ่งขึ้นไปอีก พระเจ้าทรงพอพระทัยในสิ่งที่โยอาซทำ พระนิเวศของพระเจ้ากลับมามีความงามอีกครั้ง (แสดงภาพ 13-3)

บางครั้งก็เป็นการยากที่เราจะถวายทรัพย์เพราะเรากลัวว่าเมื่อเราให้เงินไปแล้วเงินเราจะเหลือน้อยลง อย่าลืมนะ พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะดูแลและอวยพรเรา เมื่อเราให้กับพระเจ้าด้วยสุดใจ เงินที่เราได้มาพระเจ้าก็อวยพรมาทั้งสิ้นเราไม่เคยขาด ดังนั้นเมื่อเราให้กับพระเจ้า พระองค์จะเพิ่มเติมให้เรามีอีกอย่างไม่ขาดสนอย่างแน่นอน แต่เราต้องให้ด้วยใจยินดี

คำถาม เราสามารถถวายอะไรให้กับพระเจ้าได้อีก? (ให้เด็กตอบ)

ไม่ใช่เพียงแค่เงินเท่านั้นที่เราจะถวายให้กับพระเจ้าได้ เราสามารถถวายตะลันต์ความสามารถที่เรามีเพื่อรับใช้พระองค์ได้ บางคนก็ร้องเพลงเก่ง บางคนเล่นดนตรีได้ บางคนมีน้ำใจชอบช่วยเหลือก็สามารถช่วยทำความสะอาดโบสถ์ จัดเก้าอี้ หรือทำกับข้าวก็ได้ มีหลายสิ่งที่เราสามารถถวายให้กับพระเจ้าได้ และพระเจ้าทรงพอพระทัยเมื่อเราให้สิ่งที่เรามีด้วยใจยินดี

การนำไปประยุกต์ใช้

เด็กเป็นเด็กที่รักพระเจ้ามาก ทุกวันอาทิตย์เขาจะไปโบสถ์พร้อมกับคุณพ่อคุณแม่ วันหนึ่งเด็กต้องไปโบสถ์คนเดียวคุณแม่ให้เงินเด็กเพื่อเป็นค่ารถและค่าขนม เมื่อเด็กไปโบสถ์ในชั้นเรียนรวีครูได้สอนเรื่องการถวาย เด็กรู้สึกอยากถวายให้กับพระเจ้า จึงได้นำเงินทั้งหมดที่คุณแม่ให้มาใส่ถุงถวาย พอถึงเวลากลับบ้านเด็กไม่มีค่ารถโดยสารแต่พอดีมีคุณน้าคนหนึ่งอยากจะไปพบคุณพ่อคุณแม่ของเด็กที่บ้าน จึงได้ชวนเด็กกลับบ้านพร้อมกัน

เด็กกลับบ้านไปและเล่าสิ่งที่เกิดขึ้นให้คุณแม่ฟัง คุณแม่และคุณพ่อก็ชื่นชมเด็กที่มีใจรักการถวาย คุณพ่อบอกว่าเมื่อเราให้กับพระเจ้าพระองค์จะจัดเตรียมให้เรา เราจะไม่ขาดสิ่งใด

กิจกรรมท้ายบท

“หมวกคนใจดี”

แจกจานกระดาษให้เด็กคนละใบ ให้ตัดตรงส่วนก้นจานด้านในแต่ไม่ต้องตัดหมด พับขึ้นมาแล้ว ให้เด็กวาดภาพหน้ายิ้ม วาดแบบไหนก็ได้ตามที่เด็ก ๆ ชอบ จากนั้นเขียนข้อความรอบ ๆ ขอบว่า “ให้ด้วยใจยินดี” “คนใจดีมีใจแบ่งปัน” ให้เด็กใส่หมวกคนใจดี

คำถามทบทวน

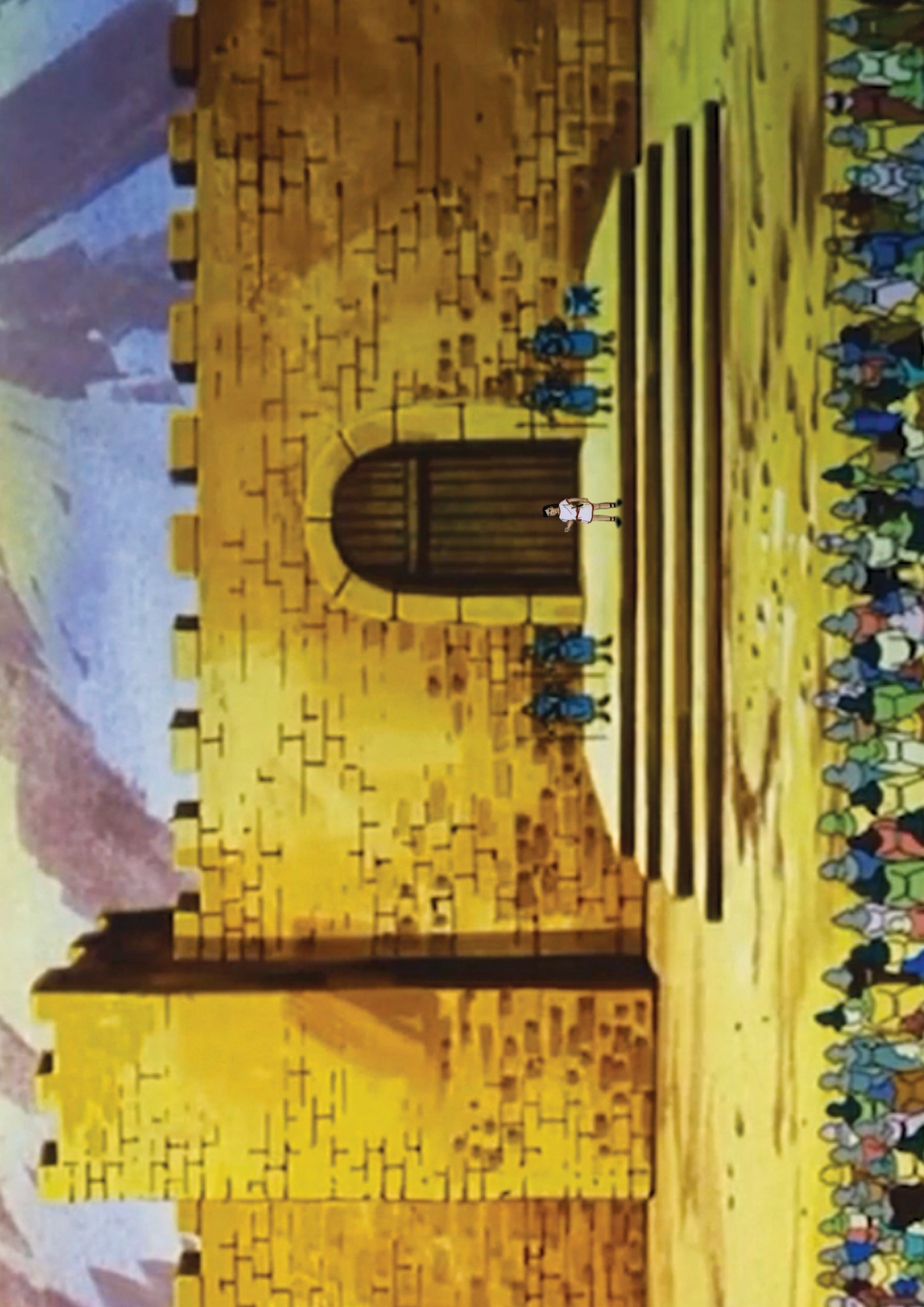
1. หลังจากได้เป็นกษัตริย์โยอาซัดตัดสินใจซ่อมแซมอะไร? (พระนิเวศของพระเจ้า)
2. โยอาซทำอะไรดีเพื่อให้ประชาชนร่วมกันถวาย? (ทำหีบใบใหญ่ และเจาะช่องตรงกลาง วางไว้ที่หน้าทางเข้าพระวิหาร แล้วให้ประชาชนใส่เงินถวาย)
3. ประชาชนรู้สึกอย่างไรกับการถวาย? (ยินดีและเต็มใจ)
4. เด็ก ๆ คิดว่าเราจะถวายสิ่งใดเพื่อพระเจ้าได้บ้าง? (ให้เด็กตอบ)

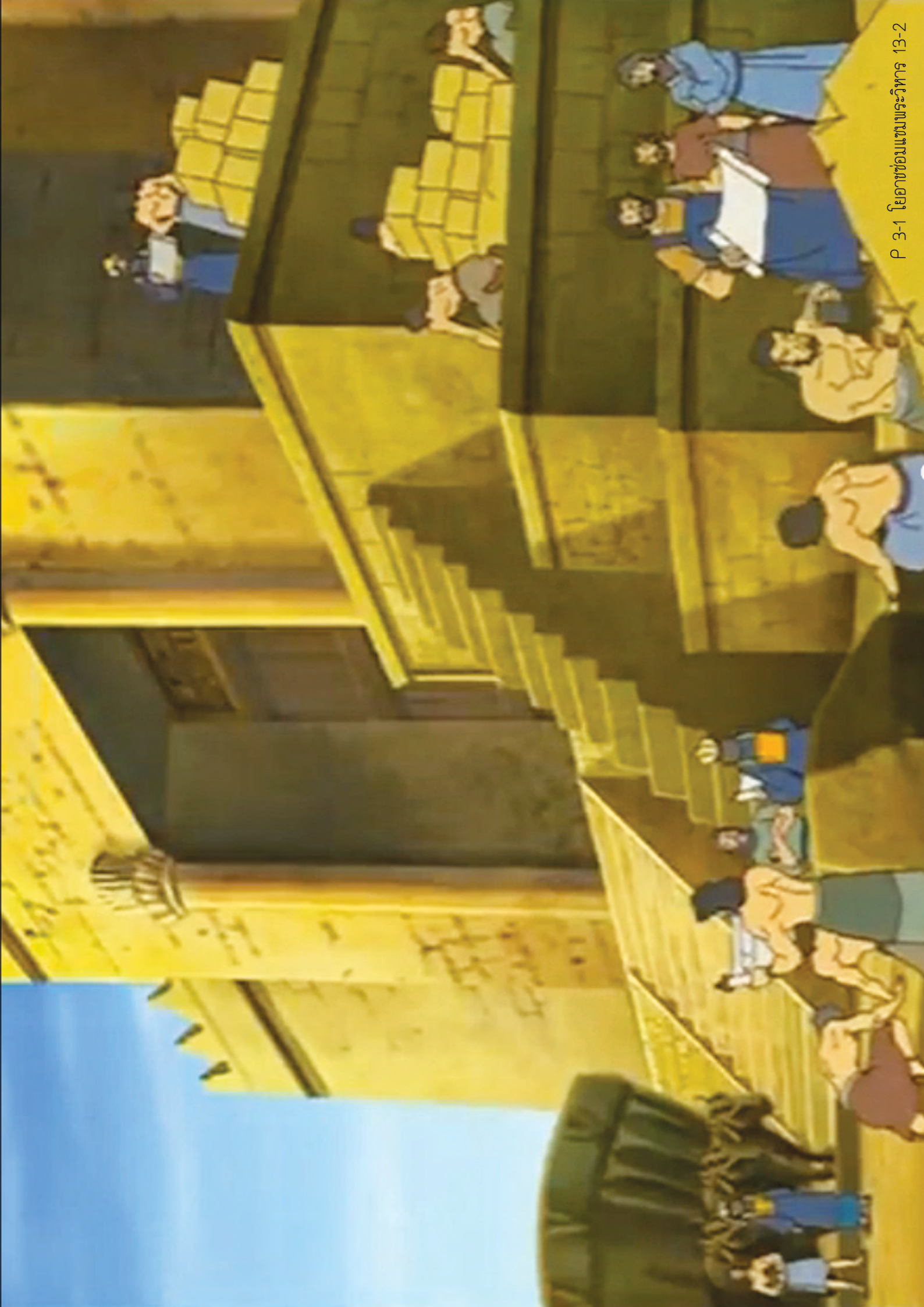
เพลง “ข้าขอถวาย”

ข้าขอมอบถวาย ข้าขอมอบถวาย

มอบถวายหมดแต่พระเยซู

พระเจ้าผู้ช่วยประเสริฐ

P 3-1 ซาโลมอนสร้างพระนิเวศของพระเจ้า 11-3

บทที่ 13 มีคำถามมาให้เด็กๆ ตอบ ลองดูว่าคำตอบแต่ละข้อคืออะไรบ้าง

1. เด็กๆ นับเงินเหรียญที่อยู่ในภาพด้านขวามีมูลค่าทั้งหมดกี่บาท

มีเงินทั้งหมด บาท

2. จากเงินที่นับได้ในข้อที่หนึ่ง เด็กๆ ต้องถวายสิบลดกี่บาท?

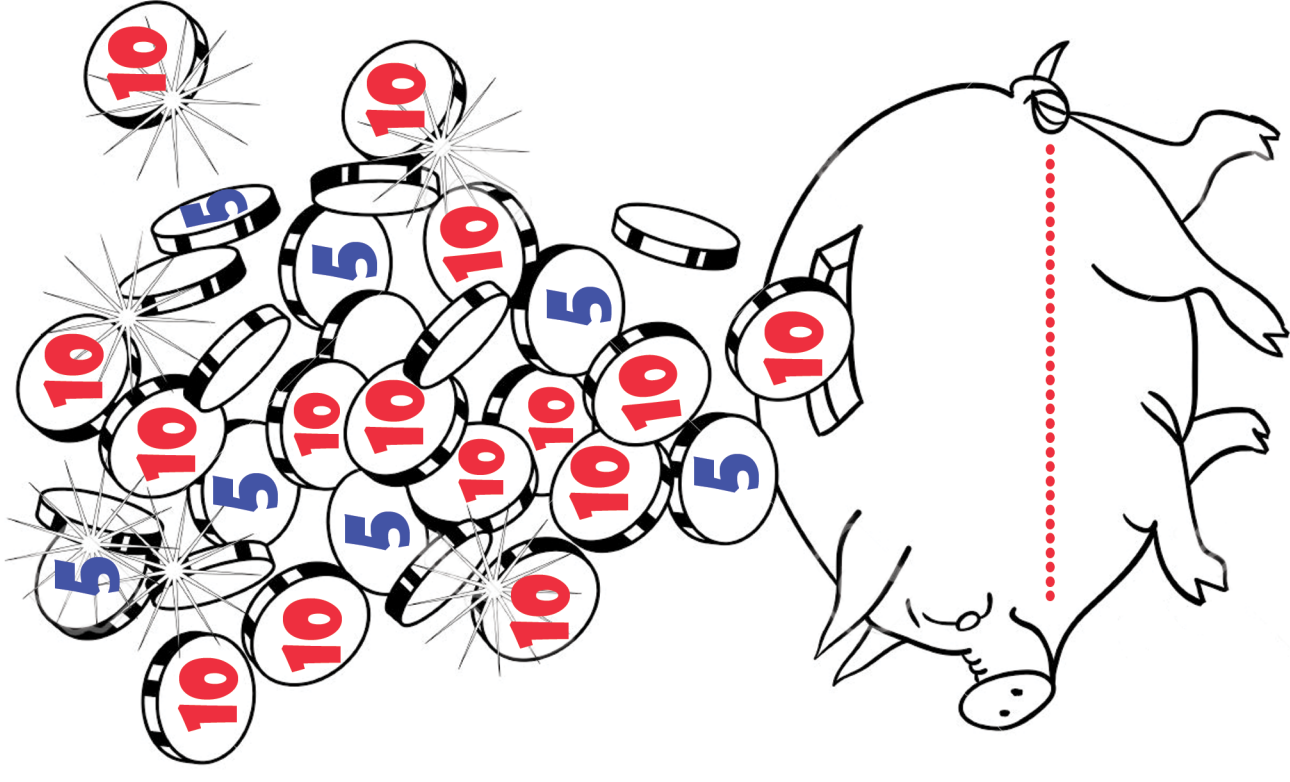
ต้องถวายสิบลด บาท

3. ถ้าเพื่อนคนหนึ่งของเราไม่มีเงินซื้อข้าวกิน เด็กๆ จะแบ่งเงินให้เพื่อนกี่บาท?

จะแบ่งเงินให้เพื่อน บาท

เพราะอะไรจึงแบ่งเงินให้จำนวนนั้น?

.....

เด็กๆ นับเงินที่จะหยอดกระปุกหมูดูสิว่ามีกี่บาท?
ถ้าเด็กๆ มีเงินจำนวนนั้นเด็กๆ จะนำเงินนั้นไป
ทำอะไร? ให้เขียนสิ่งที่จะทำใส่ที่ว่างๆ หน่อย